

Den Europæiske Unions Tidende

C 26

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

56. årgang

26. januar 2013

Informationsnummer

Indhold

Side

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2013/C 26/01

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* EUT C 9 af 12.1.2013

1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2013/C 26/02

Sag C-457/10 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 6. december 2012 — AstraZeneca AB og AstraZeneca plc mod Europa-Kommissionen og European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA) (Appel — konkurrence — misbrug af dominerende stilling — markedet for lægemidler til behandling af mavesår — misbrug af procedurerne vedrørende supplerende beskyttelsescertifikater for lægemidlerne og procedurerne for tilladelse til markedsføring af lægemidler — vildledende oplysninger — tilbagekaldelse af markedsføringstilladelser — hindringer for markedsføring af generiske lægemidler og for parallelimport)

2

2013/C 26/03

Sag C-552/10 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. november 2012 — Usha Martin Ltd mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen (Appel — dumping — forordning (EF) nr. 121/2006 — import af tovværk og kabler af stål med oprindelse i bl.a. Indien — afgørelse 2006/38/EF — forordning (EF) nr. 384/96 — artikel 8, stk. 9 — tilsagn i forbindelse med antidumpingprocedurer)

2

DA

Pris:
4 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 26/04	Sag C-566/10 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 27. november 2012 — Den Italienske Republik mod Europa-Kommissionen, Republikken Litauen og Den Helleniske Republik (Appel — sprogordning — meddelelser om almindelige udvælgelsesprøver med henblik på ansættelse af fuldmægtige og assistenter — fuldstændig offentliggørelse på tre officielle sprog — prøvernes sprog — valg af det andet sprog blandt tre officielle sprog)	3
2013/C 26/05	Sag C-600/10: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 22. november 2012 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland (Traktatbrud — frie kapitalbevægelser — beskatning af udbytte og renter betalt til pensionsfonde og pensionskasser — behandling af udbytte og renter betalt til ikke-hjemmehørende institutioner — fradrag af driftsomkostninger, som er direkte forbundet med indtægter i form af udbytte og renter — bevisbyrde)	3
2013/C 26/06	Sag C-89/11 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. november 2012 — E.ON Energie AG mod Europa-Kommissionen (Appel — annullationssøgsmål mod en kommissionsbeslutning vedrørende fastsættelsen af en bøde for seglbrud — bevisbyrde — urigtig gengivelse af beviser — begrundelsespligt — bødens størrelse — fuld prøvelsesret — proportionalitetsprincippet)	4
2013/C 26/07	Sag C-116/11: Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. november 2012 — Bank Handlowy w Warszawie SA og PPHU »ADAX«/Ryszard Adamiak mod Christianapol sp. z o.o. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w Poznaniu — Polen) (Retligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 1346/2000 — insolvensbehandling — begrebet »insolvensbehandlingsens afslutning« — spørgsmålet, om den ret, ved hvilken der er indledt en sekundær insolvensbehandling, har mulighed for at bedømme skyldnerens insolvens — muligheden for at indlede en likvidation som sekundær insolvensbehandling, når hovedinsolvensbehandlingen er en beskyttelsesprocedure)	4
2013/C 26/08	Forenede sager C-124/11, C-125/11 og C-143/11: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 6. december 2012 — Bundesrepublik Deutschland (sag C-124/11 og sag C-125/11) og Jörg-Detlef Müller (sag C-143/11) mod Karen Dittrich (sag C-124/11), Robert Klinke (sag C-125/11) og Bundesrepublik Deutschland (sag C-143/11) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland) (Ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — national lovgivning — hjælp til tjenestemænd i tilfælde af sygdom — direktiv 2000/78/EF — artikel 3 — anvendelsesområde — begrebet »løn«)	5
2013/C 26/09	Sag C-136/11: Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. november 2012 — Westbahn Management GmbH mod ÖBB Infrastruktur AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Schienen-Control Kommission — Østrig) (Transport — jernbanetransport — jernbaneinfrastrukturforvalterens pligt til at stille alle realtidsdata om togtrafik og navnlig om eventuelle forsinkelser af tog til rådighed for jernbanevirksomhederne med henblik på at muliggøre tilslutningsforbindelser)	5
2013/C 26/10	Sag C-139/11: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. november 2012 — Joan Cuadrench Moré mod Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Barcelona — Spanien) (Luftfart — kompensation og bistand til passagerer — boarding-afvisning, aflysning eller lange forsinkelser — søgsmålsfrist)	6
2013/C 26/11	Sag C-152/11: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 6. december 2012 — Johann Odar mod Baxter Deutschland GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeitsgericht München — Tyskland) (Ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — direktiv 2000/78/EF — forbud mod enhver forskelsbehandling på grund af alder og handicap — fratrædelsesgodtgørelse — socialplan, som fastsætter en nedsættelse af den fratrædelsesgodtgørelse, som udbetales til handicappede arbejdstagere)	6

2013/C 26/12	Forenede sager C-182/11 og C-4183/11: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 29. november 2012 — Econord Spa mod Comune di Cagno (sag C-182/11), Comune di Varese, Comune di Solbiate (sag C-183/11) og Comune di Varese (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Offentlige tjenesteydelsesktrakter — direktiv 2004/18/EF — ordregivende myndigheder, der i forhold til en af dem juridisk uafhængig enhed, som er tilslagsmodtager, udøver en kontrol svarende til den, de fører med deres egne tjenestegrene — ingen pligt til at afholde en tildelingsprocedure efter EU-retlige regler (en såkaldt tildeling »in house«) — enhed, som er tilslagsmodtager og kontrolleret af flere lokale myndigheder i fællesskab — betingelser for at foretage en »in house«-tildeling)	7
2013/C 26/13	Sag C-219/11: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. november 2012 — Brain Products GmbH mod BioSemi VOF, Antonius Pieter Kuiper, Robert Jan Gerard Honsbeek og Alexander Coenraad Metting van Rijn (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — medicinsk udstyr — direktiv 93/42/EØF — anvendelsesområde — fortolkning af begrebet »medicinsk udstyr« — produkt, der sælges med henblik på anvendelse til ikke-medicinske formål — undersøgelse af en fysiologisk proces — frie varebevægelser)	7
2013/C 26/14	Sag C-257/11: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 29. november 2012 — SC Gran Via Moinești SRL mod Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) og Administrația Finanțelor Publice București Sector 1 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel București — Rumænien) (Direktiv 2006/112/EF — moms — artikel 167, 168 og 185 — ret til fradrag — regulering af fradrag — erhvervelse af en grund samt derpå opførte bygninger med henblik på nedrivning af disse bygninger og gennemførelse af et ejendomsprojekt på grunden)	8
2013/C 26/15	Sag C-262/11: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 29. november 2012 — (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien) — Kremikovtzi AD mod Ministar na ikonomikata, energetikata i turizma i zamestnik-ministar na ikonomikata, energetikata i turizma (Republikken Bulgariens tiltrædelse af Den Europæiske Union — associeringsaftalen EF-Bulgarien — stålsektor — offentlig støtte til omstruktureringsformål tildelt før tiltrædelsen — betingelser — de begunstigede virksomheders levedygtighed ved udgangen af omstrukturingsperioden — en begunstiget virksomheds insolvenserklæring efter tiltrædelsen — de nationale myndigheders og Europa-Kommissionens respektive kompetencer — national beslutning, hvorved der blev fastslået en offentlig fordring hidrørende fra ulovlig støtte — afgørelse EU-BG nr. 3/2006 — bilag V til tiltrædelsesakten — støtte, der er gældende efter tiltrædelsen — forordning (EF) nr. 659/1999 — eksisterende støtte)	8
2013/C 26/16	Sag C-277/11: Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. november 2012 — M.M. mod Minister for Justice, Equality and Law Reform, Irland og Attorney General (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Ireland — Irland) (Præjudiciel forelæggelse — fælles europæisk asylsystem — direktiv 2004/83/EF — minimumsstandarder for anerkendelse af flygtningestatus eller subsidær beskyttelsesstatus — artikel 4, stk. 1, andet punktum — medlemsstatens samarbejde med ansøgeren med henblik på at vurdere de relevante forhold i dennes ansøgning — rækkevidde — lovligheden af national procedure fulgt ved behandlingen af en ansøgning om subsidær beskyttelse efter afslag på en ansøgning om meddelelse af flygtningestatus — iagttagelse af de grundlæggende rettigheder — retten til at blive hørt)	9
2013/C 26/17	Sag C-285/11: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 6. december 2012 — BONIK (EOD) mod Direktor na Direksia »Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto« — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad — Varna — Bulgarien) (Moms — direktiv 2006/112/EF — fradragsret — nægtelse)	10

2013/C 26/18	Forenede sager C-320/11, C-330/11, C-382/11 og C-383/11: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 22. november 2012 — DIGITALNET OOD (sag C-320/11 og sag C-383/11), Tsifrova kompania OOD (sag C-330/11) og M SAT CABLE AD (sag C-382/11) mod Nachalnik na Mitnicheski punkt — Varna Zapad pri Mitnitsa Varna (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad — Varna — Bulgarien) (Den fælles toldtarif — tarifiering — kombineret nomenklatur — apparater, der gør det muligt at modtage fjernsynssignaler, og som via indbygget modem giver adgang til internettet og gør det muligt at udveksle informationer interaktivt) 10	10
2013/C 26/19	Forenede sager C-356/11 og C-357/11: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 6. december 2012 — O. og S. mod Maahanmuuttovirasto (sag C-356/11) og Maahanmuuttovirasto mod L. (sag C-357/11) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland) (Unionsborgerskab — artikel 20 TEUF — direktiv 2003/86/EF — ret til familiesammenføring — mindreårige unionsborgere, der bor sammen med deres mødre, som er tredjelandstatsborgere, på den medlemsstats område, hvor disse børn er statsborgere — ret til tidsubegrænset ophold i denne medlemsstat for mødrene, som har fået tildelt eneforældremyndigheden over unionsborgerne — sammenbringning af familier i forbindelse med mødrenes indgåelse af nyt ægteskab med tredjelandstatsborgere og fødsel af børn, der ligeledes er tredjelandstatsborgere og født i disse ægteskaber — ansøgninger om familiesammenføring i unionsborgernes oprindelsesmedlemsstat — afslag på ret til ophold til de nye ægtefæller grundet fraværet af tilstrækkelige indtægter — ret til respekt for familielivet — hensyntagen til børnenes tarv) 11	11
2013/C 26/20	Sag C-385/11: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 22. november 2012 — Isabel Elbal Moreno mod Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) og Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social de Barcelona — Spanien) (Artikel 157 TEUF — direktiv 79/7/EØF — direktiv 97/81/EF — rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde — direktiv 2006/54/EF — bidragspligtig alderspension — ligebehandling af mandlige og kvindelige arbejdstagere — indirekte forskelsbehandling på grund af køn) 12	12
2013/C 26/21	Sag C-410/11: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. november 2012 — Pedro Espada Sánchez, Alejandra Oviedo Gonzales, Lucía Espada Oviedo og Pedro Espada Oviedo mod Iberia Líneas Aéreas de España SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Barcelona — Spanien) (Luftfart — Montrealkonventionen — artikel 22, stk. 2 — luftfartselskabers ansvar for bagage — begrænsning i tilfælde af ødelæggelse, bortkomst, beskadigelse eller forsinkelse af bagage — flere passagerers fælles bagage — indcheckning foretaget af en enkelt af disse passagerer) 12	12
2013/C 26/22	Sag C-416/11 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 29. november 2012 — Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Europa-Kommissionen (Appel — direktiv 92/43/EØS — bevaring af naturtyper — liste over lokaliteter af fællesskabsbetydning i den biogeografiske region i middelhavsområdet — optagelse på listen af en lokalitet foreslået af Kongeriget Spanien — lokalitet, som angiveligt omfatter et område af det britisk gibraltarske søterritorium og et åbent havområde — annulationssøgsmål — rent bekræftende retsakt) 13	13
2013/C 26/23	Sag C-430/11: Domstolens dom (Første Afdeling) af 6. december 2012 — straffesag mod Md Sagor (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Rovigo — Italien) (Område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — direktiv 2008/115/EF — fælles standarder og procedurer for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold — national lovgivning, som foreskriver en bødestraf, der kan erstattes af en sanktion i form af udvisning eller husarrest) 13	13
2013/C 26/24	Sag C-441/11 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 6. december 2012 — Europa-Kommissionen mod Verhuizingen Coppens NV (Appel — konkurrence — karteller — artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 — det belgiske marked for internationale flyttetjenester — kartel, der omfatter tre enkelt-aftaler — samlet vedvarende overtrædelse — manglende bevis for en deltager i en enkeltaftales kendskab til de andre enkeltaftaler — hel eller delvis annullation af Kommissionens beslutning — artikel 263 TEUF og 264 TEUF) 14	14

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 26/25	Sag C-562/11: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 6. december 2012 — Société d'Exportation de Produits Agricoles SA (SEPA) mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland) (Landbrug — forordning (EØF) nr. 3665/87 — artikel 11 — eksportrestitutioner — anmodning om restitution for en udførsel, hvorefter der ikke består nogen restitutionsret — administrativ sanktion)	14
2013/C 26/26	Sag C-119/12: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. november 2012 — Josef Probst mod mr.nexnet GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Elektronisk kommunikation — direktiv 2002/58/EF — artikel 6, stk. 2 og 5 — behandling af personoplysninger — trafikdata, som er nødvendig for debitering og inddrivelse — et tredje selskabs inddrivelse af fordringer — personer, som handler efter bemyndigelse fra udbydere af offentlige kommunikationsnet og offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester)	15
2013/C 26/27	Sag C-370/12: Domstolens dom (plenum) af 27. november 2012 — Thomas Pringle mod Government of Ireland, Ireland og the Attorney General (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court — Irland) (Stabilitetsmekanisme for de medlemsstater, der har euroen som valuta — afgørelse 2011/199/EU — ændring af artikel 136 TEUF — gyldighed — artikel 48, stk. 6, TEU — forenklet revisionsprocedure — ESM-traktaten — økonomisk og monetær politik — medlemsstaternes kompetence)	15
2013/C 26/28	Sag C-446/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 3. oktober 2012 — W.P. Willems mod Burgemeester van Nuth	16
2013/C 26/29	Sag C-447/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 5. oktober 2012 — H.J. Kooistra mod Burgemeester van Skarsterlân	16
2013/C 26/30	Sag C-448/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 8. oktober 2012 — M. Roest mod Burgemeester van Amsterdam	17
2013/C 26/31	Sag C-449/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 8. oktober 2012 — L.J.A. van Luijk mod Burgemeester van Den Haag	18
2013/C 26/32	Sag C-452/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Krefeld (Tyskland) den 9. oktober 2012 — NIPPONKOA Insurance Co (Europe) Ltd mod Inter-Zuid Transport BV	18
2013/C 26/33	Sag C-456/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 10. oktober 2012 — Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel og O, sagens anden part B	19
2013/C 26/34	Sag C-457/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 10. oktober 2012 — S en Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel mod G	19
2013/C 26/35	Sag C-469/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Handelsgericht Wien (Østrig) den 22. oktober 2012 — Krejci Lager & Umschlagbetriebs GmbH mod Olbrich Transport und Logistik GmbH	19
2013/C 26/36	Sag C-473/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour constitutionnelle (Belgien) den 22. oktober 2012 — Institut professionnel des agents immobiliers (IPI) mod Geoffrey Englebert, Immo 9 SPRL og Grégory Francotte	20

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 26/37	Sag C-474/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 22. oktober 2012 — Schiebel Aircraft GmbH	20
2013/C 26/38	Sag C-475/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Törvényszék (Ungarn) den 22. oktober 2012 — UPC DTH SárI mod Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnökhelyettese ...	20
2013/C 26/39	Sag C-477/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundespatentgericht (Tyskland) den 24. oktober 2012 — Hogan Lovells International LLP mod Bayer CropScience K.K.	21
2013/C 26/40	Sag C-478/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Feldkirch (Østrig) den 24. oktober 2012 — Armin Maletic og Marianne Maletic mod lastminute.com GmbH og TUI Österreich GmbH	22
2013/C 26/41	Sag C-480/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 25. oktober 2012 — Minister van Financiën mod X BV	22
2013/C 26/42	Sag C-483/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Grondwettelijk Hof (Belgien) den 29. oktober 2012 — Pelckmans Turnhout NV mod Walter Van Gastel Balen NV m.fl.	22
2013/C 26/43	Sag C-484/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank 's-Gravenhage (Nederlandene) den 31. oktober 2012 — Georgetown University mod Octrooiencentrum Nederland, der handler under navnet NL Octrooiencentrum	23
2013/C 26/44	Sag C-485/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nederlandene) den 31. oktober 2012 — Maatschap T. van Oosterom en A. van Oosterom-Boelhouwer mod Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie	23
2013/C 26/45	Sag C-486/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Gerechtshof te 's-Hertogenbosch (Nederlandene) den 31. oktober 2012 — X, den anden part i sagen: Heffingsambtenaar van de gemeente Z	24
2013/C 26/46	Sag C-487/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado Contencioso-Administrativo nº 1 de Ourense (Spanien) den 2. november 2012 — Vueling Airlines S.A. mod Instituto Galego de Consumo de la Xunta de Galicia	24
2013/C 26/47	Sag C-492/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 5. november 2012 — Conseil national de l'ordre des médecins mod Ministère des affaires sociales et de la santé	24
2013/C 26/48	Sag C-494/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Det Forenede Kongerige) den 5. november 2012 — Dixons Retail Plc mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	25
2013/C 26/49	Sag C-497/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italien) den 7. november 2012 — Davide Gullotta og Farmacia di Gullotta Davide & C. Sas mod Ministero della Salute og Azienda Sanitaria Provinciale di Catania	25
2013/C 26/50	Sag C-498/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Tivoli (Italien) den 7. november 2012 — Antonella Pedone mod Maria Adele Corrao	26

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 26/51	Sag C-499/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Tivoli (Italien) den 7. november 2012 — Elisabetta Gentile mod Ufficio Finanziario della Direzione Ufficio Territoriale di Tivoli m.fl.	26
2013/C 26/52	Sag C-500/12: Sag anlagt den 6. november 2012 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen	26
2013/C 26/53	Sag C-501/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 8. november 2012 — Thomas Specht mod Land Berlin	27
2013/C 26/54	Sag C-502/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 8. november 2012 — Jens Schombera mod Land Berlin	28
2013/C 26/55	Sag C-503/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 8. november 2012 — Alexander Wieland mod Land Berlin	28
2013/C 26/56	Sag C-504/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 8. november 2012 — Uwe Schönefeld mod Land Berlin	29
2013/C 26/57	Sag C-505/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 8. november 2012 — Antje Wilke mod Land Berlin	30
2013/C 26/58	Sag C-506/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 8. november 2012 — Gerd Schini mod Land Berlin	31
2013/C 26/59	Sag C-507/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court of the United Kingdom (Det Forenede Kongerige) den 8. november 2012 — Jessy Saint Prix mod Secretary of State for Work and Pensions	32
2013/C 26/60	Sag C-511/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Central Administrativo Norte (Portugal) den 12. november 2012 — Joaquim Fernando Macedo Maia, m.fl. mod Fundo de Garantia Salarial, IP	32
2013/C 26/61	Sag C-512/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 13. november 2012 — Octapharma France mod Agence nationale de sécurité du médicament et des produits de santé (ANSM) og Ministère des affaires sociales et de la santé	32
2013/C 26/62	Sag C-515/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 14. november 2012 — UAB »4finance« mod Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba og Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos	33
2013/C 26/63	Sag C-516/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 15. november 2012 — CTP mod Regione Campania, Provincia di Napoli	34
2013/C 26/64	Sag C-517/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 15. november 2012 — CTP mod Regione Campania	34
2013/C 26/65	Sag C-518/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 15. november 2012 — CTP mod Regione Campania og Provincia di Napoli	34

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 26/66	Sag C-520/12 P: Appel iværksat den 16. november 2012 af Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon AE til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 13. september 2012 i sag T-369/11, Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon AE mod Europa-Kommissionen, Den Europæiske Unions delegation i Tyrkiet, Central Finance & Contracts Unit (CFCU)	35
2013/C 26/67	Sag C-525/12: Sag anlagt den 19. november 2012 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland	35
2013/C 26/68	Sag C-527/12: Sag anlagt den 20. november 2012 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland	36
2013/C 26/69	Sag C-530/12 P: Appel iværksat den 21. november 2012 af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 13. september 2012 i sag T-404/10 — National Lottery Commission mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	36
2013/C 26/70	Sag C-532/12: Sag anlagt den 23. november 2012 — Europa-Kommissionen mod Storhertugdømmet Luxembourg	37
2013/C 26/71	Sag C-538/12: Sag anlagt den 26. november 2012 — Europa-Kommissionen mod Republikken Slovenien	38
2013/C 26/72	Sag C-547/12 P: Appel iværksat den 28. november 2012 af Den Helleniske Republik til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 10. oktober 2012 i sag T-158/09, Grækenland mod Kommissionen	38

Retten

2013/C 26/73	Sag T-491/07: Rettens dom af 29. november 2012 — CB mod Kommissionen (Konkurrence — vedtagelse inden for en sammenslutning af virksomheder — markedet for udstedelse af betalingskort i Frankrig — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — takstmæssige foranstaltninger, der finder anvendelse på »nytilkomne« — afgift for tilslutning og mekanismer til såkaldt »regulering af hvervefunktionen« og »vækning af sovende medlemmer« — det relevante marked — genstand for de pågældende foranstaltninger — konkurrencebegrænsende formål — artikel 81, stk. 3, EF — åbenbart urigtige skøn — princippet om god forvaltningsskik — proportionalitet — retssikkerhed)	39
2013/C 26/74	Sag T-42/09: Rettens dom af 7. december 2012 — A. Loacker mod KHIM — Editrice Quadratum (QUADRATUM) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket QUADRATUM — det ældre EF-ordmærke LOACKER QUADRATINI — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009) — artikel 73, i forordning nr. 40/94 (nu artikel 75 i forordning nr. 207/2009) — artikel 74 i forordning nr. 40/94 (nu artikel 76 i forordning nr. 207/2009).....	39
2013/C 26/75	Sag T-167/10: Rettens dom af 6. december 2012 — Evropaïki Dynamiki mod Kommissionen (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — indkaldelser af tilbud — afslag på aktindsigt — annulationssøgsmål — søgsmålsfrist — udgangspunkt — formaliteten — undtagelse vedrørende beskyttelsen af EU's økonomiske politik — undtagelse vedrørende beskyttelsen af tredjemands forretningsmæssige interesser — undtagelse vedrørende beskyttelse af offentlighedens interesser med hensyn til den offentlige sikkerhed — begrundelsespligt)	40

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 26/76	Sag T-390/10 P: Rettens dom af 6. december 2012 — Füller-Tomlinson mod Parlamentet (Appel — personalesag — midlertidigt ansatte — social sikring — erhvervssygdom — fastsættelse af den erhvervsbetingede invaliditetsgrad — anvendelse af den europæiske tabel til evaluering af fysisk og psykisk invaliditet — urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder — rimelig frist) 40	40
2013/C 26/77	Sagerne T-537/10 og 538/10: Rettens dom af 29. november 2012 — Adamowski mod KHIM — Fagumit (FAGUMIT) (EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket Fagumit og EF-figurmærket FAGUMIT — det ældre nationale figurmærke FAGUMIT — relativ ugyldighedsgrund — artikel 8, stk. 3, og artikel 165, stk. 4, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009) 40	40
2013/C 26/78	Sag T-590/10: Rettens dom af 29. november 2012 — Thesing og Bloomberg Finance mod ECB (Aktindsigt — afgørelse 2004/258/EF — dokumenter vedrørende en medlemsstats offentlige gæld og offentlige underskud — afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende Unionens eller en medlemsstats økonomiske politik — delvist afslag på aktindsigt) 41	41
2013/C 26/79	Sag T-15/11: Rettens dom af 11. december 2012 — Sina Bank mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med henblik på at forhindre nuklear spredning — indefrysning af pengemidler — annullationssøgsmål — begrundelsespligt) 41	41
2013/C 26/80	Sag T-143/11: Rettens dom af 5. december 2012 — Consorzio vino Chianti Classico mod KHIM — FFR (F.F.R.) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket »F.F.R.« — de ældre nationale figurmærker CHIANTI CLASSICO — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning nr. 207/2009) 42	42
2013/C 26/81	Sag T-171/11: Rettens dom af 29. november 2012 — Hopf mod KHIM (Clampflex) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket Clampflex — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009) 42	42
2013/C 26/82	Sag T-421/11: Rettens dom af 5. december 2012 — Qualitest mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med det formål at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — annullationssøgsmål — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn) ... 43	43
2013/C 26/83	Sag T-630/11 P: Rettens dom af 6. december 2012 — Strobl mod Kommissionen (Appel — personalesag — tjenestemænd — ansættelse — almindelig udvælgelsesprøve — ansøgere opført på en liste over egnede ansøgere før den nye vedtægts ikrafttræden — meddelelse om ledig stilling — udnævnelse — indplacering i lønklasse efter de nye, mindre fordelagtige regler — artikel 12 i bilag XIII til vedtægten — retlig fejl — Personalerettens begrundelsespligt) 43	43
2013/C 26/84	Sag T-22/12: Rettens dom af 11. december 2012 — Fomanu mod KHIM (Qualität hat Zukunft) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket Qualität hat Zukunft — absolutte registreringshindringer — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009) 44	44

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 26/85	Sag T-29/12: Rettens dom af 28. november 2012 — Bauer mod KHIM — BenQ Materials (Daxon) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Daxon — det ældre EF-ordmærke DALTON — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. (EF) 207/2009)	44
2013/C 26/86	Sag T-17/10: Rettens kendelse af 27. november 2012 — Steinberg mod Kommissionen (annulations-søgsmål — aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende finansierings-afgørelser om tilskud til israelske og palæstinensiske ikke-statslige organisationer inden for rammerne af programmet »Partnerskab for Fred« og Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder — delvist afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelsen af offentlige interesser i henseende til offentlig sikkerhed — begrundelsespligt — åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er retligt ugrundet)	44
2013/C 26/87	Sag T-302/10: Rettens kendelse af 23. november 2012 — Crocs mod KHIM — Holey Soles Holdings og PHI (gengivelse af fodtøj) (EF-varemærker — ugyldighedsbegæring — tilbagekaldelse af begæring om ugyldighed — ufornuddent at træffe afgørelse)	45
2013/C 26/88	Sag T-541/10: Rettens kendelse af 27. november 2012 — ADEDY m.fl. mod Rådet (Annulations-søgsmål — afgørelser rettet til en medlemsstat med henblik på at rette op på situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud — ikke umiddelbart berørt — afvisning)	45
2013/C 26/89	Sag T-215/11: Rettens kendelse af 27. november 2012 — ADEDY m.fl. mod Rådet (Annulations-søgsmål — beslutning rettet til en medlemsstat for at rette op på en situation med et uforholdsmæssigt stort underskud — ikke umiddelbart berørt — afvisning)	45
2013/C 26/90	Sag T-278/11: Rettens kendelse af 13. november 2012 — ClientEarth m.fl. mod Kommissionen (Annulationssøgsmål — aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — stiltiende afslag på aktindsigt — søgsmålsfrist — søgsmål for sent anlagt — åbenbart afvisningsgrundlag)	46
2013/C 26/91	Sag T-466/11: Rettens kendelse af 19. oktober 2012 — Ellinika Nafpigeia og Hoern mod Kommissionen (Annulationssøgsmål — statsstøtte — skibsbygning — støtte ydet af de græske myndigheder til et skibsværft — gennemførelsesforanstaltninger i Kommissionens beslutning om uforenelighed og anordning af tilbagesøgning af støtten — afvisning)	46
2013/C 26/92	Sag T-491/11 P: Rettens kendelse af 20. november 2012 — Luigi Marcuccio mod Europa-Kommissionen (Appel — personalesag — tjenestemænd — varigheden af proceduren vedrørende anerkendelse af en vedvarende, delvis invaliditet — skade, som sagsøgeren angiveligt har lidt — erstatning af sagsomkostninger, der kunne være undgået — frifindelse i første instans under henvisning til at søgsmålet er åbenbart ugrundet — artikel 94, litra a), i Personalerettens procesreglement)	47
2013/C 26/93	Sag T-548/11: Rettens kendelse af 26. november 2012 — MIP Metro mod KHIM — Real Seguros (real,- QUALITY) (EF-varemærker — indsigelsessag — fortabelse af de ældre nationale mærker — ufornuddent at træffe afgørelse)	47
2013/C 26/94	Sag T-549/11: Rettens kendelse af 26. november 2012 — MIP Metro mod KHIM — Real Seguros (real,- BIO) (EF-varemærker — indsigelsessag — fortabelse af de ældre nationale mærker — ufornuddent at træffe afgørelse)	47

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 26/95	Sag T-616/11 P: Rettens kendelse af 8. november 2012 — Marcuccio mod Europa-Kommissionen (Appel — personalesag — tjenestemænd — frifindelse i første instans, idet søgsmålet er åbenbart ugrundet — skade, sagsøgeren angiveligt har lidt — erstatning af udgifter, som kunne have været undgået — artikel 94, litra a), i Personalerettens procesreglement) 48	48
2013/C 26/96	Sag T-672/11: Rettens kendelse af 27. november 2012 — H-Holding mod Parlamentet (Passivitets-søgsmål — erstatningssøgsmål — åbenbart, at sagen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ubegrundet) 48	48
2013/C 26/97	Sag T-120/12: Rettens kendelse af 20. november 2012 — Shahid Beheshti University mod Rådet (Annulationssøgsmål — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med det formål at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — søgsmålsfrist — for sent anlagt søgsmål — afvisning) 48	48
2013/C 26/98	Sag T-138/12: Rettens kendelse af 20. november 2012 — Geipel mod KHIM — Reeh (BEST BODY NUTRITION (EF-varemærker — indsigelse — tilbagetagelse af indsigelsen — uforholdende at træffe afgørelse) 49	49
2013/C 26/99	Sag T-164/12 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 29. november 2012 — Alstom mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — konkurrence — kommissionsafgørelse om at udlevere dokumenter til en national ret — fortrolighed — ret til en effektiv retsbeskyttelse — begæring om foreløbige forholdsregler — fumus boni juris — uopsættelighed — interesseafvejning) 49	49
2013/C 26/100	Sag T-341/12 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 16. november 2012 — Evonik Degussa mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — konkurrence — offentliggørelse af en afgørelse, hvorved Kommissionen har fastslået en overtrædelse af bestemmelserne om forbud mod karteller — afslag på begæring om fortrolig behandling af oplysninger meddelt Kommissionen i henhold til samarbejds-meddelelsen — interesseafvejning — uopsættelighed — fumus boni juris) 49	49
2013/C 26/101	Sag T-343/12: Rettens kendelse af 21. november 2012 — Grupo T Diffusión mod KHIM — ABR Producción Contemporánea (Lampe) (EF-varemærker — ugyldighedsbegæring — tilbagekaldelse af begæring om ugyldighed — uforholdende at træffe afgørelse) 50	50
2013/C 26/102	Sag T-453/12: Sag anlagt den 12. oktober 2012 — Zoo Sport mod KHIM — K-2 (ZOOSPORT) ... 50	50
2013/C 26/103	Sag T-470/12: Sag anlagt den 22. oktober 2012 — Sothys Auriac mod KHIM — Grand Hotel Primavera (BEAUTY GARDEN) 51	51
2013/C 26/104	Sag T-473/12: Sag anlagt den 1. november 2012 — Aer Lingus mod Kommissionen 51	51
2013/C 26/105	Sag T-480/12: Sag anlagt den 5. november 2012 — Coca-Cola mod KHIM — Mitico (Master) 52	52
2013/C 26/106	Sag T-482/12: Sag anlagt den 29. oktober 2012 — Internationaler Hilfsfonds mod Kommissionen 53	53
2013/C 26/107	Sag T-483/12: Sag anlagt den 5. november 2012 — Nestlé Unternehmungen Deutschland mod KHIM — Lotte (LOTTE) 53	53

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 26/108	Sag T-484/12: Sag anlagt den 6. november 2012 — CeWe Color mod KHIM (SMILECARD)	53
2013/C 26/109	Sag T-485/12: Sag anlagt den 9. november 2012 — Grupo Bimbo mod KHIM (SANISSIMO)	54
2013/C 26/110	Sag T-487/12: Sag anlagt den 9. november 2012 — Eckes-Granini mod KHIM — Panini (PANINI)	54
2013/C 26/111	Sag T-489/12: Sag anlagt den 8. november 2012 — Planet mod Kommissionen	55
2013/C 26/112	Sag T-490/12: Sag anlagt den 6. november 2012 — Mondadori Editore mod KHIM — Grazia Equity (GRAZIA)	55
2013/C 26/113	Sag T-493/12: Sag anlagt den 14. november 2012 — Sanofi mod KHIM — GP Pharm (GEPRAL)	56
2013/C 26/114	Sag T-494/12: Sag anlagt den 14. november 2012 — Biscuits Poult mod KHIM — Banketbakkerij Merba (Biscuits)	56
2013/C 26/115	Sag T-495/12: Sag anlagt den 16. november 2012 — European Drinks mod KHIM — Alexandrion Grup Romania (Dracula Bite)	57
2013/C 26/116	Sag T-496/12: Sag anlagt den 16. november 2012 — European Drinks mod KHIM — Alexandrion Grup Romania (DRACULA BITE)	57
2013/C 26/117	Sag T-497/12: Sag anlagt den 16. november 2012 — European Drinks mod KHIM — Alexandrion Grup Romania (DRACULA BITE)	58
2013/C 26/118	Sag T-498/12: Sag anlagt den 16. november 2012 — Koinopraxia Touristiki Loutrakiou mod Kommissionen	58
2013/C 26/119	Sag T-499/12: Sag anlagt den 13. november 2012 — HSH Investment Holdings Coinvest-C og HSH Investment Holdings FSO mod Kommissionen	59
2013/C 26/120	Sag T-500/12: Sag anlagt den 15. november 2012 — Ryanair mod Kommissionen	60
2013/C 26/121	Sag T-501/12: Sag anlagt den 19. november 2012 — Farmaceutisk Laboratorium Ferring mod KHIM — Tillotts Pharma (OCTASA)	61
2013/C 26/122	Sag T-502/12: Sag anlagt den 19. november 2012 — Ferring mod KHIM — Tillotts Pharma (OCTASA)	62
2013/C 26/123	Sag T-503/12: Sag anlagt den 16. november 2012 — Det Forenede Kongerige mod Kommissionen	62
2013/C 26/124	Sag T-504/12: Sag anlagt den 19. november 2012 — Murnauer Markenvertrieb mod KHIM — (NOTFALL CREME)	63

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 26/125	Sag T-505/12: Sag anlagt den 19. november 2012 — Compagnie des montres Longines, Francillon mod KHIM — Cheng (B)	63
2013/C 26/126	Sag T-508/12: Sag anlagt den 19. november 2012 — Automobile Association mod KHIM — Duncan Petersen Publishing (Mapper)	64
2013/C 26/127	Sag T-509/12: Sag anlagt den 16. november 2012 — Advance Magazine Publishers mod KHIM — Nanso Group (TEEN VOGUE)	64
2013/C 26/128	Sag T-510/12: Sag anlagt den 21. november 2012 — Conrad Electronic mod KHIM — Sky IP International (EuroSky)	65
2013/C 26/129	Sag T-513/12: Sag anlagt den 22. november 2012 — NCL mod KHIM (NORWEGIAN GETAWAY)	65
2013/C 26/130	Sag T-514/12: Sag anlagt den 22. november 2012 — NCL mod KHIM (NORWEGIAN BREAKAWAY)	66
2013/C 26/131	Sag T-515/12: Sag anlagt den 22. november 2012 — El Corte Inglés mod KHIM — English Cut (The English Cut)	66
2013/C 26/132	Sag T-519/12: Sag anlagt den 27. november 2012 — mobile.international mod KHIM — Kommission (PL mobile.eu)	67
2013/C 26/133	Sag T-527/12: Sag anlagt den 6. december 2012 — DeMaCo Holland mod Kommissionen	68
2013/C 26/134	Sag T-468/09: Rettens kendelse af 3. december 2012 — JSK International Architekten und Ingenieure mod ECB	68
2013/C 26/135	Sag T-100/10: Rettens kendelse af 28. november 2012 — Nordzucker mod Kommissionen	69
2013/C 26/136	Sag T-364/11: Rettens kendelse af 4. december 2012 — Arla Foods mod KHIM — Artax (Lactofree)	69
2013/C 26/137	Sag T-590/11: Rettens kendelse af 14. november 2012 — S & S Szlegiel Szlegiel i Wiśniewski mod KHIM — Scotch & Soda (SODA)	69
2013/C 26/138	Sag T-77/12: Rettens kendelse af 4. december 2012 — Wahl mod KHIM — Tenacta Group (bellissima)	69
2013/C 26/139	Sag T-200/12: Rettens kendelse af 12. november 2012 — Shannon Free Airport Development mod Kommissionen	69
2013/C 26/140	Sag T-230/12: Rettens kendelse af 21. november 2012 — Axa Belgium mod Kommissionen	69

Retten for EU-Personalesager

2013/C 26/141	Sag F-103/12: Sag anlagt den 27. september 2012 — ZZ mod Europol	70
2013/C 26/142	Sag F-104/12: Sag anlagt den 27. september 2012 — ZZ mod Europol	70
2013/C 26/143	Sag F-105/12: Sag anlagt den 27. september 2012 — ZZ mod Europol	70
2013/C 26/144	Sag F-113/12: Sag anlagt den 9. oktober 2012 — ZZ mod Kommissionen	71
2013/C 26/145	Sag F-114/12: Sag anlagt den 10. oktober 2012 — ZZ mod Kommissionen	71
2013/C 26/146	Sag F-115/12: Sag anlagt den 15. oktober 2012 — ZZ mod Kommissionen	71
2013/C 26/147	Sag F-122/12: Sag anlagt den 22. oktober 2012 — ZZ mod Rådet	72
2013/C 26/148	Sag F-124/12: Sag anlagt den 22. oktober 2012 — ZZ mod EONN	72
2013/C 26/149	Sag F-125/12: Sag anlagt den 3. november 2012 — ZZ mod KHIM	72
2013/C 26/150	Sag F-128/12: Sag anlagt den 29. oktober 2012 — ZZ mod Europa-Parlamentet	73
2013/C 26/151	Sag F-129/12: Sag anlagt den 31. oktober 2012 — CH mod Parlamentet	73
2013/C 26/152	Sag F-132/12: Sag anlagt den 7. november 2012 — ZZ m.fl. mod Kommissionen	73
2013/C 26/153	Sag F-134/12: Sag anlagt den 9. november 2012 — ZZ mod Rådet	74
2013/C 26/154	Sag F-135/12: Sag anlagt den 9. november 2012 — ZZ mod Forvaltningsorganet for Forskning (REA)	74
2013/C 26/155	Sag F-136/12: Sag anlagt den 9. november 2012 — ZZ mod Rådet	75
2013/C 26/156	Sag F-137/12: Sag anlagt den 14. november 2012 — ZZ mod Kommissionen	75
2013/C 26/157	Sag F-138/12: Sag anlagt den 14. november 2012 — ZZ mod Kommissionen	75
2013/C 26/158	Sag F-139/12: Sag anlagt den 14. november 2012 — ZZ mod Kommissionen	76
2013/C 26/159	Sag F-140/12: Sag anlagt den 16. november 2012 — ZZ mod Kommissionen	76
2013/C 26/160	Sag F-141/12: Sag anlagt den 16. november 2012 — ZZ mod Kommissionen	76
2013/C 26/161	Sag F-142/12: Sag anlagt den 16. november 2012 — ZZ mod Kommissionen	77

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2013/C 26/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 9 af 12.1.2013

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 399 af 22.12.2012

EUT C 389 af 15.12.2012

EUT C 379 af 8.12.2012

EUT C 373 af 1.12.2012

EUT C 366 af 24.11.2012

EUT C 355 af 17.11.2012

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Første Afdeling) af 6. december 2012 — AstraZeneca AB og AstraZeneca plc mod Europa-Kommissionen og European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA)

(Sag C-457/10 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — misbrug af dominerende stilling — markedet for lægemidler til behandling af mavesår — misbrug af procedurerne vedrørende supplerende beskyttelse-certifikater for lægemidlerne og procedurerne for tilladelse til markedsføring af lægemidler — vildledende oplysninger — tilbagekaldelse af markedsføringstilladelser — hindringer for markedsføring af generiske lægemidler og for parallelimport)

(2013/C 26/02)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: AstraZeneca AB og AstraZeneca plc (ved M. Brealey, QC, M. Hoskins, QC, barrister D. Jowell og solicitor F. Murphy)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre, É. Gippini Fournier og J. Bourke, som befuldmægtigede) og European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA) (ved advocaat M. Van Kerckhove)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Sjette Udvidede Afdeling) den 1. juli 2010 i sag T-321/05, AstraZeneca mod Kommissionen, hvorved Retten delvist forkastede sagsøgernes påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 15. juni 2005 vedrørende en procedure om anvendelse af EF-traktatens artikel 82 og artikel 54 i EØS-aftalen. (sag COMP/A.37.507/F3 — AstraZeneca), hvorved sagsøgerne pålægges en bøde på 60 mio. EUR for misbrug af patentsystemet og procedurerne for markedsføring af farmaceutiske produkter for at hindre eller udskyde, at konkurrerende generiske lægemidler kommer på markedet — definition af markedet — fortolkning af artikel 19 i forordning (EØF) nr. 1768/92 om indførelse af et supplerende beskyttelsecertifikat for lægemidler

Konklusion

- 1) Hovedappellen og kontraappellerne forkastes.
- 2) AstraZeneca AB og AstraZeneca plc betaler omkostningerne i forbindelse med hovedappellen.
- 3) European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA) betaler omkostningerne i forbindelse med dens kontra-appel og bærer sine egne omkostninger i forbindelse med hovedappellen.
- 4) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger i forbindelse med dens kontraappel.

⁽¹⁾ EUT C 301 af 6.11.2010.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. november 2012 — Usha Martin Ltd mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

(Sag C-552/10 P) ⁽¹⁾

(Appel — dumping — forordning (EF) nr. 121/2006 — import af tovværk og kabler af stål med oprindelse i bl.a. Indien — afgørelse 2006/38/EF — forordning (EF) nr. 384/96 — artikel 8, stk. 9 — tilsagn i forbindelse med antidumpingprocedurer)

(2013/C 26/03)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Usha Martin Ltd (ved dikigoro V. Akritidis og E. Petrissi samt ved avocat F. Crespo)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved B. Driessen, som befuldmægtiget, bistået af Rechtsanwalt G. Berrisch og barrister N. Chesaites), og Europa-Kommissionen (ved T. Scharf og S. Thomas, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 9. september 2010 i sag T-119/06, Usha Martin Ltd. mod Rådet og Kommissionen, hvorved Retten frifandt Rådet og Kommissionen i et søgsmål med påstand om dels annullation af Kommissionens afgørelse 2006/38/EF af 22. december 2005, om ændring af afgørelse 1999/572/EF om godtagelse af tilsagn i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af tovværk og kabler af stål med oprindelse i bl.a. Indien (EUT L 22, s. 54), dels annullation af Rådets forordning (EF) nr. 121/2006 af 23. januar 2006, om ændring af forordning (EF) nr. 1858/2005 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af tovværk og kabler af stål med oprindelse i bl.a. Indien (EUT L 22, s. 1).

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Usha Martin Ltd betaler omkostningerne i den foreliggende sag.

⁽¹⁾ EUT C 55 af 19.2.2011.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 27. november 2012 — Den Italienske Republik mod Europa-Kommissionen, Republikken Litauen og Den Hellske Republik

(Sag C-566/10 P) ⁽¹⁾

(Appel — sprogordning — meddelelser om almindelige udvælgelsesprøver med henblik på ansættelse af fuldmægtige og assistenter — fuldstændig offentliggørelse på tre officielle sprog — prøvernes sprog — valg af det andet sprog blandt tre officielle sprog)

(2013/C 26/04)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget og avvocato dello Stato P. Gentili)

De andre parter i appellsagen: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og J. Baquero Cruz, som befuldmægtigede, bistået af avvocato A. Dal Ferro), Republikken Litauen og Den Hellske Republik (ved A. Samoni-Rantou, S. Vodina og G. Papagianni, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 13. september 2010 i de forenede sager T-166/07 og T-285/07, hvorved Retten frifandt Kommissionen for en påstand om annullation af meddelelserne om de generelle udvælgelsesprøver EPSO/AD/94/07 (EUT 2007 C 45 A, s. 3), EPSO/AST/37/07 (EUT 2007 C 45 A, s. 15) og EPSO/AD/95/07 (EUT 2007 C 103 A, s. 7).

Konklusion

- 1) Den af Den Europæiske Unions Ret afsagte dom af 13. september 2010, forenede sager T-166/07 og T-285/07, Italien mod Kommissionen, ophæves.
- 2) Meddelelsen om generel udvælgelsesprøve EPSO/AD/94/07 med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af fuldmægtige (AD 5) inden for information, kommunikation og medier, generel udvælgelsesprøve EPSO/AST/37/07 med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af assistenter (AST 3) inden for kommunikation og information og generel udvælgelsesprøve EPSO/AD/95/07 med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af fuldmægtige (AD 5) inden for information (biblioteker/dokumentation) annulleres.
- 3) Europa-Kommissionen betaler Den Italienske Republiks omkostninger og bærer sine egne omkostninger i de to instanser.
- 4) Den Hellske Republik og Republikken Litauen bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 26.2.2011.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 22. november 2012 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-600/10) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — frie kapitalbevægelser — beskatning af udbytte og renter betalt til pensionsfonde og pensionskasser — behandling af udbytte og renter betalt til ikke-hjemmehørende institutioner — fradrag af driftsomkostninger, som er direkte forbundet med indtægter i form af udbytte og renter — bevisbyrde)

(2013/C 26/05)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal og W. Mölls, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og J. Möller, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for den anden part i sagen: Den Franske Republik (ved G. de Bergues og N. Rouam, som befuldmægtigede), Kongeriget Nederlandene (ved C. Wissels og C. Schillemans, som befuldmægtigede), Republikken Finland (ved M. Pere, som befuldmægtiget), Kongeriget Sverige (ved A. Falk og S. Johannesson, som befuldmægtigede) og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved H. Walker, som befuldmægtiget, bistået af barrister G. Facenna)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 63 TEUF og EØS-aftalens artikel 40 — national lovgivning om beskatning af udbytte og renter betalt til pensionsfonde og pensionskasser, hvorefter visse skattefordele er forbeholdt udbytte og renter, der betales til hjemmehørende institutioner

Konklusion

- 1) Forbundsrepublikken Tyskland frifindes.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Forbundsrepublikken Tyskland afholdte omkostninger.
- 3) Den Franske Republik, Kongeriget Nederlandene, Republikken Finland, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland betaler deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 80 af 12.3.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. november 2012 — E.ON Energie AG mod Europa-Kommissionen

(Sag C-89/11 P) ⁽¹⁾

(Appel — annullationssøgsmål mod en kommissionsbeslutning vedrørende fastsættelsen af en bøde for seglbrud — bevisbyrde — urigtig gengivelse af beviser — begrundelsespligt — bødens størrelse — fuld prøvelsesret — proportionalitetsprincippet)

(2013/C 26/06)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: E.ON Energie AG (ved Rechtsanwälte A. Röhling, F. Dietrich og R. Pfromm)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved A. Bouquet, V. Bottka og R. Sauer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 15. december 2010 i sag T-141/08, E.ON Energie mod Kommissionen, hvorved Retten frifandt Kommissionen i en sag med påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 377 endelig af 30. januar 2008 vedrørende fastsættelse af en bøde på grundlag af artikel 23, stk.1, litra e), i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 for seglbrud — tilsidesættelse af almindelige retsprincipper, såsom uskyldsformodningen, princippet »in dubio pro reo«, proportionalitetsprincippet og reglerne om bevisbyrde og bevisførelse — tilsidesættelse af begrundelsespligten

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.

- 2) E.ON Energie AG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 152 af 21.5.2011.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. november 2012 — Bank Handlowy w Warszawie SA og PPHU »ADAX«/Ryszard Adamiak mod Christianapol sp. z o.o. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w Poznaniu — Polen)

(Sag C-116/11) ⁽¹⁾

(Retligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 1346/2000 — insolvensbehandling — begrebet »insolvensbehandlings afslutning« — spørgsmålet, om den ret, ved hvilken der er indledt en sekundær insolvensbehandling, har mulighed for at bedømme skyldnerens insolvens — muligheden for at indlede en likvidation som sekundær insolvensbehandling, når hovedinsolvensbehandlingen er en beskyttelsesprocedure)

(2013/C 26/07)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w Poznaniu

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Bank Handlowy w Warszawie SA og PPHU »ADAX«/Ryszard Adamiak

Sagsøgt: Christianapol sp. z o.o.

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w Poznaniu — fortolkning af artikel 4, stk. 1, og stk. 2, litra j), og artikel 27 i Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs (EFT L 160, s. 1) — sekundære insolvensbehandlinger — den kompetente rets beføjelse til at indlede en sådan procedure med henblik på at vurdere, om debitor er insolvent.

Konklusion

- 1) Artikel 4, stk. 2, litra j), i Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 788/2008 af 24. juli 2008, skal fortolkes således, at det skal fastlægges i henhold til den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen er indledt, på hvilket tidspunkt denne insolvensbehandlings afslutning indtræder.

- 2) Artikel 27 i forordning nr. 1346/2000, som ændret ved forordning nr. 788/2008, skal fortolkes således, at den giver mulighed for at indlede en sekundær insolvensbehandling i den medlemsstat, hvor skyldneren har et forretningssted, selv om hovedinsolvensbehandlingen forfølger et beskyttelsesformål. Det påhviler den ret, som har kompetence til at indlede en sekundær insolvensbehandling, at tage hovedinsolvensbehandlingens formål i betragtning og at tage hensyn til forordningens opbygning under overholdelse af princippet om loyalt samarbejde.
- 3) Artikel 27 i forordning nr. 1346/2000, som ændret ved forordning nr. 788/2008, skal fortolkes således, at den ret, der skal behandle en begæring om indledning af en sekundær insolvensbehandling, ikke kan undersøge, om skyldneren, mod hvem der er indledt en hovedinsolvensbehandling i en anden medlemsstat, er insolvent, selv hvis nævnte hovedinsolvensbehandling forfølger et beskyttelsesformål.

(¹) EUT C 152 af 21.5.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 6. december 2012 — Bundesrepublik Deutschland (sag C-124/11 og sag C-125/11) og Jörg-Detlef Müller (sag C-143/11) mod Karen Dittrich (sag C-124/11), Robert Klinke (sag C-125/11) og Bundesrepublik Deutschland (sag C-143/11) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland)

(Forenede sager C-124/11, C-125/11 og C-143/11) (¹)

(Ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — national lovgivning — hjælp til tjenestemænd i tilfælde af sygdom — direktiv 2000/78/EF — artikel 3 — anvendelsesområde — begrebet »løn«)

(2013/C 26/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Bundesrepublik Deutschland (sag C-124/11 og sag C-125/11) og Jörg-Detlef Müller (sag C-143/11)

Sagsøgte: Karen Dittrich (sag C-124/11), Robert Klinke (sag C-125/11) og Bundesrepublik Deutschland (sag C-143/11)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesverwaltungsgericht — fortolkning af Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16) — national lovgivning, der tilkender hjælp til tjenestemænd i tilfælde af sygdom og udelukker registrerede partnere fra de familiemedlemmer, der omfattes af den pågældende hjælp

— ligebehandling af arbejdstagere, der har en registreret partner i forhold til gifte arbejdstagere — anvendelsesområdet for direktiv 2000/78/EF — begrebet løn

Konklusion

Artikel 3, stk. 1, litra c), og stk. 3 i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at hjælp til tjenestemænd i tilfælde af sygdom, såsom den hjælp, der i henhold til lov om statstjenestemænd (Bundesbeamtengesetz) tildeles tjenestemænd i Forbundsrepublikken Tyskland, henhører under nævnte direktivs anvendelsesområde, hvis dens finansiering påhviler staten som offentlig arbejdsgiver, hvilket det tilkommer den nationale ret at efterprøve.

(¹) EUT C 269 af 10.9.2011.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. november 2012 — Westbahn Management GmbH mod ÖBB Infrastruktur AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Schienen-Control Kommission — Østrig)

(Sag C-136/11) (¹)

(Transport — jernbanetransport — jernbaneinfrastrukturforvalterens pligt til at stille alle realtidsdata om togtrafik og navnlig om eventuelle forsinkelser af tog til rådighed for jernbanevirksomhederne med henblik på at muliggøre tilslutningsforbindelser)

(2013/C 26/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Schienen-Control Kommission

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Westbahn Management GmbH

Sagsøgt: ÖBB Infrastruktur AG

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Schienen-Control Kommission — fortolkning af artikel 8, stk. 2, og del II i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1371/2007 af 23. oktober 2007 om jernbanepassagerers rettigheder og forpligtelser (EUT L 315, s.14), samt af artikel 5 og bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF af 26. februar 2001 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering (EFT L 75, s. 29) — infrastrukturforvalterens forpligtelse til at meddele jernbanevirksomheder realtidsdata vedrørende afgangstider og eventuelt om forsinkelser med hensyn til tilslutningsforbindelser

Konklusion

- 1) Artikel 8, stk. 2, sammenholdt med del II i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1371/2007 af 23. oktober 2007 om jernbanepassagerers rettigheder og forpligtelser, skal fortolkes således, at oplysninger om de vigtigste tilslutningsforbindelser, foruden planmæssige afgangstider, tillige skal omfatte meddelelse om forsinkelser eller aflysninger for disse tilslutningsforbindelser, uanset hvilken jernbanevirksomhed der varetager dem.
- 2) Artikel 8, stk. 2, sammenholdt med del II i bilag II til forordning nr. 1371/2007, og artikel 5, sammenholdt med bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF af 26. februar 2001 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/49/EF af 29. april 2004, skal fortolkes således, at infrastrukturforvalteren har pligt til uden forskelsbehandling at stille realtidsdata vedrørende tog, der drives af andre jernbanevirksomheder, til rådighed, såfremt disse tog er de vigtigste tilslutningsforbindelser som omhandlet i del II i bilag II til forordning nr. 1371/2007.

⁽¹⁾ EUT C 173 af 11.6.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. november 2012 — Joan Cuadrench Moré mod Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Barcelona — Spanien)

(Sag C-139/11) ⁽¹⁾

(Luftfart — kompensation og bistand til passagerer — boardingafvisning, aflysning eller lange forsinkelser — søgsmålsfrist)

(2013/C 26/10)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Joan Cuadrench Moré

Sagsøgt: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Audiencia Provincial de Barcelona — fortolkning af artikel 5 og 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46, s. 1) — manglende søgsmålsfrist —

artikel 35 i konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring (Montréal-konventionen), som godkendt ved Rådets afgørelse 2001/539/EF af 5. april 2001 (EFT L 194, s.38) — anvendelig lovgivning

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 skal fortolkes således, at fristen for anlæggelse af søgsmål med påstand om kompensation i henhold til forordningens artikel 5 og 7 fastsættes i henhold til medlemsstaternes egne regler om søgsmålsfrister.

⁽¹⁾ EUT C 179 af 18.6.2011.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 6. december 2012 — Johann Odar mod Baxter Deutschland GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeitsgericht München — Tyskland)

(Sag C-152/11) ⁽¹⁾

(Ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — direktiv 2000/78/EF — forbud mod enhver forskelsbehandling på grund af alder og handicap — fratrædelsesgodtgørelse — socialplan, som fastsætter en nedsættelse af den fratrædelsesgodtgørelse, som udbetales til handicappede arbejdstagere)

(2013/C 26/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Arbeitsgericht München

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Johann Odar

Sagsøgt: Baxter Deutschland GmbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Arbeitsgericht München — fortolkning af artikel 1, artikel 6, stk. 1, andet afsnit, litra a), og artikel 16 i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16) — nationale retsfor skrifter, der tillader, at arbejdstagere, der nærmer sig pensionsalderen, udelukkes fra at oppebære de ydelser, der er omhandlet i virksomhedens socialplan — forbud mod enhver forskelsbehandling på grund af alder og handicap

Konklusion

- 1) Artikel 2, stk. 2, og artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en erhvervstilknyttet social sikringsordning, hvorefter der for så vidt angår arbejdstagere, der er ældre end 54 år, og som bliver afskediget af driftsøkonomiske årsager, foretages en beregning af den fratrædelsesgodtgørelse, som arbejdstagerne har ret til, på grundlag af den tidligst mulige pensionsstart, i modsætning til den normale beregningsmetode, hvorefter en sådan godtgørelse navnlig er baseret på den pågældendes anciennitet i virksomheden, således at den fratrædelsesgodtgørelse, som udbetales, er mindre end den godtgørelse, der fremkommer ved anvendelsen af denne normale metode, idet den dog skal udgøre mindst halvdelen af sidstnævnte.
- 2) Artikel 2, stk. 2, i direktiv 2000/78 skal fortolkes således, at den er til hinder for en erhvervstilknyttet social sikringsordning, som fastsætter, at der for så vidt angår arbejdstagere, der er ældre end 54 år, og som afskediges af driftsøkonomiske årsager, foretages en beregning af den fratrædelsesgodtgørelse, som de har ret til, på grundlag af den tidligst mulige pensionsstart, i modsætning til den normale beregningsmetode, hvorefter en sådan godtgørelse navnlig er baseret på den pågældendes anciennitet i virksomheden, således at den fratrædelsesgodtgørelse, som udbetales, er mindre end den godtgørelse, der fremkommer ved anvendelsen af denne normale metode, idet den dog skal udgøre mindst halvdelen af sidstnævnte, og som ved gennemførelsen af denne alternative beregningsmetode tager hensyn til muligheden for at oppebære en alderspension før tid som følge af et handicap.

(¹) EUT C 204 af 9.7.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 29. november 2012 — Econord Spa mod Comune di Cagno (sag C-182/11), Comune di Varese, Comune di Solbiate (sag C-183/11) og Comune di Varese (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Forenede sager C-182/11 og C-183/11) (¹)

(Offentlige tjenesteydelseskontrakter — direktiv 2004/18/EF — ordregivende myndigheder, der i forhold til en af dem juridisk uafhængig enhed, som er tilslagsmodtager, udøver en kontrol svarende til den, de fører med deres egne tjenestegrene — ingen pligt til at afholde en tildelingsprocedure efter EU-retlige regler (en såkaldt tildeling »in house«) — enhed, som er tilslagsmodtager og kontrolleret af flere lokale myndigheder i fællesskab — betingelser for at foretage en »in house«-tildeling)

(2013/C 26/12)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Econord Spa

Sagsøgte: Comune di Cagno (sag C-182/11), Comune di Varese, Comune di Solbiate (sag C-183/11) og Comune di Varese

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Consiglio di Stato — fortolkning af artikel 49 TEUF og artikel 56 TEUF — fremgangsmåder ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler — tildeling uden udbud — overdragelse af den offentlige tjenesteydelse renovation af byaffald tildelt af to offentlige myndigheder, uden anvendelse af en formel procedure til indgåelse af offentlige kontrakter, til et aktieselskab, hvorved de overdragende myndigheder har kapitalandele — fravær af effektiv kontrol hos en af de nævnte myndigheder i relation til det selskab, der er blevet tildelt kontrakten

Konklusion

Når flere offentlige myndigheder i deres egenskab af ordregivende myndigheder sammen opretter en enhed til varetagelse af en af deres offentlige tjenesteydelsesopgaver, eller når en offentlig myndighed tilslutter sig en sådan enhed, er den i Den Europæiske Unions Domstols retspraksis fastsatte betingelse, hvorefter disse myndigheder for at være fritaget for deres pligt til at iværksætte en offentlig udbudsprocedure i henhold til EU-retten i fællesskab skal udøve en kontrol med denne enhed, der svarer til den kontrol, de fører med deres egne tjenestegrene, opfyldt, når hver af disse myndigheder har en andel i nævnte enheds kapital og ledelsesorganer.

(¹) EUT C 211 af 16.7.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. november 2012 — Brain Products GmbH mod BioSemi VOF, Antonius Pieter Kuiper, Robert Jan Gerard Honsbeek og Alexander Coenraad Metting van Rijn (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-219/11) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — medicinsk udstyr — direktiv 93/42/EØF — anvendelsesområde — fortolkning af begrebet »medicinsk udstyr« — produkt, der sælges med henblik på anvendelse til ikke-medicinske formål — undersøgelse af en fysiologisk proces — frie varebevægelser)

(2013/C 26/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Brain Products GmbH

Sagsøgte: BioSemi VOF, Antonius Pieter Kuiper, Robert Jan Gerard Honsbeek og Alexander Coenraad Metting van Rijn

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesgerichtshof — fortolkning af artikel 1, stk. 2, litra a), tredje led, i Rådets direktiv 93/42/EØF af 14. juni 1993 om medicinske anordninger (EFT L 169, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/47/EF af 5. september 2007 (EUT L 247, s. 21) — fortolkning af begrebet »medicinsk udstyr« — anvendelse af direktivet på et produkt bestemt til diagnostiske formål i en fysiologisk proces, som sælges til ikke-medicinske formål.

Konklusion

Artikel 1, stk. 2, litra a), tredje led, i Rådets direktiv 93/42/EØF af 14. juni 1993 om medicinsk udstyr, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/47/EF af 5. september 2007, skal fortolkes således, at begrebet »medicinsk udstyr« kun omfatter et produkt, som af fabrikanten er udviklet til anvendelse på mennesker med henblik på undersøgelse af en fysiologisk proces, såfremt produktet skal opfylde et medicinsk formål.

(¹) EUT C 232 af 6.8.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 29. november 2012
— SC Gran Via Moinești SRL mod Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) og Administrația Finanțelor Publice București Sector 1 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel București — Rumænien)

(Sag C-257/11) (¹)

(Direktiv 2006/112/EF — moms — artikel 167, 168 og 185 — ret til fradrag — regulering af fradrag — erhvervelse af en grund samt derpå opførte bygninger med henblik på nedrivning af disse bygninger og gennemførelse af et ejendomsprojekt på grunden)

(2013/C 26/14)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel București

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SC Gran Via Moinești SRL

Sagsøgte: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) og Administrația Finanțelor Publice București Sector 1

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Curtea de Apel București — fortolkning af artikel 167, 168 og 185, stk. 2, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles

merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — ret til fradrag af moms på erhvervelse af bygninger som skal nedrives, med henblik på realisering af et ejendomsprojekt — indledende aktiviteter i relation til ejendomsprojektet, bestående i afholdelse af de første investeringsomkostninger for realiseringen af det nævnte projekt — regulering af momsfradraget.

Konklusion

- 1) Artikel 167 og 168 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede fortolkes således, at et selskab, der har erhvervet en grund og derpå opførte bygninger med henblik på at nedrive disse bygninger og gennemføre en udstykning af grunden for at opføre boliger, har ret til at fradrage merværdiafgiften vedrørende erhvervelsen af nævnte bygninger.
- 2) Artikel 185 i direktiv 2006/112 skal under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede fortolkes således, at nedrivning af bygninger, som erhverves sammen med den grund, hvorpå de er opført, med henblik på at gennemføre en udstykning for at opføre boliger i disse bygningers sted, ikke indebærer en forpligtelse til at foretage en regulering af det fradrag i merværdiafgiften, som oprindeligt blev foretaget vedrørende erhvervelsen af disse bygninger.

(¹) EUT C 238 af 13.8.2011.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 29. november 2012
— (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien) — Kremikovtzi AD mod Ministar na ikonomikata, energetikata i turizma i zamestnik-ministar na ikonomikata, energetikata i turizma

(Sag C-262/11) (¹)

(Republikken Bulgariens tiltrædelse af Den Europæiske Union — associeringsaftalen EF-Bulgarien — stålsektor — offentlig støtte til omstrukturingsformål tildelt før tiltrædelsen — betingelser — de begunstigede virksomheders levedygtighed ved udgangen af omstrukturingsperioden — en begunstiget virksomheds insolvenserklæring efter tiltrædelsen — de nationale myndigheders og Europa-Kommissionens respektive kompetencer — national beslutning, hvorved der blev fastslået en offentlig fordring hidrørende fra ulovlig støtte — afgørelse EU-BG nr. 3/2006 — bilag V til tiltrædelsesakten — støtte, der er gældende efter tiltrædelsen — forordning (EF) nr. 659/1999 — eksisterende støtte)

(2013/C 26/15)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Kremikovtzi AD

Sagsøgte: Ministar na ikonomikata, energetikata i turizma i zamestnik-ministar na ikonomikata, energetikata i turizma

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Administrativen sad Sofia-grad — fortolkning af Europaaf-talen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Bulgarien på den anden side (EFT L 358, s. 1) og af bilag V, stk. 1), i akten om Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelsesvilkår samt om tilpasning af de traktater, som Den Europæiske Union bygger på (EUT 2005 L 157, s. 203) samt af artikel 9, stk. 4, i protokol nr. 2 om varer omfattet af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab (EKSf), af artikel 3 i tillægsprotokollen til Europaaf-talen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Bulgarien på den anden side (EFT L 317, s. 25) og af artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1) — statsstøtte til omstruktureringsformål tildelt stålvirksomheder som led i et omstruktureringsprogram før Bulgariens tiltrædelse af Den Europæiske Union — beslutning, hvorved der blev fastslået en offentlig fordring hidrørende fra statsstøtte, der var blevet ulovlig som følge af en begunstiget virksomheds insolvenserklæring — de nationale myndigheders og Europa-Kommissionens respektive kompetencer med henblik på at erklære en statsstøtte uforenelig med fællesmarkedet og kræve tilbagesøgning heraf med henvisning til, at den er ulovlig

Konklusion

En tilbagesøgning af den offentlige støtte, som blev ydet Kremikovtzi AD før Republikken Bulgariens tiltrædelse af Den Europæiske Union, og som ikke efter denne tiltrædelse var »gældende« i den forstand, hvori udtrykket anvendes i bilag V til akten om Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelsesvilkår samt om tilpasning af de traktater, som Den Europæiske Union bygger på, skal, såfremt støtten er i strid med betingelserne i artikel 9, stk. 4, i protokol nr. 2 til Europaaf-talen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Bulgarien på den anden side, som blev indgået og godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådets og Kommissionens afgørelse 94/908/EKSf, EF, Euratom af 19. december 1994, iværksættes på grundlag af artikel 3 i tillægsprotokollen til Europaaf-talen, som ændret ved Associeringsrådet EU-Bulgariens afgørelse EU-BG nr. 3/2006 af 29. december 2006. I denne forbindelse kan Republikken Bulgariens kompetente nationale myndigheder i henhold til denne artikels stk. 3 træffe beslutning om tilbagesøgning af offentlig støtte, der ikke opfylder disse betingelser. Det er ikke en betingelse for de bulgarske myndigheders tilbagesøgning af en sådan støtte, at Europa-Kommissionen forinden har truffet en beslutning i henhold til tillægsprotokollens artikel 3, stk. 2.

(¹) EUT C 232 af 6.8.2011.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. november 2012 — M.M. mod Minister for Justice, Equality and Law Reform, Irland og Attorney General (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Ireland — Irland)

(Sag C-277/11) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — fælles europæisk asylsystem — direktiv 2004/83/EF — minimumsstandarder for anerkendelse af flygtningestatus eller subsidær beskyttelsesstatus — artikel 4, stk. 1, andet punktum — medlemsstatens samarbejde med ansøgeren med henblik på at vurdere de relevante forhold i dennes ansøgning — rækkevidde — lovligheden af national procedure fulgt ved behandlingen af en ansøgning om subsidær beskyttelse efter afslag på en ansøgning om meddelelse af flygtningestatus — iagttagelse af de grundlæggende rettigheder — retten til at blive hørt)

(2013/C 26/16)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Ireland

Parter i hovedsagen

Sagsøger: M.M.

Sagsøgte: Minister for Justice, Equality and Law Reform, Irland og Attorney General

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — High Court of Ireland — fortolkning af artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse (EUT L 304, s. 12) — ansøgning om subsidær beskyttelse efter afslag på tildeling af flygtningestatus — indstilling om at meddele afslag på ansøgningen om subsidær beskyttelse — pligt til at forelægge ansøgeren resultaterne af behandlingen af hans ansøgning, før der træffes endelig afgørelse

Konklusion

Kravet om den berørte medlemsstats samarbejde med asylansøgeren, som fastsat i artikel 4, stk. 1, andet punktum, i Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse, skal ikke fortolkes således, at den kompetente nationale myndighed, i tilfælde af, at en udlænding ansøger om subsidær beskyttelsesstatus efter at have modtaget afslag på en ansøgning om flygtningestatus, og myndigheden påtænker ligeledes at meddele afslag på denne anden ansøgning, vil være forpligtet til, inden den træffer sin afgørelse, at underrette

vedkommende om, at den har til hensigt at afslå dennes ansøgning, og at meddele vedkommende de argumenter, som den påtænker at støtte dette afslag på, for derved at sætte den pågældende i stand til at gøre sine synspunkter gældende i denne anledning.

Hvor det drejer sig om et system som det, der er etableret ved den i hovedsagen omhandlede nationale lovgivning, der er kendetegnet ved tilstedeværelsen af to separate og på hinanden følgende procedurer med henblik på behandlingen af henholdsvis en ansøgning om meddelelse af flygtningestatus og en ansøgning om subsidier beskyttelse, påhviler det dog den forelæggende ret at sikre iagttagelse, inden for rammerne af hver af disse procedurer, af ansøgerens grundlæggende rettigheder, og særligt af retten til at blive hørt derved, at vedkommende på en hensigtsmæssig måde skal kunne tilkendegive sine bemærkninger forud for vedtagelsen af enhver afgørelse, som ikke tildeler vedkommende den ansøgte beskyttelse. I et sådant system indebærer den omstændighed, at den berørte allerede er blevet gyldigt hørt ved behandlingen af vedkommendes ansøgning om meddelelse af flygtningestatus, ikke, at der kan ses bort fra denne formalitet inden for rammerne af proceduren vedrørende ansøgningen om subsidier beskyttelse.

⁽¹⁾ EUT C 226 af 30.7.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 6. december 2012 — BONIK (EOOD) mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto« — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad — Varna — Bulgarien)

(Sag C-285/11) ⁽¹⁾

(Moms — direktiv 2006/112/EF — fradragsret — nægtelse)

(2013/C 26/17)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad — Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: BONIK (EOOD)

Sagsøgt: Direktor na Direktsia »Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto« — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Administrativen sad Varna (Bulgarien) — fortolkning af artikel 14, 62, 63, 167, 168 og 178, litra a) og b), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — medlemsstaternes formaliteter vedrørende fradrag af merværdiafgift — foranstaltninger truffet med henblik på at tjene til at bekæmpe bestemte former for skat-

tesvig eller -unddragelse — nægtelse af fradrag af merværdiafgift for en afgiftspligtig, der modtager leveringer inden for Fællesskabet med den begrundelse, at der ikke foreligger bevis for faktiske leveringer mellem de forudgående leverandører, selv om der foreligger bevis for den seneste leverandørs levering direkte til den afgiftspligtige

Konklusion

Artikel 2, 9, 14, 62, 63, 167, 168 og 178 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at de er til hinder for, at en afgiftspligtig person under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede bliver nægtet retten til at fradrage merværdiafgift af en levering af varer med den begrundelse, at sidstnævnte — henset til svig eller uregelmæssigheder, der er begået i led, som ligger forud for eller efter denne levering — anses for ikke at have fundet faktisk sted, hvis ikke det på grundlag af objektive forhold er blevet godtgjort, at denne afgiftspligtige person vidste eller burde have vidst, at den transaktion, der er blevet påberåbt til støtte for fradragsretten, var led i merværdiafgiftssvig begået i et tidligere eller efterfølgende led i leveringskæden, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at undersøge.

⁽¹⁾ EUT C 238 af 13.8.2011.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 22. november 2012 — DIGITALNET OOD (sag C-320/11 og sag C-383/11), Tsifrova kompania OOD (sag C-330/11) og M SAT CABLE AD (sag C-382/11) mod Nachalnik na Mitnicheski punkt — Varna Zapad pri Mitnitsa Varna (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad — Varna — Bulgarien)

(Forenede sager C-320/11, C-330/11, C-382/11 og C-383/11) ⁽¹⁾

(Den fælles toldtarif — tarifering — kombineret nomenklatur — apparater, der gør det muligt at modtage fjernsynssignaler, og som via indbygget modem giver adgang til internettet og gør det muligt at udveksle informationer interaktivt)

(2013/C 26/18)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad — Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: DIGITALNET OOD (sag C-320/11 og sag C-383/11), Tsifrova kompania OOD (sag C-330/11) og M SAT CABLE AD (sag C-382/11)

Sagsøgt: Nachalnik na Mitnicheski punkt — Varna Zapad pri Mitnitsa Varna

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Administrativen sad — Varna — fortolkning af Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 256, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1031/2008 af 19. september 2008 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EUT L 291, s. 1) — den kombinerede nomenklatures underposition 8528 71 13 (apparater med mikroprocessorer, som via indbygget modem giver adgang til internettet, og som gør det muligt at udveksle informationer interaktivt, og modtage fjernsynssignaler (»set-top bokse med kommunikationsfunktion«)) eller 8521 90 00 (andre videooptagere eller videogengivere, også kombinerede, også med indbygget videotuner) — apparat, som gør det muligt at modtage fjernsynssignaler, eller kan fungere som modem, der giver adgang til internettet, og som gør det muligt at udveksle informationer interaktivt — betydningen af begreberne »internet«, »modem« samt »modulation og demodulation« i forhold til de forklarende bemærkninger til den kombinerede nomenklatur

Konklusion

- 1) Den kombinerede nomenklatur i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, som ændret ved henholdsvis Kommissionens forordning (EF) nr. 1214/2007 af 20. september 2007, Kommissionens forordning (EF) nr. 1031/2008 af 19. september 2008 og Kommissionens forordning (EF) nr. 948/2009 af 30. september 2009, skal fortolkes således, at et modem, der giver adgang til internettet, med henblik på tariferingen af en vare i underposition 8528 71 13 må anses for udstyr, der af egen kraft, og uden at der anvendes et andet apparat eller en anden mekanisme, kan give adgang til internettet og sikre en interaktivitet og en tovejsudveksling af informationer. Med henblik på tariferingen i nævnte underposition er alene kapaciteten til at give adgang til internettet relevant, ikke den teknik, der anvendes for at nå dertil.
- 2) Nævnte kombinerede nomenklatur skal fortolkes således, at modtagelsen af fjernsynssignaler og forebyggelsen af et modem, der giver adgang til internettet, er to ækvivalente funktioner, som de i hovedsagerne omhandlede apparater skal opfylde for at tilføres i underposition 8528 71 13. I mangel af en af disse funktioner skal disse apparater tilføres i underposition 8528 71 19.
- 3) Artikel 78, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks skal fortolkes således, at den efterfølgende kontrol af varerne og den efterfølgende ændring af tariferingen kan foretages på grundlag af skriftlige dokumenter, uden at toldmyndighederne er forpligtet til fysisk at undersøge de nævnte varer.

(¹) EUT C 252 af 27.8.2011.
EUT C 298 af 8.10.2011

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 6. december 2012 — O. og S. mod Maahanmuuttovirasto (sag C-356/11) og Maahanmuuttovirasto mod L. (sag C-357/11) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland)

(Forenede sager C-356/11 og C-357/11) (¹)

(Unionsborgerskab — artikel 20 TEUF — direktiv 2003/86/EF — ret til familiesammenføring — mindreårige unionsborgere, der bor sammen med deres mødre, som er tredjelandstatsborgere, på den medlemsstats område, hvor disse børn er statsborgere — ret til tidsubegrænset ophold i denne medlemsstat for mødrene, som har fået tildelt eneforældremyndigheden over unionsborgerne — sammenbringning af familier i forbindelse med mødrenes indgåelse af nyt ægteskab med tredjelandstatsborgere og fødsel af børn, der ligeledes er tredjelandstatsborgere og født i disse ægteskaber — ansøgninger om familiesammenføring i unionsborgernes oprindelsesmedlemsstat — afslag på ret til ophold til de nye ægtefæller grundet fraværet af tilstrækkelige indtægter — ret til respekt for familielivet — hensyntagen til børnenes tarv)

(2013/C 26/19)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: O. og S. (sag C-356/11) og Maahanmuuttovirasto (sag C-357/11)

Sagsøgt: Maahanmuuttovirasto (sag C-356/11) og L. (sag C-357/11)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Korkein hallinto-oikeus — fortolkning af artikel 20 i TEUF — ret til fri bevægelighed og at opholde sig frit på medlemsstaternes område — ret til familiesammenføring — opholdstilladelse i en medlemsstat til en tredjelandstatsborger, der uden tidsubegrænset opholdstilladelse lever i en medlemsstat, i en situation, hvor den pågældendes ægtefælle, der er tredjelandstatsborger, opholder sig lovligt i samme medlemsstat og har et barn, der er statsborger i denne medlemsstat, og hvor den pågældende hverken er forælder til barnet eller har forældremyndigheden over barnet — situation, hvor ægtefællerne også har et fællesbarn, der er tredjelandstatsborger, som bor sammen med dem og ægtefællens barn i den omhandlede medlemsstat

Konklusion

Artikel 20 TEUF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at en medlemsstat nægter en tredjelandstatsborger opholdstilladelse på grundlag af familiesammenføring, når denne statsborger har til hensigt at bo sammen med sin ægtefælle, der ligeledes er tredjelandstatsborger, har lovligt ophold i denne medlemsstat og er mor til et barn, der er født i et første ægteskab og er unionsborger, og sammen med et barn, der er født i deres eget ægteskab og ligeledes er tredjelandstatsborger, for så vidt som et sådant afslag ikke bevirker, at den berørte

unionsborger fratages den effektive nydelse af kerneindholdet i de rettigheder, som vedkommende er tildelt ved statussen som unionsborger, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

Ansøgninger om opholdstilladelse på grundlag af familiesammenføring som de i hovedsagerne omhandlede henhører under Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring. Direktivets artikel 7, stk. 1, litra c), skal fortolkes således, at selv om medlemsstaterne har mulighed for at kræve, at det godtgøres, at referencepersonen råder over faste og regelmæssige indtægter, der er tilstrækkelige til, at vedkommende kan forsørge sig selv og sine familiemedlemmer, skal denne mulighed udøves i lyset af artikel 7 og artikel 24, stk. 2 og 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som pålægger medlemsstaterne at behandle ansøgningerne om familiesammenføring i de berørte børns interesse og ud fra et ønske om at begunstige familielivet samt på en måde, der hverken er i strid med direktivets formål eller til hinder for dets effektive virkning. Det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve, om de i hovedsagerne omhandlede afslag på opholdstilladelse er blevet meddelt under overholdelse af disse krav.

(¹) EUT C 269 af 10.9.2011.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 22. november 2012
— Isabel Elbal Moreno mod Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) og Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social de Barcelona — Spanien)

(Sag C-385/11) (¹)

(Artikel 157 TEUF — direktiv 79/7/EØF — direktiv 97/81/EF — rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde — direktiv 2006/54/EF — bidragspligtig alderspension — ligebehandling af mandlige og kvindelige arbejdstagere — indirekte forskelsbehandling på grund af køn)

(2013/C 26/20)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Isabel Elbal Moreno

Sagsøgte: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) og Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Juzgado de lo Social de Barcelona — fortolkning af § 4, stk. 1, i rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af UNICE, CEEP og

EFS, i bilaget til Rådets direktiv 97/81/EF af 15. december 1997 (EFT 1998 L 14, s. 9), af artikel 4 i Rådets direktiv 79/7/EØF af 19. december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring (EFT 1979 L 6, s. 24) og af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning) (EUT L 204, s. 23) — begrebet ansættelsesvilkår — alderspension, der er baseret på bidragsbetaling, og som beregnes på grundlag af den spanske lovbestemte ordning og bidrag betalt af og til fordel for arbejdstageren — forskelsbehandling af deltidsansatte.

Konklusion

Artikel 4 i Rådets direktiv 79/7/EØF af 19. december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring skal fortolkes således, at den under omstændigheder som dem, der foreligger i hovedsagen, er til hinder for en medlemsstats retsforskrift, der af deltidsansatte, som hovedsageligt udgøres af kvinder, kræver en forholdsmæssigt længere bidragsperiode i forhold til fuldtidsansatte for i givet fald at få adgang til en bidragspligtig alderspension, hvis størrelse er forholdsmæssigt nedsat i forhold til de deltidsansattes arbejdstid.

(¹) EUT C 290 af 1.10.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. november 2012
— Pedro Espada Sánchez, Alejandra Oviedo Gonzales, Lucía Espada Oviedo og Pedro Espada Oviedo mod Iberia Líneas Aéreas de España SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Barcelona — Spanien)

(Sag C-410/11) (¹)

(Luftfart — Montrealkonventionen — artikel 22, stk. 2 — luftfartselskabers ansvar for bagage — begrænsning i tilfælde af ødelæggelse, bortkomst, beskadigelse eller forsinkelse af bagage — flere passagerers fælles bagage — indcheckning foretaget af en enkelt af disse passagerer)

(2013/C 26/21)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Pedro Espada Sánchez, Alejandra Oviedo Gonzales, Lucía Espada Oviedo og Pedro Espada Oviedo

Sagsøgt: Iberia Líneas Aéreas de España SA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Audiencia Provincial de Barcelona — fortolkning af artikel 3, stk. 3, og artikel 22, stk. 2, i konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring (Montréalkonventionen) (Rådets afgørelse 2001/539/EF, EFT L 194, s. 38) — luftfartsselskabers erstatningsansvar for så vidt angår luftbefordring af passagerer og deres bagage — begrænsning af erstatningsansvar i tilfælde af ødelæggelse, bortkomst eller beskadigelse af bagage.

Konklusion

Artikel 22, stk. 2, i konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring indgået i Montreal den 28. maj 1999, undertegnet af Det Europæiske Fællesskab den 9. december 1999 og godkendt på dets vegne ved Rådets afgørelse 2001/539/EF af 5. april 2001, sammenholdt med dens artikel 3, stk. 3, skal fortolkes således, at retten til erstatning og begrænsningen af luftfartsselskabets ansvar i tilfælde af bortkomst af bagage ligeledes finder anvendelse på den passager, der fremsætter krav om denne erstatning for bortkomst af bagage, som er checket ind i en anden passagers navn, når denne bagage faktisk indeholdt den første passagers genstande.

(¹) EUT C 290 af 1.10.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 29. november 2012 — Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Europa-Kommissionen

(Sag C-416/11 P) (¹)

(Appel — direktiv 92/43/EØS — bevaring af naturtyper — liste over lokaliteter af fællesskabsbetydning i den biogeografiske region i middelhavsområdet — optagelse på listen af en lokalitet foreslået af Kongeriget Spanien — lokalitet, som angiveligt omfatter et område af det britisk gibraltariske søterritorium og et åbent havområde — annullationssøgsmål — rent bekræftende retsakt)

(2013/C 26/22)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved S. Ossowski, som befuldmægtiget, bistået af D. Wyatt, QC, og barrister V. Wakefield)

Den anden part i appsagen: Europa-Kommissionen (ved D. Recchia og K. Mifsud-Bonnici, som befuldmægtigede)

Intervenant til støtte for Kommissionen: Kongeriget Spanien (ved N. Díaz Abad og A. Rubio González, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 24. maj 2011 i sag T-115/10, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Europa-Kommissionen, hvorved Retten afviste et søgsmål om delvis annullation af Kommissionens

afgørelse 2010/45/EU af 22. december 2009 om vedtagelse af tredje ajourførte liste over lokaliteter af fællesskabsbetydning i det mediterrane biogeografiske område i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF (meddelt under nummer K(2009) 10406), for så vidt som den fastholder optagelsen på listen af en lokalitet benævnt »Estrecho Oriental« (ES6120032), foreslået af Spanien, som omfatter et område af det britisk gibraltariske søterritorium og et åbent havområde.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland betaler sagens omkostninger.
- 3) Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 298 af 8.10.2011.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 6. december 2012 — straffesag mod Md Sagor (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Rovigo — Italien)

(Sag C-430/11) (¹)

(Område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — direktiv 2008/115/EF — fælles standarder og procedurer for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold — national lovgivning, som foreskriver en bødestraf, der kan erstattes af en sanktion i form af udvisning eller husarrest)

(2013/C 26/23)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Rovigo

Part i hovedsagen

Md Sagor

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale di Rovigo — fortolkning af artikel 2, 4, 6, 7, 8, 15 og 16 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348, s.98), samt artikel 4, stk. 3, TEU — national lovgivning, hvorefter en udlænding, som er indrejst ulovligt på nationalt område, eller som opholder sig ulovligt dér, pålægges en bøde på 5 000-10 000 EUR — lovligheden af at betragte ulovligt ophold som en strafbar handling — lovligheden af, som forvandlingsstraf for bøden, at foretage umiddelbar udvisning

for en periode på mindst fem år eller pålægge en frihedsindskrænkning («permanenza domiciliare») — medlemsstaternes forpligtelser, mens fristen for gennemførelsen af et direktiv løber

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold skal fortolkes således:

— at det ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter tredjelandsstatsborgeres ulovlige ophold straffes med en bødestraf, der kan erstattes af en sanktion i form af udvisning, og

at det er til hinder for en medlemsstats lovgivning, som gør det muligt at straffe tredjelandsstatsborgeres ulovlige ophold med en bødestraf, der kan erstattes af en sanktion i form af husarrest, uden at det herved sikres, at fuldbyrdelsen af denne sanktion ophører, så snart den pågældendes fysiske transport ud af den omhandlede medlemsstat er mulig.

(¹) EUT C 25 af 28.1.2012.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 6. december 2012 — Europa-Kommissionen mod Verhuizingen Coppens NV

(Sag C-441/11 P) (¹)

(Appel — konkurrence — karteller — artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 — det belgiske marked for internationale flyttetjenester — kartel, der omfatter tre enkeltaftaler — samlet vedvarende overtrædelse — manglende bevis for en deltager i en enkeltaftales kendskab til de andre enkeltaftaler — hel eller delvis annullation af Kommissionens beslutning — artikel 263 TEUF og 264 TEUF)

(2013/C 26/24)

Processprog: nederlandsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved A. Bouquet, S. Noë og F. Ronkes Agerbeek, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Verhuizingen Coppens NV (ved advocaten J. Stuyck og I. Buelens)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 16. juni 2011 i sag T-210/08, Verhuizingen Coppens mod Kommissionen, hvorved Retten annullerede artikel 1, litra i), og artikel 2, litra k), i Kommissionens beslutning K(2008) 926 endelig af 11. marts 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og artikel 53 i EØS-aftalen (sag COMP/38.543 — internationale flyttetjenester).

Konklusion

- 1) Dommen afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 16. juni 2011, Verhuizingen Coppens mod Kommissionen (sag T-210/08), ophæves.
- 2) Artikel 1, litra i), i Kommissionens beslutning K(2008) 926 endelig af 11. marts 2008 om en procedure efter [artikel 81 EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/38 543 — Internationale flyttetjenester) annulleres, for så vidt som Europa-Kommissionen ved denne bestemmelse uden blot at konstatere Verhuizingen Coppens NV's deltagelse i et system af fiktive proformatilbud, såkaldte »proformatilbud«, fra den 13. oktober 1992 til den 29. juli 2003 holder dette selskab ansvarlig for en ordning med økonomisk kompensation for afviste bud eller for tilfælde, hvor der ikke blev afgivet bud, såkaldte »kommissioner«, og pålægger sidstnævnte ansvaret for den samlede og vedvarende overtrædelse.
- 3) Den bøde, som blev pålagt Verhuizingen Coppens NV i artikel 2, litra k), i nævnte beslutning K(2008) 926 endelig, fastsættes til 35 000 EUR.
- 4) Kommissionen bærer sine egne omkostninger i forbindelse med sagen i første instans og betaler derudover i appelsagen to tredjedele af Coppens' omkostninger i begge instanser.
- 5) Coppens bærer en tredjedel af sine egne omkostninger i sagen i første instans og appelsagen.

(¹) EUT C 331 af 12.11.2011.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 6. december 2012 — Société d'Exportation de Produits Agricoles SA (SEPA) mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-562/11) (¹)

(Landbrug — forordning (EØF) nr. 3665/87 — artikel 11 — eksportrestitutioner — anmodning om restitution for en udførsel, hvorefter der ikke består nogen restitutionsret — administrativ sanktion)

(2013/C 26/25)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Société d'Exportation de Produits Agricoles SA (SEPA)

Sagsøgt: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesfinanzhof — fortolkning af Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/87 af 27. november 1987 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter (EFT L 351, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 495/97 af 18. marts 1997 (EFT L 77, s. 12) og navnlig dens artikel 11, stk. 1 — anmodning om eksportrestitution i en situation, hvor der ikke er fastsat restitution — mulighed for i den forbindelse at pålægge ansøgeren en sanktion.

Konklusion

Artikel 11, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/87 af 27. november 1987 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2945/94 af 2. december 1994 og ved Kommissionens forordning (EF) nr. 495/97 af 18. marts 1997, skal fortolkes således, at med forbehold for undtagelserne i artikel 11, stk. 1, tredje afsnit, skal nedsættelsen i artikel 11, stk. 1, første afsnit, litra a), anvendes, bl.a. når det viser sig, at de varer, som der er ansøgt om restitutioner for, ikke var af sund og sædvanlig handelskvalitet, og det uanset det forhold, at eksportøren var i god tro og gav en korrekt beskrivelse disse varers karakter og oprindelse.

(¹) EUT C 39 af 11.2.2012.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. november 2012 — Josef Probst mod mr.nexnet GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-119/12) (¹)

(Elektronisk kommunikation — direktiv 2002/58/EF — artikel 6, stk. 2 og 5 — behandling af personoplysninger — trafikdata, som er nødvendig for debitering og inddrivelse — et tredje selskabs inddrivelse af fordringer — personer, som handler efter bemyndigelse fra udbydere af offentlige kommunikationsnet og offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester)

(2013/C 26/26)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Josef Probst

Sagsøgt: mr.nexnet GmbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesgerichtshof — fortolkning af artikel 6, stk. 2 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elek-

troniske kommunikationssektor (Direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201, s. 37) — videregivelse af trafikdata vedrørende abonnenter og brugere, som behandles og lagres af udbyderen af et offentligt kommunikationsnet — national lovgivning, der tillader en sådan videregivelse til erhververen af en fordring på vederlaget for teletjenester, når der foreligger aftaleklausuler, som sikrer en fortrolig behandling af de videregivne data samt muligheden for, at den anden aftalepart kan kontrollere beskyttelsen af disse data

Konklusion

Artikel 6, stk. 2 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (Direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) skal fortolkes således, at det er tilladt for en udbyder af offentlige kommunikationsnet og offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester at videregive trafikdata til erhververen af dens fordringer i forbindelse med levering af telekommunikationstjenester med henblik på inddrivelse heraf, og at det er tilladt for erhververen at behandle disse data på betingelse af for det første, at han handler efter bemyndigelse fra tjenesteudbyderen for så vidt angår behandlingen af disse data, og for det andet, at han begrænser sig til alene at behandle de trafikdata, som er nødvendig med henblik på de overdragede fordringers inddrivelse.

Uafhængigt af kvalificeringen af aftalen om overdragelse af fordringer handler erhververen efter bemyndigelse fra den pågældende tjenesteudbyder i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 6, stk. 5, i direktiv 2002/58, når erhververen ved behandlingen af trafikdata alene handler ifølge udbyderens instruktioner og under dennes kontrol. Særligt skal aftalen mellem dem indeholde bestemmelser til at sikre erhververens lovlige behandling af trafikdata og give tjenesteudbyderen mulighed for til enhver tid at sikre sig, at erhververen iagttager disse bestemmelser.

(¹) EUT C 174 af 16.6.2012.

Domstolens dom (plenum) af 27. november 2012 — Thomas Pringle mod Government of Ireland, Ireland og the Attorney General (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court — Irland)

(Sag C-370/12) (¹)

(Stabilitetsmekanisme for de medlemsstater, der har euroen som valuta — afgørelse 2011/199/EU — ændring af artikel 136 TEUF — gyldighed — artikel 48, stk. 6, TEU — forenklet revisionsprocedure — ESM-traktaten — økonomisk og monetær politik — medlemsstaternes kompetence)

(2013/C 26/27)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Thomas Pringle

Sagsøgte: Government of Ireland, Ireland og the Attorney General

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Supreme Court — gyldighed af Det Europæiske Råds afgørelse 2011/199/EU af 25. marts 2011 om ændring af artikel 136 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde med hensyn til en stabilitetsmekanisme for de medlemsstater, der har euroen som valuta (EFT L 91, s. 1) — Unionens kompetencer — retten for en medlemsstat inden for euroområdet til at indgå en international aftale såsom traktaten om oprettelse af den europæiske stabilitetsmekanisme.

Konklusion

- 1) Gennemgangen af det første spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af Det Europæiske Råds afgørelse 2011/199/EU af 25. marts 2011 om ændring af artikel 136 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde med hensyn til en stabilitetsmekanisme for de medlemsstater, der har euroen som valuta.
- 2) Artikel 4, stk. 3, TEU, artikel 13 TEU, artikel 2, stk. 3, TEUF, artikel 3, stk. 1, litra c), TEUF, artikel 3, stk. 2, TEUF, artikel 119 TEUF — 123 TEUF og 125 TEUF — 127 TEUF samt det almindelige princip om effektiv domstolsbeskyttelse er hverken til hinder for, at de medlemsstater, der har euroen som valuta, indgår en indbyrdes aftale som traktaten om den europæiske stabilitetsmekanisme mellem Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Irland, Den Hellske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Republikken Cypern, Storhertugdømmet Luxembourg, Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Republikken Finland, indgået i Bruxelles den 2. februar 2012, eller at disse medlemsstater ratificerer denne traktat.
- 3) En medlemsstats ret til at indgå og ratificere nævnte traktat er ikke betinget af ikrafttrædelsen af afgørelse 2011/199.

(¹) EUT C 303 af 6.10.2012.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 3. oktober 2012 — W.P. Willems mod Burgemeester van Nuth

(Sag C-446/12)

(2013/C 26/28)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: W.P. Willems

Sagsøgt: Burgemeester van Nuth

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 af 13. december 2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder (EUT L 385, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 444/2009 af 28. maj 2009 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 (EUT L 142, s. 1), gyldig i lyset af artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 8 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder?
- 2) Såfremt svaret på spørgsmål 1 indebærer, at artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 af 13. december 2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder (EUT L 385, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 444/2009 af 28. maj 2009 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 (EUT L 142, s. 1) er gyldig, skal forordning nr. 2252/2004's artikel 4, stk. 3, i lyset af artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 8, stk. 2, i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og artikel 7, litra f), i direktiv 95/46 (¹), sammenholdt med samme direktivs artikel 6, stk. 1, litra b), da fortolkes således, at det ved medlemsstaternes gennemførelse af denne forordning skal sikres ved lov, at de biometriske data, der er indsamlet og lagret i henhold til forordning nr. 2252/2004, ikke må indsamles, behandles og anvendes til andre formål end til udstedelse af dokumentet?

(¹) Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24.10.1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281, s. 31).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 5. oktober 2012 — H.J. Kooistra mod Burgemeester van Skarsterlân

(Sag C-447/12)

(2013/C 26/29)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: H.J. Kooistra

Sagsøgt: Burgemeester van Skarsterlân

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 1, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 af 13. december 2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder (EUT L 385, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 444/2009 af 28. maj 2009, fortolkes således, at den ikke finder anvendelse på identitetskort udstedt af medlemsstaterne til deres egne statsborgere, såsom det nederlandske identitetskort, uden hensyn til deres gyldighedsperiode og de muligheder, der består for at anvende dem som rejsedokument?
- 2) Såfremt svaret på spørgsmål 1 indebærer, at Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 af 13. december 2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder (EUT L 385, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 444/2009 af 28. maj 2009 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 (EUT L 142, s. 1), finder anvendelse på identitetskort, såsom det nederlandske identitetskort, i betragtning af mulighederne for at anvende dem som rejsedokument, er denne forordnings artikel 1, stk. 2, da gyldig i lyset af artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 8 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder?
- 3) Såfremt svaret på spørgsmål 2 indebærer, at artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 af 13. december 2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder (EUT L 385, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 444/2009 af 28. maj 2009 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 (EUT L 142, s. 1) er gyldig, skal forordning nr. 2252/2004's artikel 4, stk. 3, i lyset af artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 8, stk. 2, i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og artikel 7, litra f), i direktiv 95/46⁽¹⁾, sammenholdt med samme direktivs artikel 6, stk. 1, litra b), da fortolkes således, at det ved medlemsstaternes gennemførelse af denne forordning skal sikres ved lov, at de biome-

triske data, der er indsamlet og lagret i henhold til forordning nr. 2252/2004, ikke må indsamles, behandles og anvendes til andre formål end til udstedelse af dokumentet?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24.10.1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281, s. 31).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 8. oktober 2012 — M. Roest mod Burgemeester van Amsterdam

(Sag C-448/12)

(2013/C 26/30)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: M. Roest

Sagsøgt: Burgemeester van Amsterdam

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 af 13. december 2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder (EUT L 385, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 444/2009 af 28. maj 2009 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 (EUT L 142, s. 1), gyldig i lyset af artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 8 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder?
- 2) Såfremt svaret på spørgsmål 1 indebærer, at artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 af 13. december 2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder (EUT L 385, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 444/2009 af 28. maj 2009 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 (EUT L 142, s. 1) er gyldig, skal forordning nr. 2252/2004's artikel 4, stk. 3, i lyset af artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 8, stk. 2, i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og artikel 7, litra f), i direktiv 95/46⁽¹⁾, sammenholdt med samme direktivs artikel 6, stk. 1, litra b), da fortolkes således, at det ved medlemsstaternes gennemførelse af denne forordning skal sikres ved lov, at de

biometriske data, der er indsamlet og lagret i henhold til forordning nr. 2252/2004, ikke må indsamles, behandles og anvendes til andre formål end til udstedelse af dokumentet?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24.10.1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281, s. 31).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 8. oktober 2012 — L.J.A. van Luijk mod Burgemeester van Den Haag

(Sag C-449/12)

(2013/C 26/31)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: L.J.A. van Luijk

Sagsøgt: Burgemeester van Den Haag

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 af 13. december 2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder (EUT L 385, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 444/2009 af 28. maj 2009 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 (EUT L 142, s. 1), gyldig i lyset af artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 8 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder?
- 2) Såfremt svaret på spørgsmål 1 indebærer, at artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 af 13. december 2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder (EUT L 385, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 444/2009 af 28. maj 2009 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 (EUT L 142, s. 1) er gyldig, skal forordning nr. 2252/2004's artikel 4, stk. 3, i lyset af artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 8, stk. 2, i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og artikel 7, litra f), i direktiv 95/46 ⁽¹⁾, sammenholdt med samme direktivs artikel 6, stk. 1, litra b),

da fortolkes således, at det ved medlemsstaternes gennemførelse af denne forordning skal sikres ved lov, at de biometriske data, der er indsamlet og lagret i henhold til forordning nr. 2252/2004, ikke må indsamles, behandles og anvendes til andre formål end til udstedelse af dokumentet?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24.10.1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281, s. 31).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Krefeld (Tyskland) den 9. oktober 2012 — NIPPONKOA Insurance Co (Europe) Ltd mod Inter-Zuid Transport BV

(Sag C-452/12)

(2013/C 26/32)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Krefeld

Parter i hovedsagen

Sagsøger: NIPPONKOA Insurance Co (Europe) Ltd

Sagsøgt: Inter-Zuid Transport BV

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 71 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige ⁽¹⁾ område til hinder for en rent autonom fortolkning af en konvention, eller skal der ved anvendelsen af sådanne konventioner tillige tages hensyn til forordningens formål og hensyn?
- 2) Er artikel 71 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område til hinder for en fortolkning af en konvention, hvorefter et anerkendelsessøgsmål, der er blevet afgjort i en medlemsstat, ikke er til hinder for et fuldbyrdelsessøgsmål, der senere er blevet anlagt i en anden medlemsstat, for så vidt som konventionen herved giver mulighed for en fortolkning i overensstemmelse med forordningens artikel 27?

⁽¹⁾ EFT L 12 2001, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 10. oktober 2012 — Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel og O, sagens anden part B

(Sag C-456/12)

(2013/C 26/33)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel og O

Sagens anden part: B

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF⁽¹⁾ med hensyn til betingelserne for retten til ophold for en unionsborgers familiemedlemmer, der har statsborgerskab i et tredjeland, anvendes analogt, således som det var tilfældet i Domstolens dom i sag C-370/90, Surinder Singh⁽²⁾, og i sag C-291/05, Eind⁽³⁾, når en unionsborger vender tilbage til den stat, hvor den pågældende er statsborger, efter i henhold til artikel 21, stk. 1, TEUF samt som modtager af tjenester som omhandlet i artikel 56 TEUF, at have opholdt sig i en anden medlemsstat?
- 2) Hvis ja, er det da et krav, at unionsborgerens ophold i en anden medlemsstat har haft en vis mindstevarighed, for — ved unionsborgerens tilbagevenden til den medlemsstat, i hvilken den pågældende har statsborgerskab — at unionsborgerens familiemedlem, der er statsborgerskab i et tredjeland, har ret til ophold i denne stat?
- 3) Hvis ja, kan dette krav også opfyldes, såfremt der ikke er tale om et uafbrudt ophold, men ophold af en vis hyppighed såsom ugentlige ophold i weekenden eller regelmæssige besøg?

[...]

- 4) Fortabes den eventuelle ret for et familiemedlem, der er statsborger i et tredjeland, til ophold på grundlag af EU-retten som følge af den tid, der går fra unionsborgerens tilbagevenden til den medlemsstat, i hvilken den pågældende har statsborgerskab, til det tidspunkt, hvor familiemedlemmet, der er statsborger i et tredjeland, under omstændig-

heder som de i denne sag foreliggende, slutter sig til denne unionsborger i denne medlemsstat?

⁽¹⁾ EUT L 158, s. 77.

⁽²⁾ Dom af 7.7.1992, Sml. I, s. 4265.

⁽³⁾ Dom af 11.12.2007, Sml. I, s. 10719.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 10. oktober 2012 — S en Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel mod G

(Sag C-457/12)

(2013/C 26/34)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: S en Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

Sagsøgt: G

Præjudicielle spørgsmål

- 1) [...]

Kan en tredjelandstatsborger, der er familiemedlem til en unionsborger, der bor i den medlemsstat, i hvilken han er statsborger, men som arbejder i en anden medlemsstat for en dér hjemmehørende arbejdsgiver, under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende udlede en ret til ophold på grundlag af EU-retten?

- 2) [...]

Kan en tredjelandstatsborger, der er familiemedlem til en unionsborger, der bor i den medlemsstat i hvilken han er statsborger, men som i forbindelse med sit arbejde for en i samme medlemsstat hjemmehørende arbejdsgiver rejser frem og tilbage til en anden medlemsstat, under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende udlede en ret til ophold på grundlag af EU-retten?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Handelsgericht Wien (Østrig) den 22. oktober 2012 — Krejci Lager & Umschlagbetriebs GmbH mod Olbrich Transport und Logistik GmbH

(Sag C-469/12)

(2013/C 26/35)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Handelsgericht Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Krejci Lager & Umschlagbetriebs GmbH

Sagsøgt: Olbrich Transport und Logistik GmbH

Præjudicielt spørgsmål

Er en aftale om oplagring af varer en aftale om »levering af tjenesteydelser« som omhandlet i artikel 5, nr. 1), litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ EFT 2001 L 12, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour constitutionnelle (Belgien) den 22. oktober 2012 — Institut professionnel des agents immobiliers (IPI) mod Geoffrey Englebert, Immo 9 SPRL og Grégory Francotte

(Sag C-473/12)

(2013/C 26/36)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour constitutionnelle

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Institut professionnel des agents immobiliers (IPI)

Sagsøgte: Geoffrey Englebert, Immo 9 SPRL og Grégory Francotte

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 13, stk. 1, litra g), in fine, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾ fortolkes således, at det er op til medlemsstaterne, om de vil indføre en undtagelse fra den i artikel 11, stk. 1, omhandlede pligt til øjeblikkelig oplysning, hvis en sådan er nødvendig af hensyn til beskyttelsen af andres rettigheder og frihedsrettigheder, eller er medlemsstaterne underlagt begrænsninger i denne henseende?
- 2) Er privatdetektivers virksomhed, som er reguleret ved national ret, og som udøves for myndigheder, som har beføjelse til at anmelde enhver tilsidesættelse af bestemmelserne om beskyttelse af en faglig titel og om tilrettelæggelse af et erhverv til de judicielle myndigheder, omfattet, alt efter omstændighederne, af undtagelsen i ovennævnte direktivs artikel 13, stk. 1, litra d) og g), in fine?

- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende, er ovennævnte direktivs artikel 13, stk. 1, litra d) og g), in fine, da forenelig med artikel 6, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, nærmere bestemt med lighedsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling?

⁽¹⁾ EFT L 281, s. 31.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 22. oktober 2012 — Schiebel Aircraft GmbH

(Sag C-474/12)

(2013/C 26/37)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Appellant: Schiebel Aircraft GmbH

Indstævnte: Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend

Præjudicielt spørgsmål

Er EU-retten, navnlig artikel 18 TEUF, 45 TEUF og 49 TEUF, sammenholdt med artikel 346, stk. 1, litra b), TEUF, til hinder for en national forskrift i en medlemsstat som den ordning, der finder anvendelse i tvisten i hovedsagen, hvorefter medlemmer af repræsentative organer i henhold til lov eller selskabsdeltagere med ledelses- eller repræsentationsbeføjelse i erhvervsdrivende selskaber, der agter at drive virksomhed inden for handel med militære våben og militær ammunition og formidling af køb og salg af militære våben og militær ammunition, skal være østrigske statsborgere, og statsborgerskab i en anden EØS-medlemsstat ikke er tilstrækkeligt?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Törvényszék (Ungarn) den 22. oktober 2012 — UPC DTH Sártl mod Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnökhelyettese

(Sag C-475/12)

(2013/C 26/38)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Törvényszék (tidligere Fővárosi Bíróság)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: UPC DTH Sárí

Sagsøgt: Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnökhelyettese

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2, litra c), i rammedirektivet, dvs. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF ⁽¹⁾ af 7. marts 2002, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/140/EF ⁽²⁾ af 25. november 2009, fortolkes således, at en tjeneste, hvorved leverandøren af den pågældende tjeneste mod betaling leverer en adgangsstyret program-pakke, som både indeholder radio- og fjernsynsprogramtjenester, og som transmitteres via satellit, skal anses for en elektronisk kommunikationstjeneste?
- 2) Skal traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at princippet om fri udveksling af tjenesteydelser mellem medlemsstaterne finder anvendelse på den i første spørgsmål beskrevne tjeneste, når der er tale om en tjeneste, der leveres fra Luxembourg til det ungarske område?
- 3) Skal traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at, for så vidt angår den i første spørgsmål beskrevne tjeneste har destinationslandet, som tjenesten er rettet mod, ret til at begrænse udbuddet af denne type tjenester ved at indføre regler om, at [udbyderen af] tjenesten har pligt til at registrere sig i den pågældende medlemsstat og etablere sig som filial eller selvstændig juridisk enhed, samt ved at insistere på, at denne type tjenester kun må ydes efter forudgående etablering af en filial eller en selvstændig juridisk enhed?
- 4) Skal traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at administrative sager vedrørende de i første spørgsmål beskrevne tjenester skal behandles af den administrative myndighed i den medlemsstat, som har jurisdiktion på grundlag af det sted, hvor tjenesten [leveres], uanset i hvilken medlemsstat den tjenesteydende virksomhed opererer eller er registreret?
- 5) Skal artikel 2, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 (rammedirektivet) fortolkes således, at den i første spørgsmål beskrevne tjeneste skal anses for en elektronisk kommunikationstjeneste, eller skal den pågældende tjeneste derimod anses for en adgangsstyringstjeneste, som leveres ved hjælp af det adgangsstyringssystem, der er defineret i rammedirektivets artikel 2, litra f)?

- 6) Skal de relevante bestemmelser på baggrund af ovenstående fortolkes således, at den i første spørgsmål beskrevne tjenesteyder skal anses for udbyder af elektroniske kommunikationstjenester i henhold til fællesskabslovgivningen?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7.3.2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT L 108, s. 33).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/140/EF af 25.11.2009 om ændring af direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/19/EF om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter og direktiv 2002/20/EF om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (EUT L 337, s. 37).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundespatentgericht (Tyskland) den 24. oktober 2012 — Hogan Lovells International LLP mod Bayer CropScience K.K.

(Sag C-477/12)

(2013/C 26/39)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundespatentgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hogan Lovells International LLP

Sagsøgt: Bayer CropScience K.K.

Præjudicielt spørgsmål

Kan artikel 3, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1610/96 ⁽¹⁾ udelukkende anvendes, hvis der er udstedt en tilladelse til markedsføring i henhold til artikel 4 i direktiv 91/414/EØF eller artikel 8, stk. 1, i direktiv 91/414, eller kan et certifikat også udstedes på grundlag af en tilladelse til markedsføring i henhold til artikel 8, stk. 4, i direktiv 91/414?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EF) nr. 1610/96 af 23.7.1996 om indførelse af et supplerende beskyttelsescertifikat for plantebeskyttelsesmidler (EFT L 198, s. 30).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Feldkirch (Østrig) den 24. oktober 2012 — Armin Maletic og Marianne Maletic mod lastminute.com GmbH og TUI Österreich GmbH

(Sag C-478/12)

(2013/C 26/40)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht Feldkirch

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Armin Maletic og Marianne Maletic

Sagsøgt: lastminute.com GmbH og TUI Österreich GmbH

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 16, stk. 1, om værneting ved retten på det sted, hvor forbrugeren har bopæl, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽¹⁾ (fuldbyrdsforordningen) fortolkes således, at såfremt medkontrahenten (her en rejseformidler med hjemsted i udlandet) benytter sig af en aftalepart i indlandet (her en rejsearrangør med hjemsted i indlandet), og begge kan sagsøges, finder fuldbyrdsforordningens artikel 16, stk. 1, også anvendelse på aftaleparten i indlandet?

⁽¹⁾ EFT 2001 L 12, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 25. oktober 2012 — Minister van Financiën mod X BV

(Sag C-480/12)

(2013/C 26/41)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Minister van Financiën

Sagsøgt: X BV

Præjudicielle spørgsmål

1) a) Skal toldkodeksens ⁽¹⁾ artikel 203 og 204, læst i sammenhæng med gennemførelsesforordningens ⁽²⁾ artikel 859 [særligt nr. 2), litra c)], fortolkes således, at en overskridelse af den frist for forsendelsen, der er fastsat i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 356, stk. 1, ikke i sig selv fører til, at der opstår toldskyld på grund af unddragelse af toldtilsynet som omhandlet i toldkodeksens artikel 203, men til en toldskyld i henhold til toldkodeksens artikel 204?

b) Er det en betingelse for, at spørgsmål 1.a. kan besvares bekræftende, at den pågældende oplyser toldmyndighederne om årsagerne for fristoverskridelsen eller i det mindste over for toldmyndighederne redegør for, hvor varerne befandt sig i den periode, der er forløbet mellem udløbet af den frist, der var fastsat i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 356, og tidspunktet for varenes faktiske frembydelse for bestemmelsestoldstedet?

2) Skal sjette direktiv ⁽³⁾, særligt dets artikel 7, fortolkes således, at der opstår momsskyld, såfremt der opstår en toldskyld udelukkende i henhold til toldkodeksens artikel 204?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2.7.1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1).

⁽³⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s.).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Grondwettelijk Hof (Belgien) den 29. oktober 2012 — Pelckmans Turnhout NV mod Walter Van Gastel Balen NV m.fl.

(Sag C-483/12)

(2013/C 26/42)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Grondwettelijk Hof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Pelckmans Turnhout NV

Sagsøgt: Walter Van Gastel Balen NV, Walter Van Gastel NV, Walter Van Gastel Lifestyle NV og Walter Van Gastel Schoten NV

Præjudicielle spørgsmål

Skal lighedsprincippet i artikel 6, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union og i artikel 20 og 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, læst i sammenhæng med det nævnte charters artikel 15 og 16 og med artikel 34-36, 56 og 57 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, fortolkes således, at det er til hinder for en sådan ordning, som omhandles i artikel 8, 9, 16 og 17 i lov af 10. november 2006 om åbningstider inden for handel, håndværk og tjenesteydelser, fordi den i henhold til ordningen gældende forpligtelse til en ugentlig lukkedag:

- i) ikke gælder for handlende, der har deres forretning på bane-
gårde eller offentlige transportselskabers lokaliteter eller i
lufthavne eller på havneområder, der er åbne for inter-
national passagertrafik, og heller ikke for salg på benzint-
tanke eller salgslokaler i tilknytning til motorveje, men
derimod for handlende, der har deres forretningslokaler på
andre lokaliteter
- ii) ikke gælder for handlende, der driver salg med produkter
som aviser, tobak og tobaksartikler, telefonkort og national-
lotteriets produkter, med salg af bærere af audiovisuelle
værker og videospil og med salg af spiseis, men derimod
for handlende, der udbyder andre produkter
- iii) kun gælder for små handlende, dvs. forretninger, hvis salg
retter sig mod forbrugerne, men ikke for andre handlende
- iv) i det mindste medfører en betragteligt større begrænsning
for handlende, som driver virksomhed fra et fysisk salgssted
med direkte kontakt til forbrugeren, end for handlende, der
driver virksomhed via en internetbutik eller via andre
metoder til distancesalg?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank
's-Gravenhage (Nederlandene) den 31. oktober 2012 —
Georgetown University mod Octrooicentrum Nederland,
der handler under navnet NL Octrooicentrum**

(Sag C-484/12)

(2013/C 26/43)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank 's-Gravenhage

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Georgetown University

Sagsøgt: Octrooicentrum Nederland, der handler under navnet
NL Octrooicentrum

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr.
469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelse-
certifikat for lægemidler (¹), navnlig forordningens artikel 3,
litra c), i tilfælde af, at et gyldigt grundpatent beskytter flere
produkter, til hinder for at der udstedes et certifikat for
hvert enkelt af de beskyttede produkter til indehaveren af
grundpatentet?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 skal besvares bekræftende: Hvordan
skal artikel 3, litra c), i forordning nr. 469/2009 fortolkes
i tilfælde af, at et gyldigt grundpatent beskytter flere produk-
ter, og der på det tidspunkt, hvor der blev ansøgt om et
certifikat for ét af de ved grundpatentet beskyttede
produkter (produkt A), ganske vist endnu ikke var udstedt
nogen certifikater for andre af grundpatentet beskyttede
produkter (produkt B, C), men der på grundlag af ansøg-
ninger vedrørende disse andre produkter (produkt B, C) er
blevet udstedt certifikater, inden der er truffet afgørelse om
ansøgningen vedrørende certifikat for førstnævnte produkt
(produkt A)?
- 3) Har det betydning for besvarelsen af spørgsmål 2, om
ansøgningen vedrørende ét af de ved grundpatentet beskyt-
tede produkter (produkt A) indgives samme dag som ansøg-
ningerne vedrørende andre ved samme grundpatent beskyt-
tede produkter (produkt B, C)?
- 4) Såfremt spørgsmål 1 skal besvares bekræftende: Kan der
udstedes certifikat for et ved et gyldigt grundpatent beskyttet
produkt, hvis der allerede inden er blevet udstedt et certi-
fikat for et andet ved samme grundpatent beskyttet produkt,
men ansøgeren giver afkald på sidstnævnte certifikat for at
kunne opnå et nyt certifikat på grundlag af samme grund-
patent?
- 5) Såfremt det ved besvarelsen af spørgsmål 4 har betydning,
om afkaldet har tilbagevirkende kraft: Skal spørgsmålet om
et afkalds tilbagevirkende kraft afgøres på grundlag af artikel
14, litra b), i forordning nr. 469/2009 eller national ret?
Såfremt spørgsmålet om et afkalds tilbagevirkende kraft skal
afgøres på grundlag af artikel 14, litra b), i forordning nr.
469/2009, skal denne bestemmelse da fortolkes således, at
et afkald har tilbagevirkende kraft?

(¹) EUT L 152, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af College
van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nederlandene) den
31. oktober 2012 — Maatschap T. van Oosterom en A.
van Oosterom-Boelhouwer mod Staatssecretaris van
Economische Zaken, Landbouw en Innovatie**

(Sag C-485/12)

(2013/C 26/44)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Maatschap T. van Oosterom en A. van Oosterom-Boelhouwer

Sagsøgt: Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 32 i forordning (EF) nr. 796/2004 ⁽¹⁾ fortolkes således, at der altid skal ske en fysisk kontrol på stedet, før det på grundlag af luftfotografier taget i forbindelse med bedømmelsen af en anmeldelse kan vedtages, at den anmeldelse, som en landbruger har indgivet, ikke er nøjagtig?

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 796/2004 af 21.4.2004 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik og ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere (EUT L 141, s. 18).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Gerechtshof te 's-Hertogenbosch (Nederlandene) den 31.
oktober 2012 — X, den anden part i sagen:
Heffingsambtenaar van de gemeente Z**

(Sag C-486/12)

(2013/C 26/45)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X

Sagsøgt: Heffingsambtenaar van de gemeente Z

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er kravene i artikel 12, litra a), andet led, i direktivet ⁽¹⁾ til den dér omhandlede meddelelse af personoplysninger, der behandles, opfyldt ved, at der gives aktindsigt (i henhold til GBA-lovens artikel 79, stk. 2)?
- 2) Er direktivets artikel 12, litra a), til hinder for, at der opkræves gebyr for meddelelse af personoplysninger, der behandles, i form af en udskrift af GBA?

- 3) Såfremt spørgsmål II besvares benægtende: udgør det pågældende gebyr da »større udgifter« som omhandlet i direktivets artikel 12, litra a)?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24.10.1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281, s. 31).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado
Contencioso-Administrativo nº 1 de Ourense (Spanien)
den 2. november 2012 — Vueling Airlines S.A. mod
Instituto Galego de Consumo de la Xunta de Galicia**

(Sag C-487/12)

(2013/C 26/46)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado Contencioso-Administrativo nº 1 de Ourense

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vueling Airlines S.A.

Sagsøgt: Instituto Galego de Consumo de la Xunta de Galicia

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 22, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 af 24. september 2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet ⁽¹⁾ fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national bestemmelse [artikel 97 i lov nr. 48/1960 om luftfart], hvorved luftfartsselskaber, som befordrer personer, forpligtes til i alle tilfælde at anerkende passagerernes ret til at checke en kuffert ind uden at blive pålagt ekstra gebyrer eller tillæg oven i den købte billets grundpris?

⁽¹⁾ EUT L 293, s. 3.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil
d'État (Frankrig) den 5. november 2012 — Conseil
national de l'ordre des médecins mod Ministère des
affaires sociales et de la santé**

(Sag C-492/12)

(2013/C 26/47)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Conseil national de l'ordre des médecins

Sagsøgt: Ministère des affaires sociales et de la santé

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er kravet i artikel 36 i direktiv 2005/36/EF ⁽¹⁾ om, at tandlægeerhvervet skal udgøre et særligt erhverv, til hinder for indførelsen af en postgraduate-uddannelse på universitetsniveau, der er fælles for både læge- og tandlægestuderende?
- 2) Skal direktivets ⁽²⁾ bestemmelser om medicinske specialer forstås således, at de er til hinder for, at discipliner som dem, der er nævnt i denne doms præmis 3, indgår i tandlægeuddannelsen?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7.9.2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (EUT L 255, s. 22).

⁽²⁾ Det vil sige en teoretisk uddannelse i mundkirurgi, der bl.a. omfatter uddannelse i at foretage kirurgiske indgreb ved peri-apeks og odontogene eller non-odontogene kæbecyster, samt i at foretage forberedende protese- og implantatkirurgi, undervisning i godartede kræftsygdomme, spytkirtelsygdomme og udførelsen af kæbekirurgiske indgreb og en praktisk uddannelse over mindst tre semestre hos en tandlæge og mindst tre semestre hos en kæbe- og ansigtskirurg.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Det Forenede Kongerige) den 5. november 2012 — Dixons Retail Plc mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sag C-494/12)

(2013/C 26/48)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dixons Retail Plc

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 14, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ⁽¹⁾ fortolkes således, at bestemmelsen finder anvendelse, når den fysiske overdragelse af varerne er opnået ved svig, idet den betaling, som modtageren af varerne foretager, sker med et betalingskort, som modtageren ved, at han ikke har ret til at benytte?
- 2) Når den fysiske overdragelse af varer er opnået ved misbrug af et betalingskort, er der da tale om »overdragelse af retten til som ejer at råde over et materielt gode« som omhandlet i artikel 14, stk.1?

- 3) Skal artikel 73 fortolkes således, at bestemmelsen finder anvendelse, når betaling er modtaget af den, som overdrager varerne, i henhold til en aftale med tredjemand om at foretage sådanne betalinger i forbindelse med betalingskorttransaktioner, uanset at modtageren af varerne ved, at han ikke har ret til at benytte betalingskortet?

- 4) Når betalingen foretages af tredjemand i henhold til en aftale mellem overdrageren af varerne og den pågældende tredjemand efter fremvisning for overdrageren af et betalingskort, som den person, der modtager varerne ikke har ret til at benytte, er betalingen da modtaget fra tredjemanden »som modværdi [...] for de pågældende transaktioner« som omhandlet i artikel 73?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italien) den 7. november 2012 — Davide Gullotta og Farmacia di Gullotta Davide & C. Sas mod Ministero della Salute og Azienda Sanitaria Provinciale di Catania

(Sag C-497/12)

(2013/C 26/49)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Davide Gullotta og Farmacia di Gullotta Davide & C. Sas

Sagsøgte: Ministero della Salute og Azienda Sanitaria Provinciale di Catania

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er principperne om etableringsfrihed, forbud mod forskelsbehandling og konkurrence i medfør af artikel 49 ff. TEUF til hinder for nationale bestemmelser, som dels hindrer en autoriseret farmaceut, der er medlem af den respektive sammenslutning, men som ikke er indehaver af en af fordelingsplanen omfattet forretning, i at foretage detailsalg på sit håndkøbsudsalg også af receptpligtige lægemidler på »hvid recept«, dvs. lægemidler uden tilskud fra den nationale sundhedsmyndighed, som derfor udelukkende betales af forbrugeren, dels hermed også på dette område fastsætter et forbud mod salg af bestemte kategorier af lægemidler og indfører kvoteregler vedrørende antallet af forretninger i landet?

2) Skal artikel 15 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at det deri fastlagte princip også anvendes uden begrænsninger på farmaceuterhvervet, uden at den offentligretlige betydning af dette erhverv begrundet forskellige ordninger mellem indehavere af apoteker og indehavere af håndkøbsudsalg hvad angår salg af de i det første spørgsmål omhandlede lægemidler?

3) Skal artikel 102 og 106 TEUF fortolkes således, at forbuddet mod misbrug af en dominerende stilling uden indskrænkninger skal anvendes på farmaceuterhvervet, henset til, at den farmaceut, der er indehaver af et traditionelt apotek ved at sælge lægemidler i medfør af en koncession med den nationale sundhedsmyndighed begunstiges af, at indehavere af håndkøbsudsalg ikke må sælge lægemidler i kategori C, uden at dette har en gyldig begrundelse i de rent uomtvistelige særpræg hvad angår udøvelse af farmaceuterhvervet, som er knyttet til beskyttelsen af folkesundheden?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Tivoli (Italien) den 7. november 2012 — Antonella Pedone mod Maria Adele Corrao

(Sag C-498/12)

(2013/C 26/50)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Tivoli

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Antonella Pedone

Sagsøgt: Maria Adele Corrao

Præjudicielle spørgsmål

1) Er artikel 130 i dekret fra republikkens præsident nr. 115 af 30. maj 2002 om retshjælp ifølge italiensk ret — for så vidt den bestemmer, at udgifter til forsvarer, dommerens hjælpepersonale og tekniske rådgivning nedsættes til det halve — i overensstemmelse med artikel 47, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, hvorefter der ydes retshjælp til dem, der ikke har tilstrækkelige midler, hvis en sådan hjælp er nødvendig for at sikre effektiv adgang til domstolsprøvelse?

2) Er artikel 130 i dekret fra republikkens præsident nr. 115 af 30. maj 2002 om retshjælp ifølge italiensk ret — for så vidt den bestemmer, at udgifter til forsvarer, dommerens hjælpe-

personale og tekniske rådgivning nedsættes til det halve — i overensstemmelse med artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder, der er gennemført i EU-retten ved artikel 52, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 6 [TEUF]?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Tivoli (Italien) den 7. november 2012 — Elisabetta Gentile mod Ufficio Finanziario della Direzione Ufficio Territoriale di Tivoli m.fl.

(Sag C-499/12)

(2013/C 26/51)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Tivoli

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Elisabetta Gentile

Sagsøgt: Ufficio Finanziario della Direzione — Ufficio Territoriale di Tivoli, Fabrizio Penna og Gianfranco Di Nicola

Præjudicielle spørgsmål

Er artikel 130 i dekret fra republikkens præsident nr. 115 af 30. maj 2002 om retshjælp ifølge italiensk ret — for så vidt den bestemmer, at udgifter til forsvarer, dommerens hjælpepersonale og tekniske rådgivning nedsættes til det halve — i overensstemmelse med artikel 47, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, hvorefter der ydes retshjælp til dem, der ikke har tilstrækkelige midler, hvis en sådan hjælp er nødvendig for at sikre effektiv adgang til domstolsprøvelse?

Sag anlagt den 6. november 2012 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-500/12)

(2013/C 26/52)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Hottiaux og H. Støvlbæk, som befuldmægtigede)

Sagsøgte: Republikken Polen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2 i Kommissionens direktiv 2011/18/EU af 1. marts 2011 om ændring af bilag II, V og VI til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/57/EF om interoperabilitet i jernbanesystemet i Fællesskabet ⁽¹⁾, idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har givet Kommissionen meddelelse herom.
- Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 31. december 2011.

⁽¹⁾ EUT L 57, s. 21.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 8. november 2012 — Thomas Specht mod Land Berlin

(Sag C-501/12)

(2013/C 26/53)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Thomas Specht

Sagsøgt: Land Berlin

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal den primære og/eller sekundære EU-ret, her navnlig direktiv 2000/78/EF ⁽¹⁾, med hensyn til et omfattende forbud mod uberettiget forskelsbehandling på grund af alder fortolkes således, at det også omfatter nationale bestemmelser om aflønning af tjenestemænd i delstater?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, følger det da af fortolkningen af denne primære og/eller sekundære EU-ret, at en national bestemmelse, hvorefter størrelsen af en tjenstemands grundløn ved etableringen af tjenstemandsforholdet afhænger afgørende af den pågældendes alder og efterfølgende først og fremmest stiger i takt med varigheden af tjenstemandsforholdet, udgør en direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af alder?
- 3) Såfremt også det andet spørgsmål besvares bekræftende, er fortolkningen af denne primære og/eller sekundære EU-ret da til hinder for, at en sådan national bestemmelse begrundes med det lovgivningsmæssige mål, at erhvervsferarings skal belønnes?

- 4) Såfremt også det tredje spørgsmål besvares bekræftende, tillader fortolkningen af den primære og/eller sekundære EU-ret da en anden retsfølge, end at de personer, som har været udsat for forskelsbehandling, skal aflønnes med tilbagevirkende kraft efter det højeste løntrin i deres lønramme, så længe der ikke er foretaget en implementering af regler om aflønning, som ikke indebærer en forskelsbehandling?

Følger retsfølgen af tilsidesættelsen af forbuddet mod forskelsbehandling i denne forbindelse af den primære og/eller sekundære EU-ret, her navnlig af direktiv 2000/78/EF, selv, eller følger kravet alene af det EU-retlige erstatningsansvar for staten ud fra det synspunkt, at der er blevet foretaget en mangelfuld gennemførelse af EU-retlige bestemmelser?

- 5) Er fortolkningen af den primære og/eller sekundære EU-ret til hinder for en national foranstaltning, der lader kravet på (efter-)betaling eller erstatning være afhængigt af, at tjenestemanden har gjort dette krav gældende hurtigt?
- 6) Såfremt det første til det tredje spørgsmål besvares bekræftende, følger det da af fortolkningen af den primære og/eller sekundære EU-ret, at en overgangslov — hvorefter de gamle tjenestemænd (Bestandsbeamten) alene indplaceres på et løntrin i den nye ordning på grundlag af beløbet for den grundløn, de har erhvervet i henhold til de tidligere regler om aflønning (som indebærer en forskelsbehandling) på datoen for overgangen, og hvorefter den videre opstigning i højere løntrin således uafhængigt af tjenstemands absolutte erfaringsperiode kun beregnes efter de erfaringsperioder, der er tilbagelagt fra overgangslovens ikrafttræden — udgør en vedvarende opretholdelse af den bestående forskelsbehandling på grund af alder, indtil det pågældende øverste løntrin er nået?

- 7) Såfremt også det sjette spørgsmål besvares bekræftende, er fortolkningen af den primære og/eller sekundære EU-ret da til hinder for, at denne ubegrænset vedvarende ulige behandling kan begrundes med det lovgivningsmæssige mål, at overgangsloven ikke (kun) skal beskytte bestående erhvervede rettigheder på datoen for overgangen, men (også) forventningen om den prognosemæssigt forskaffede livsindkomst i henhold til de tidligere regler om aflønning i den pågældende lønklasse?

Kan den vedvarende forskelsbehandling af gamle tjenestemænd være begrundet, fordi den alternative regulering (individueel indplacering også af gamle tjenestemænd efter erfaringsperioder) ville være forbundet med en større administrativ byrde?

- 8) Såfremt det syvende spørgsmål besvares med, at forskelsbehandling ikke kan være begrundet, tillader fortolkningen af den primære og/eller sekundære EU-ret da en anden retsfølge, end at de gamle tjenestemænd skal aflønnes med tilbagevirkende kraft og fortløbende efter det højeste

løntrin i deres lønramme, så længe der ikke også for de gamle tjenestemænd er foretaget en implementering af regler om aflønning, som ikke indebærer en forskelsbehandling?

Følger retsfølgen af tilsidesættelsen af forbuddet mod forskelsbehandling i denne forbindelse af den primære og/eller sekundære EU-ret, her navnlig af direktiv 2000/78/EF, selv, eller følger kravet alene af det EU-retlige erstatningsansvar for staten ud fra det synspunkt, at der er blevet foretaget en mangelfuld gennemførelse af EU-retlige bestemmelser?

(¹) Rådets direktiv 2000/78/EF af 27.11.2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 8. november
2012 — Jens Schombera mod Land Berlin**

(Sag C-502/12)

(2013/C 26/54)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jens Schombera

Sagsøgt: Land Berlin

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal den primære og/eller sekundære EU-ret, her navnlig direktiv 2000/78/EF (¹), med hensyn til et omfattende forbud mod uberettiget forskelsbehandling på grund af alder fortolkes således, at det også omfatter nationale bestemmelser om aflønning af tjenestemænd i delstater?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, følger det da af fortolkningen af denne primære og/eller sekundære EU-ret, at en national bestemmelse, hvorefter størrelsen af en tjenstemands grundløn ved etableringen af tjenstemandsforholdet afhænger afgørende af den pågældendes alder og efterfølgende først og fremmest stiger i takt med varigheden af tjenstemandsforholdet, udgør en direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af alder?
- 3) Såfremt også det andet spørgsmål besvares bekræftende, er fortolkningen af denne primære og/eller sekundære EU-ret da til hinder for, at en sådan national bestemmelse begrundes med det lovgivningsmæssige mål, at erhvervsferiarbejdere skal belønnes?

- 4) Såfremt også det tredje spørgsmål besvares bekræftende, tillader fortolkningen af den primære og/eller sekundære EU-ret da en anden retsfølge, end at de personer, som har været udsat for forskelsbehandling, skal aflønnes med tilbagevirkende kraft efter det højeste løntrin i deres lønramme, så længe der ikke er foretaget en implementering af regler om aflønning, som ikke indebærer en forskelsbehandling?

Følger retsfølgen af tilsidesættelsen af forbuddet mod forskelsbehandling i denne forbindelse af den primære og/eller sekundære EU-ret, her navnlig af direktiv 2000/78/EF, selv, eller følger kravet alene af det EU-retlige erstatningsansvar for staten ud fra det synspunkt, at der er blevet foretaget en mangelfuld gennemførelse af EU-retlige bestemmelser?

- 5) Er fortolkningen af den primære og/eller sekundære EU-ret til hinder for en national foranstaltning, der lader kravet på (efter-)betaling eller erstatning være afhængigt af, at tjenestemanden har gjort dette krav gældende hurtigt?

(¹) Rådets direktiv 2000/78/EF af 27.11.2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 8. november
2012 — Alexander Wieland mod Land Berlin**

(Sag C-503/12)

(2013/C 26/55)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Alexander Wieland

Sagsøgt: Land Berlin

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal den primære og/eller sekundære EU-ret, her navnlig direktiv 2000/78/EF (¹), med hensyn til et omfattende forbud mod uberettiget forskelsbehandling på grund af alder fortolkes således, at det også omfatter nationale bestemmelser om aflønning af tjenestemænd i delstater?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, følger det da af fortolkningen af denne primære og/eller sekundære EU-ret, at en national bestemmelse, hvorefter størrelsen af en tjenstemands grundløn ved etableringen af tjenstemandsforholdet afhænger afgørende af den pågældendes alder og efterfølgende først og fremmest stiger i takt med varigheden af tjenstemandsforholdet, udgør en direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af alder?

3) Såfremt også det andet spørgsmål besvares bekræftende, er fortolkningen af denne primære og/eller sekundære EU-ret da til hinder for, at en sådan national bestemmelse begrundes med det lovgivningsmæssige mål, at erhvervs erfaring skal belønnes?

4) Såfremt også det tredje spørgsmål besvares bekræftende, tillader fortolkningen af den primære og/eller sekundære EU-ret da en anden retsfølge, end at de personer, som har været udsat for forskelsbehandling, skal aflønnes med tilbagevirkende kraft efter det højeste løntrin i deres lønramme, så længe der ikke er foretaget en implementering af regler om aflønning, som ikke indebærer en forskelsbehandling?

Følger retsfølgen af tilsidesættelsen af forbuddet mod forskelsbehandling i denne forbindelse af den primære og/eller sekundære EU-ret, her navnlig af direktiv 2000/78/EF, selv, eller følger kravet alene af det EU-retlige erstatningsansvar for staten ud fra det synspunkt, at der er blevet foretaget en mangelfuld gennemførelse af EU-retlige bestemmelser?

5) Er fortolkningen af den primære og/eller sekundære EU-ret til hinder for en national foranstaltning, der lader kravet på (efter-)betaling eller erstatning være afhængigt af, at tjenestemanden har gjort dette krav gældende hurtigt?

6) Såfremt det første til det tredje spørgsmål besvares bekræftende, følger det da af fortolkningen af den primære og/eller sekundære EU-ret, at en overgangslov — hvorefter de gamle tjenestemænd (Bestandsbeamten) alene indplaceres på et løntrin i den nye ordning på grundlag af beløbet for den grundløn, de har erhvervet i henhold til de tidligere regler om aflønning (som indebærer en forskelsbehandling) på datoen for overgangen, og hvorefter den videre opstigning i højere løntrin således uafhængigt af tjenstemændens absolutte erfaringsperiode kun beregnes efter de erfaringsperioder, der er tilbagelagt fra overgangslovens ikrafttræden — udgør en vedvarende opretholdelse af den bestående forskelsbehandling på grund af alder, indtil det pågældende øverste løntrin er nået?

7) Såfremt også det sjette spørgsmål besvares bekræftende, er fortolkningen af den primære og/eller sekundære EU-ret da til hinder for, at denne ubegrænset vedvarende ulige behandling kan begrundes med det lovgivningsmæssige mål, at overgangsloven ikke (kun) skal beskytte bestående erhvervede rettigheder på datoen for overgangen, men (også) forventningen om den prognosemæssigt forskaffede livsindkomst i henhold til de tidligere regler om aflønning i den pågældende lønklasse?

Kan den vedvarende forskelsbehandling af gamle tjenestemænd være begrundet, fordi den alternative regulering (individueel indplacering også af gamle tjenestemænd efter erfaringsperioder) ville være forbundet med en større administrativ byrde?

8) Såfremt det syvende spørgsmål besvares med, at forskelsbehandling ikke kan være begrundet, tillader fortolkningen af den primære og/eller sekundære EU-ret da en anden retsfølge, end at de gamle tjenestemænd skal aflønnes med tilbagevirkende kraft og fortløbende efter det højeste løntrin i deres lønramme, så længe der ikke også for de gamle tjenestemænd er foretaget en implementering af regler om aflønning, som ikke indebærer en forskelsbehandling?

Følger retsfølgen af tilsidesættelsen af forbuddet mod forskelsbehandling i denne forbindelse af den primære og/eller sekundære EU-ret, her navnlig af direktiv 2000/78/EF, selv, eller følger kravet alene af det EU-retlige erstatningsansvar for staten ud fra det synspunkt, at der er blevet foretaget en mangelfuld gennemførelse af EU-retlige bestemmelser?

(¹) Rådets direktiv 2000/78/EF af 27.11.2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 8. november 2012 — Uwe Schönefeld mod Land Berlin

(Sag C-504/12)

(2013/C 26/56)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Uwe Schönefeld

Sagsøgt: Land Berlin

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal den primære og/eller sekundære EU-ret, her navnlig direktiv 2000/78/EF (¹), med hensyn til et omfattende forbud mod uberettiget forskelsbehandling på grund af alder fortolkes således, at det også omfatter nationale bestemmelser om aflønning af tjenestemænd i delstater?

2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, følger det da af fortolkningen af denne primære og/eller sekundære EU-ret, at en national bestemmelse, hvorefter størrelsen af en tjenstemands grundløn ved etableringen af tjenstemandsforholdet afhænger afgørende af den pågældendes alder og efterfølgende først og fremmest stiger i takt med varigheden af tjenstemandsforholdet, udgør en direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af alder?

- 3) Såfremt også det andet spørgsmål besvares bekræftende, er fortolkningen af denne primære og/eller sekundære EU-ret da til hinder for, at en sådan national bestemmelse begrundes med det lovgivningsmæssige mål, at erhvervserfaring skal belønnes?
- 4) Såfremt de ovenstående spørgsmål besvares bekræftende, følger det da af fortolkningen af den primære og/eller sekundære EU-ret, at en overgangslov — hvorefter de gamle tjenestemænd (Bestandsbeamten) alene indplaceres på et løntrin i den nye ordning på grundlag af beløbet for den grundløn, de har erhvervet i henhold til de tidligere regler om aflønning (som indebærer en forskelsbehandling) på datoen for overgangen, og hvorefter den videre opstigning i højere løntrin således uafhængigt af tjenstemændens absolutte erfaringsperiode kun beregnes efter de erfaringsperioder, der er tilbagelagt fra overgangslovens ikrafttræden — udgør en vedvarende opretholdelse af den bestående forskelsbehandling på grund af alder indtil det pågældende øverste løntrin er nået?
- 5) Såfremt også det fjerde spørgsmål besvares bekræftende, er fortolkningen af den primære og/eller sekundære EU-ret da til hinder for, at denne ubegrænset vedvarende ulige behandling kan begrundes med det lovgivningsmæssige mål, at overgangsloven ikke (kun) skal beskytte bestående erhvervede rettigheder på datoen for overgangen, men (også) forventningen om den prognosemæssigt forskaffede livsindkomst i henhold til de tidligere regler om aflønning i den pågældende lønklasse?

Kan den vedvarende forskelsbehandling af gamle tjenestemænd være begrundet, fordi den alternative regulering (individueel indplacering også af gamle tjenestemænd efter erfaringsperioder) ville være forbundet med en større administrativ byrde?

- 6) Såfremt det femte spørgsmål besvares med, at forskelsbehandling ikke kan være begrundet, tillader fortolkningen af den primære og/eller sekundære EU-ret da en anden retsfølge, end at de gamle tjenestemænd skal aflønnes med tilbagevirkende kraft og fortløbende efter det højeste løntrin i deres lønramme, så længe der ikke også for de gamle tjenestemænd er foretaget en implementering af regler om aflønning, som ikke indebærer en forskelsbehandling?

Følger retsfølgen af tilsidesættelsen af forbuddet mod forskelsbehandling i denne forbindelse af den primære og/eller sekundære EU-ret, her navnlig af direktiv 2000/78/EF, selv, eller følger kravet alene af det EU-retlige erstatningsansvar for staten ud fra det synspunkt, at der er blevet foretaget en mangelfuld gennemførelse af EU-retlige bestemmelser?

(¹) Rådets direktiv 2000/78/EF af 27.11.2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 8. november
2012 — Antje Wilke mod Land Berlin**

(Sag C-505/12)

(2013/C 26/57)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Antje Wilke

Sagsøgt: Land Berlin

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal den primære og/eller sekundære EU-ret, her navnlig direktiv 2000/78/EF (¹), med hensyn til et omfattende forbud mod uberettiget forskelsbehandling på grund af alder fortolkes således, at det også omfatter nationale bestemmelser om aflønning af tjenestemænd i delstater?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, følger det da af fortolkningen af denne primære og/eller sekundære EU-ret, at en national bestemmelse, hvorefter størrelsen af en tjenstemands grundløn ved etableringen af tjenstemandsforholdet afhænger afgørende af den pågældendes alder og efterfølgende først og fremmest stiger i takt med varigheden af tjenstemandsforholdet, udgør en direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af alder?
- 3) Såfremt også det andet spørgsmål besvares bekræftende, er fortolkningen af denne primære og/eller sekundære EU-ret da til hinder for, at en sådan national bestemmelse begrundes med det lovgivningsmæssige mål, at erhvervserfaring skal belønnes?
- 4) Såfremt også det tredje spørgsmål besvares bekræftende, tillader fortolkningen af den primære og/eller sekundære EU-ret da en anden retsfølge, end at de personer, som har været udsat for forskelsbehandling, skal aflønnes med tilbagevirkende kraft efter det højeste løntrin i deres lønramme, så længe der ikke er foretaget en implementering af regler om aflønning, som ikke indebærer en forskelsbehandling?

Følger retsfølgen af tilsidesættelsen af forbuddet mod forskelsbehandling i denne forbindelse af den primære og/eller sekundære EU-ret, her navnlig af direktiv 2000/78/EF, selv, eller følger kravet alene af det EU-retlige erstatningsansvar for staten ud fra det synspunkt, at der er blevet foretaget en mangelfuld gennemførelse af EU-retlige bestemmelser?

- 5) Er fortolkningen af den primære og/eller sekundære EU-ret til hinder for en national foranstaltning, der lader kravet på (efter-)betaling eller erstatning være afhængigt af, at tjenestemanden har gjort dette krav gældende hurtigt?
- 6) Såfremt det første til det tredje spørgsmål besvares bekræftende, følger det da af fortolkningen af den primære og/eller sekundære EU-ret, at en overgangslov — hvorefter de gamle tjenestemænd (Bestandsbeamten) alene indplaceres på et løntrin i den nye ordning på grundlag af beløbet for den grundløn, de har erhvervet i henhold til de tidligere regler om aflønning (som indebærer en forskelsbehandling) på datoen for overgangen, og hvorefter den videre opstigning i højere løntrin således uafhængigt af tjenestemandens absolutte erfaringsperiode kun beregnes efter de erfaringsperioder, der er tilbagelagt fra overgangslovens ikrafttræden — udgør en vedvarende opretholdelse af den bestående forskelsbehandling på grund af alder, indtil det pågældende øverste løntrin er nået?
- 7) Såfremt også det sjette spørgsmål besvares bekræftende, er fortolkningen af den primære og/eller sekundære EU-ret da til hinder for, at denne ubegrænset vedvarende ulige behandling kan begrundes med det lovgivningsmæssige mål [org. s. 3], at overgangsloven ikke (kun) skal beskytte bestående erhvervede rettigheder på datoen for overgangen, men (også) forventningen om den prognosemæssigt forskaffede livsindkomst i henhold til de tidligere regler om aflønning i den pågældende lønklasse?

Kan den vedvarende forskelsbehandling af gamle tjenestemænd være begrundet, fordi den alternative regulering (individueel indplacering også af gamle tjenestemænd efter erfaringsperioder) ville være forbundet med en større administrativ byrde?

- 8) Såfremt det syvende spørgsmål besvares med, at forskelsbehandling ikke kan være begrundet, tillader fortolkningen af den primære og/eller sekundære EU-ret da en anden retsfølge, end at de gamle tjenestemænd skal aflønnes med tilbagevirkende kraft og fortløbende efter det højeste løntrin i deres lønramme, så længe der ikke også for de gamle tjenestemænd er foretaget en implementering af regler om aflønning, som ikke indebærer en forskelsbehandling?

Følger retsfølgen af tilsidesættelsen af forbuddet mod forskelsbehandling i denne forbindelse af den primære og/eller sekundære EU-ret, her navnlig af direktiv 2000/78/EF, selv, eller følger kravet alene af det EU-retlige erstatningsansvar for staten ud fra det synspunkt, at der er blevet foretaget en mangelfuld gennemførelse af EU-retlige bestemmelser?

(¹) Rådets direktiv 2000/78/EF af 27.11.2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 8. november
2012 — Gerd Schini mod Land Berlin**

(Sag C-506/12)

(2013/C 26/58)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gerd Schini

Sagsøgt: Land Berlin

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal den primære og/eller sekundære EU-ret, her navnlig direktiv 2000/78/EF (¹), med hensyn til et omfattende forbud mod uberettiget forskelsbehandling på grund af alder fortolkes således, at det også omfatter nationale bestemmelser om aflønning af tjenestemænd i delstater?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, følger det da af fortolkningen af denne primære og/eller sekundære EU-ret, at en national bestemmelse, hvorefter størrelsen af en tjenestemands grundløn ved etableringen af tjenestemandsforsholdet afhænger afgørende af den pågældendes alder og efterfølgende først og fremmest stiger i takt med varigheden af tjenestemandsforsholdet, udgør en direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af alder?
- 3) Såfremt også det andet spørgsmål besvares bekræftende, er fortolkningen af denne primære og/eller sekundære EU-ret da til hinder for, at en sådan national bestemmelse begrundes med det lovgivningsmæssige mål, at erhvervsferiarbejd skal belønnes?
- 4) Såfremt også det tredje spørgsmål besvares bekræftende, tillader fortolkningen af den primære og/eller sekundære EU-ret da en anden retsfølge, end at de personer, som har været udsat for forskelsbehandling, skal aflønnes med tilbagevirkende kraft efter det højeste løntrin i deres lønramme, så længe der ikke er foretaget en implementering af regler om aflønning, som ikke indebærer en forskelsbehandling?

Følger retsfølgen af tilsidesættelsen af forbuddet mod forskelsbehandling i denne forbindelse af den primære og/eller sekundære EU-ret, her navnlig af direktiv 2000/78/EF, selv, eller følger kravet alene af det EU-retlige erstatningsansvar for staten ud fra det synspunkt, at der er blevet foretaget en mangelfuld gennemførelse af EU-retlige bestemmelser?

- 5) Er fortolkningen af den primære og/eller sekundære EU-ret til hinder for en national foranstaltning, der lader kravet på (efter-)betaling eller erstatning være afhængigt af, at tjenestemanden har gjort dette krav gældende hurtigt?

(¹) Rådets direktiv 2000/78/EF af 27.11.2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court of the United Kingdom (Det Forenede Kongerige) den 8. november 2012 — *Jessy Saint Prix mod Secretary of State for Work and Pensions*

(Sag C-507/12)

(2013/C 26/59)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court of the United Kingdom

Parter i hovedsagen

Sagsøger: *Jessy Saint Prix*

Sagsøgt: *Secretary of State for Work and Pensions*

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal den opholdsret, som en »arbejdstager« tildeles i unionsborgerdirektivets (¹) artikel 7, fortolkes således, at den kun finder anvendelse på dem (i), der er i et eksisterende ansættelsesforhold, (ii) der (i det mindste under visse omstændigheder) er arbejdssøgende, eller (iii) som er omfattet af udvidelserne i artikel 7, stk. 3, eller skal denne artikel fortolkes således, at den ikke udelukker anerkendelse af yderligere personer, der forbliver »arbejdstager«, med henblik herpå?
- 2) i) Hvis det sidstnævnte er tilfældet, finder den da anvendelse på en kvinde, som af rimelige grunde holder op med at arbejde eller med at søge arbejde på grund af fysiske begrænsninger i forbindelse med en graviditets sene stadier (og eftervirkningerne af en fødsel)?
- ii) Hvis dette er tilfældet, er hun da berettiget til fordelene efter den nationale rets definition af, hvornår det er rimeligt for hende at gøre dette?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29.4.2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EØS-relevant tekst) (EUT L 158, s. 77).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Central Administrativo Norte (Portugal) den 12. november 2012 — *Joaquim Fernando Macedo Maia, m.fl. mod Fundo de Garantia Salarial, IP*

(Sag C-511/12)

(2013/C 26/60)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Central Administrativo Norte

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: *Joaquim Fernando Macedo Maia, António Pereira Teixeira, António Joaquim Moreira David og Joaquim Albino Moreira David*

Sagsøgt: *Fundo de Garantia Salarial, IP*

Præjudicielt spørgsmål

Skal EU-lovgivningen på det specifikke område for sikring af løntilgodehavender i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens, herunder navnlig artikel 4 og 10 i direktiv 80/987/EØF (¹), fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, som selv i de tilfælde, hvor arbejdstagerne har anlagt sag mod arbejdsgiveren ved Tribunal do Trabalho med henblik på at opnå rettens fastsættelse af det skyldige beløb samt tvangsinddrivelse heraf, udelukkende garanterer de tilgodehavender, der er stiftet inden for de seneste seks måneder forud for anlæggelsen af søgsmål om insolvens mod arbejdsgiveren?

(¹) Rådets direktiv 80/987/EØF af 20.10.1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens (EFT L 283, s. 23).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 13. november 2012 — *Octapharma France mod Agence nationale de sécurité du médicament et des produits de santé (ANSM) og Ministère des affaires sociales et de la santé*

(Sag C-512/12)

(2013/C 26/61)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: *Octapharma France*

Sagsøgt: *Agence nationale de sécurité du médicament et des produits de santé (ANSM) og Ministère des affaires sociales et de la santé*

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan plasma, der med henblik på transfusion er fremstillet af fuldblod under anvendelse af en industriel proces, være genstand for samtidig anvendelse af bestemmelserne i direktiv ⁽¹⁾ af 6. november 2001 [som ændret ved direktiv af 31. marts 2004 ⁽²⁾] og bestemmelserne i direktiv af 27. januar 2003 ⁽³⁾, ikke kun for så vidt angår tapning og testning, men tillige for så vidt angår behandling, opbevaring og distribution, og kan artikel 2, stk. 2, i direktiv af 6. november 2001 i denne henseende fortolkes således, at kun fællesskabslovgivningen vedrørende lægemidler finder anvendelse på et produkt, som samtidig er omfattet af andre bestemmelser inden for fællesskabslovgivningen, i det tilfælde alene, hvor de sidstnævnte bestemmelser er mindre strenge end lægemiddelbestemmelserne?
- 2) Skal artikel 4, stk. 2, i direktiv af 27. januar 2003 fortolkes — i givet fald i lyset af artikel 168 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde — således, at det er tilladt at opretholde eller indføre nationale bestemmelser, der fordi de underkaster plasma, der fremstilles under anvendelse af en industriel proces, en strengere ordning end den ordning, der gælder for lægemidler, indebærer en undtagelse til anvendelse af samtlige eller visse bestemmelser i direktiv af 6. november 2001, navnlig de bestemmelser, der alene gør markedsføringen af lægemidler betinget af, at der indhentes en forudgående markedsføringstilladelse og i bekræftende fald under hvilke betingelser og i hvilket omfang?

-
- ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311, s. 67).
- ⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/27/EF af 31.3.2004 om ændring af direktiv 2001/83/EF om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EUT L 136, s. 34).
- ⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/98/EF af 27.1.2003 om fastsættelse af standarder for kvaliteten og sikkerheden ved tapning, testning, behandling, opbevaring og distribution af humant blod og blodkomponenter og om ændring af direktiv 2001/83/EF (EUT L 33, s. 30).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos vyriausioji administracinis teismas (Litauen) den 14. november 2012 — UAB »4finance« mod Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba og Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Sag C-515/12)

(2013/C 26/62)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos vyriausioji administracinis teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: UAB »4finance«

Sagsøgte: Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba og Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal nr. 14) i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 ⁽¹⁾ fortolkes således, at den omstændighed, at der etableres, drives eller promoveres en salgsfremmende pyramideordning, alene anses for handelspraksis, som under alle omstændigheder er vildledende, når forbrugeren skal erlægge et vederlag for til gengæld at blive stillet en kompensation i udsigt for hovedsagelig at have introduceret andre forbrugere for ordningen og i mindre grad for salg eller forbrug af produkter?
- 2) Hvis det er nødvendigt, at forbrugeren erlægger et vederlag for retten til at modtage en kompensation, har størrelsen af det vederlag, der erlægges af forbrugeren mod til gengæld at blive stillet en kompensation i udsigt for hovedsagelig at have introduceret andre forbrugere for ordningen og i mindre grad for salg eller forbrug af produkter, da en indvirkning på kvalificeringen af den salgsfremmende pyramideordning som vildledende handelspraksis som omhandlet i punkt 14) i bilag I til direktivet? Kan vederlag, der erlægges af forbrugerne, som er af et rent symbolsk beløb og betales med henblik på at identificere forbrugerne, anses for et vederlag mod til gengæld at blive stillet en kompensation i udsigt som omhandlet i nr. 14) i bilag I til direktivet?
- 3) Skal nr. 14) i bilag I til direktivet fortolkes således, at det kun har betydning for, at en salgsfremmende pyramideordning anses for vildledende handelspraksis, at kompensationen anses for allerede registreret forbruger for hovedsagelig den omstændighed, at den pågældende har introduceret andre forbrugere for ordningen, og i mindre grad for salg eller forbrug af produkter, eller har det omfang, hvori den kompensation, der betales til deltagerne i ordningen for at have introduceret nye forbrugere, er finansieret af bidragene fra de nye medlemmer, ligeledes betydning? Skal den kompensation, der betales til allerede registrerede deltagere i den salgsfremmende pyramideordning i den foreliggende sag, finansieres fuldt ud eller for den overvejende del af bidragene fra de nye medlemmer, der er indtrådt i ordningen?

⁽¹⁾ EUT L 149, s. 22.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 15. november 2012 — CTP mod Regione Campania, Provincia di Napoli

(Sag C-516/12)

(2013/C 26/63)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: CTP — Compagnia Trasporti Pubblici SpA

Sagsøgt: Regione Campania, Provincia di Napoli

Præjudicielt spørgsmål

Opstår retten til kompensation i henhold til artikel 4 i forordning (EØF) nr. 1191/69 ⁽¹⁾ kun, såfremt de kompetente myndigheder efter særskilt ansøgning herom har besluttet ikke at ophæve den tjenesteforpligtelse, som medfører økonomiske ulemper for transportvirksomheden, eller finder denne bestemmelse kun anvendelse på de tjenesteforpligtelser, som i henhold til forordningen skal ophæves og ikke må opretholdes?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 af 26.6.1969 om medlemsstaternes fremgangsmåde med hensyn til de med begrebet offentlig tjeneste forbundne forpligtelser inden for sektoren for transporter med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje (EFT 1969 I, s. 258).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 15. november 2012 — CTP mod Regione Campania

(Sag C-517/12)

(2013/C 26/64)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: CTP — Compagnia Trasporti Pubblici SpA

Sagsøgt: Regione Campania

Præjudicielt spørgsmål

Opstår retten til kompensation i henhold til artikel 4 i forordning (EØF) nr. 1191/69 ⁽¹⁾ kun, såfremt de kompetente myndigheder efter særskilt ansøgning herom har besluttet ikke at ophæve den tjenesteforpligtelse, som medfører økonomiske ulemper for transportvirksomheden, eller finder denne bestemmelse kun anvendelse på de tjenesteforpligtelser, som i henhold til forordningen skal ophæves og ikke må opretholdes?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 af 26.6.1969 om medlemsstaternes fremgangsmåde med hensyn til de med begrebet offentlig tjeneste forbundne forpligtelser inden for sektoren for transporter med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje (EFT 1969 I, s. 258).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 15. november 2012 — CTP mod Regione Campania og Provincia di Napoli

(Sag C-518/12)

(2013/C 26/65)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: CTP — Compagnia Trasporti Pubblici SpA

Sagsøgt: Regione Campania og Provincia di Napoli

Præjudicielt spørgsmål

Opstår retten til kompensation i henhold til artikel 4 i forordning (EØF) nr. 1191/69 ⁽¹⁾ kun, såfremt de kompetente myndigheder efter særskilt ansøgning herom har besluttet ikke at ophæve den tjenesteforpligtelse, som medfører økonomiske ulemper for transportvirksomheden, eller finder denne bestemmelse kun anvendelse på de tjenesteforpligtelser, som i henhold til forordningen skal ophæves og ikke må opretholdes?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 af 26.6.1969 om medlemsstaternes fremgangsmåde med hensyn til de med begrebet offentlig tjeneste forbundne forpligtelser inden for sektoren for transporter med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje (EFT 1969 I, s. 258).

Appel iværksat den 16. november 2012 af Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon AE til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 13. september 2012 i sag T-369/11, Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon AE mod Europa-Kommissionen, Den Europæiske Unions delegation i Tyrkiet, Central Finance & Contracts Unit (CFCU)

(Sag C-520/12 P)

(2013/C 26/66)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon AE (ved dikigoros A. Krystallidis)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen, Den Europæiske Unions delegation i Tyrkiet, Central Finance & Contracts Unit (CFCU)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede kendelse ophæves.
- Sagen for Retten antages til realitetsbehandling.
- Der gives medhold i søgsmålet, og appellanten tilkendes erstatning for den skade, der er lidt på grund af den ulovlige afgørelse, som er truffet af sagsøgte ved EU's delegation i Tyrkiet den 5. april 2011, modtaget af appellanten den 6. april 2011, om at tilbagekalde tildelingen af kontrakten »Enlargement of the European Turkish Business Centers Network to Sivas, Antakya, Batman and Van — EuropeAid/128621/D/SER/TR) til konsortiet« DIADIKASIA BUSINESS CONSULTANS S.A. (GR) — WYG INTERNATIONAL LTD (UK) — DELEEUW INTERNATIONAL LTD (TR) — CYBER-PARK (TR) på grund af påståede urigtige erklæringer, med hensyn til appellants horisontale interesse i den omhandlede sag.
- Kommissionen tilpligtes at betale samtlige omkostninger for begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med det første anbringende har appellanten gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved anvendelsen af artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), idet den ikke tog hensyn til, at begrebet »institution« i nævnte artikel ud over at henvise til Den Europæiske Unions institutioner, også henviser til EU-tjenestemænd, der i samme udstrækning kan drages til ansvar for den skade, som er lidt som følge af Unionens foranstaltning.

Med det andet anbringende har appellanten gjort gældende, at Retten tilsidesatte begrundelsespligten, artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 6

(retten til en retfærdig rettergang) og artikel 13 (adgang til effektive retsmidler) i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK), som EU-retlige principper, eftersom den forkastede appellants søgsmål uden at tage hensyn til appellants indlæg vedrørende sagsøgte bemærkninger til afvisningspåstanden, hvori der henvises til den relevante retspraksis vedrørende skader forvoldt af EU-tjenestemænd (sagerne 9/69, 4/69 og 60/81), eller til den i nævnte retspraksis anlagte fortolkning artikel 263 TEUF. I kendelsen blev der heller ikke taget stilling til appellants argumenter vedrørende sagsøgte alvorlige tilsidesættelse af grundlæggende europæiske principper om retssikkerhed, den berettigede forventning og retten til at blive hørt såvel som artikel 4 i den europæiske kodeks for god forvaltningsskik.

Med det tredje anbringende har appellanten gjort gældende, at Retten anvendte og gengav de beviser, som appellanten påberåbte sig i første instans, urigtigt, idet den på grundlag af de dokumenter, appellanten fremlagde for Retten, som faktisk beviser, at CFCU arbejder under EU-Kommissionens tilsyn og efter de retningslinier den opstiller, fastslog, at »det alene var CFCU, der havde status som ordregivende myndighed ... til at træffe afgørelse om at tildele den omhandlede kontrakt ... og at Kommissionen alene havde beføjelse til at afgøre, om betingelserne for EU-finansiering var opfyldt«. Rettens bemærkninger i den appellerede kendelse er derfor ikke korrekte, og medfører en urigtig gengivelse af de beviser, som blev fremlagt for Retten.

Sag anlagt den 19. november 2012 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-525/12)

(2013/C 26/67)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved E. Manhaeve og G. Wilms, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (»vandrammedirektivet«) ⁽¹⁾, og navnlig i henhold til dette direktivs artikel 2, nr. 38), og artikel 9, idet den har udelukket bestemte tjenesteydelser fra anvendelsen af fortolkningen af begrebet »forsyningspligtigheder«.

- Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen er af den opfattelse, at forsyningspligtigheder også omfatter indvinding, opmagasinering, oplagring og behandling af samt forsyning med overfladevand eller grundvand med henblik på el-produktion fra vandkraftressourcer, sejlads og beskyttelse mod oversvømmelse. Desuden henhører privatforbrug også under forsyningspligtigheder.

Sagsøgte anvendelse af begrebet »forsyningspligtighed« er i strid med vandrammedirektivets artikel 9. Sagsøgte udelukker forsyningspligtigheder, såsom opmagasinering, der foretages med henblik på el-produktion fra vandkraftressourcer, sejlads og beskyttelse mod oversvømmelse, fra forsyningspligtighedernes anvendelsesområde som omhandlet i direktivet. En sådan snæver fortolkning er ikke i overensstemmelse med vandrammedirektivet, underminerer vandrammedirektivets artikel 9's funktion og bringer opfyldelsen af direktivets formål i fare.

Det er korrekt, at medlemsstaterne råder over en vis skønsmargin til på grundlag af vandrammedirektivets artikel 9 at udelukke forsyningspligtigheder fra omkostningsdækningen. De kan således tage hensyn til omkostningsdækningens sociale, økologiske og økonomiske følger samt til de geografiske og klimatiske forhold. Desuden kan en medlemsstat i henhold til vandrammedirektivets artikel 9, stk. 4, beslutte ikke at anvende bestemmelserne i vandrammedirektivets artikel 9, stk. 1, andet punktum, for så vidt angår prissætningspolitikken og dækningen af omkostninger ved forsyningspligtigheder. Det er en forudsætning herfor, at der er tale om en eksisterende praksis i medlemsstaten, og at dette ikke anfægter sigtet med og opfyldelsen af dette direktivs mål.

Den af sagsøgte fastsatte fuldstændige udelukkelse af forsyningspligtigheder i vidt omfang går imidlertid langt ud over denne skønsmargin.

(¹) EFT L 327, s. 1.

Sag anlagt den 20. november 2012 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-527/12)

(2013/C 26/68)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche og F. Erlbacher, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 288 TEUF, artikel 108, stk. 2, TEUF, effektivitetsprincippet, artikel 14, stk. 3 i

forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (¹) og artikel 1, 2 og 3 i Kommissionens afgørelse 2011/471/EU af 14. december 2010 om Tysklands statsstøtte C 38/05 (ex NN 52/04) til Biria-gruppen (²), idet den ikke har vedtaget alle de nødvendige foranstaltninger for at muliggøre en omgående og effektiv gennemførelse af Kommissionens afgørelse ved tilbagesøgning af den tildelte støtte.

— Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 288 TEUF, artikel 108, stk. 2, TEUF, effektivitetsprincippet, artikel 14, stk. 3 i forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 og artikel 1, 2 og 3 i Kommissionens afgørelse 2011/471/EU af 14. december 2010 om Tysklands statsstøtte C 38/05 (ex NN 52/04) til Biria-gruppen, idet den ikke har vedtaget alle de nødvendige foranstaltninger for at muliggøre en omgående og effektiv gennemførelse af Kommissionens beslutning ved tilbagesøgning af den tildelte støtte.

Kommissionen er af den opfattelse, at det af sagsøgte valgte middel til tilbagesøgningen, nemlig at gøre et civilretligt krav gældende og efterfølgende anlægge et fuldbyrdelsessøgsmål ved de tyske civile retter, ikke er egnet til at muliggøre en omgående og effektiv gennemførelse af Kommissionens afgørelse. Subsidiært gør Kommissionen gældende, at sagsøgte indtil datoen for sagens anlæg ikke har benyttet sig af sit foreløbige fuldbyrdelsesgrundlag i henhold til udeblivelsesdommen til gennemførelse af Kommissionens afgørelse.

(¹) EFT L 83, s. 1.

(²) EUT 2011 L 195, s. 55.

Appel iværksat den 21. november 2012 af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 13. september 2012 i sag T-404/10 — National Lottery Commission mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-530/12 P)

(2013/C 26/69)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved P. Bullock og F. Mattina, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: National Lottery Commission

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- National Lottery Commission (sagsøgeren i sagen for Retten) tilpligtes at betale Harmoniseringskontorets omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Harmoniseringskontoret gør tre anbringender gældende, nemlig (i) tilsidesættelse af varemærkeforordningens⁽¹⁾ artikel 76, stk. 1, (ii) tilsidesættelse af Harmoniseringskontorets ret til at blive hørt, og (iii) den åbenbart selvmodsigende og urigtige gengivelse af de faktiske omstændigheder, der har påvirket den appellerede dom.

Første anbringende er opdelt i to led. For det første tilsidesatte Retten varemærkeforordningens artikel 76, stk. 1, som Domstolen fortolkede i forbindelse med varemærkeforordningens artikel 53, stk. 2 og gennemførelsesforordningens⁽²⁾ regel 37 i Elio Fiorucci-dommen, i det omfang den baserede sig på bestemmelser i national lovgivning, nemlig artikel 2704 i den italienske borgerlige lovbog, som ikke var blevet påberåbt af parterne og derfor ikke udgjorde en del af sagens genstand for appelkammeret. For det andet tilsidesatte Retten varemærkeforordningens artikel 76, i det omfang den baserede sig på national retspraksis, nemlig ovennævnte afgørelse nr. 13912 af 14. juni 2007 afsagt af Corte Suprema di Cassazione, hvortil der er henvist i den appellerede doms præmis 32, hvilken ikke var blevet gjort gældende af parterne, og som ikke udgjorde en del af sagens genstand for appelkammeret.

Andet anbringende vedrører tilsidesættelsen af Harmoniseringskontorets ret til at blive hørt, i det omfang Harmoniseringskontoret ikke fik mulighed for at fremsætte bemærkninger til formelle og materielle aspekter vedrørende Corte Suprema di Cassationes afgørelse. Det kan ikke udelukkes, at Rettens begrundelse og konklusion havde været anderledes, hvis Harmoniseringskontoret havde haft denne mulighed.

Det tredje anbringende vedrører den åbenbart selvmodsigende og urigtige gengivelse af de faktiske omstændigheder, der har påvirket Rettens begrundelse og konklusion. Harmoniseringskontoret er af den opfattelse, at Retten fejlfortolkede og fordrejede appelkammerets analyse så vel som National Lottery Commissions egne argumenter og undlod at tage i betragtning, at appelkammeret anvendte den korrekte retlige standard efter italiensk ret, idet den fandt, at National Lottery Commission ikke havde fremlagt bevis for, at datoen på postkontorets stempel, som var sat på 1986-aftalen, ikke var afgørende.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13.12.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (EFT L 303, s. 1).

Sag anlagt den 23. november 2012 — Europa-Kommissionen mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-532/12)

(2013/C 26/70)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved P. Hetsch, O. Beynet og A. Tokár, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 72, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/81/EF af 13. juli 2009 om samordning af fremgangsmåderne ved ordregivende myndigheders eller ordregiveres indgåelse af visse bygge- og anlægs-, vareindkøbs- og tjenesteydelseskontrakter på forsvars- og sikkerhedsområdet og om ændring af direktiv 2004/17/EF og 2004/18/EF⁽¹⁾, idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har meddelt nævnte bestemmelser til Kommissionen.
- Storhertugdømmet Luxembourg pålægges i henhold til artikel 260, stk. 3, TEUF en tvangsbøde på 8 320 EUR pr. dag fra datoen for dommens afsigelse i den foreliggende sag.
- Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2009/81/EF udløb den 21. august 2011.

⁽¹⁾ EUT L 216 af 20.8.2009, s. 76.

Sag anlagt den 26. november 2012 — Europa-Kommissionen mod Republikken Slovenien

(Sag C-538/12)

(2013/C 26/71)

*Processprog: slovensk***Parter**

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved P. Hetsch, A. Tokár og D. Kukovec)

Sagsøgt: Republikken Slovenien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Slovenien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 72, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/81/EF ⁽¹⁾ af 13. juli 2009 om samordning af fremgangsmåderne ved ordregivende myndigheders eller ordregiveres indgåelse af visse bygge- og anlægs-, vareindkøbs- og tjenesteydelseskontrakter på forsvars- og sikkerhedsområdet og om ændring af direktiv 2004/17/EF ⁽²⁾ og 2004/18/EF ⁽³⁾, idet den ikke har vedtaget alle de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har meddelt Kommissionen disse.
- Republikken Slovenien pålægges i medfør af artikel 260, stk. 3, TEUF, at betale en tvangsbøde på 7 038,72 EUR pr. dag, beregnet fra den dag, hvor der afsiges dom i denne sag.
- Republikken Slovenien tilpligtes i medfør af artikel 260, stk. 1, TEUF, at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv udløb den 21. august 2011.

⁽¹⁾ EUT L 216, s. 76.

⁽²⁾ EUT L 134, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 134, s. 114.

Appel iværksat den 28. november 2012 af Den Helleniske Republik til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 10. oktober 2012 i sag T-158/09, Grækenland mod Kommissionen

(Sag C-547/12 P)

(2013/C 26/72)

*Processprog: græsk***Parter**

Appellant: Den Helleniske Republik (ved I. Chalkias og S. Papaïoannou, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellanten gives medhold i appellen, og dommen afsagt af Den Europæiske Unions Ret ophæves for så vidt som Den Europæiske Unions Ret fandt, at Kommissionen i sag 4 Magrizos II, EL./1995/107 med rette havde fastslået, at de hellenske myndigheder havde udvist forsømmelighed hvad angår den manglende tilbagesøgning af de omhandlede beløb.
- Appellanten gives medhold i det første appelanbringende, hvorved der nedlægges påstand om annullation af Kommissionens beslutning på grund af en manglede opfyldelse af betingelserne for anvendelse af artikel 32 i forordning nr. 1290/2005 og for at Kommissionen kunne pålægge Den Helleniske Republik at betale 276 347,86 EUR i samme sag.
- Kommissionen tilpligtes at betale Den Helleniske Republiks omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den Europæiske Unions Ret, som har forvansket indholdet af de beviser, der fremgår af sagsakterne, foretog en ukorrekt fortolkning af de faktiske omstændigheder i sag 4 Magrizos II, EL./1995/107 og konkluderede med urette, at betingelserne for anvendelse af artikel 32 i forordning nr. 1290/2005 og for at Kommissionen kunne pålægge Den Helleniske Republik at betale et beløb på 276 347,86 EUR var opfyldt i denne sag.

RET TEN

Rettens dom af 29. november 2012 — CB mod Kommissionen(Sag T-491/07) ⁽¹⁾

(Konkurrence — vedtagelse inden for en sammenslutning af virksomheder — markedet for udstedelse af betalingskort i Frankrig — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — takstmæssige foranstaltninger, der finder anvendelse på »nytilkomne« — afgift for tilslutning og mekanismer til såkaldt »regulering af hvervefunktionen« og »vækning af sovende medlemmer« — det relevante marked — genstand for de pågældende foranstaltninger — konkurrencebegrænsende formål — artikel 81, stk. 3, EF — åbenbart urigtige skøn — princippet om god forvaltningsskik — proportionalitet — retssikkerhed)

(2013/C 26/73)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Groupement des cartes bancaires (CB) (Paris, Frankrig) (først ved advokaterne A. Georges, J. Ruiz Calzado og É. Barbier de La Serre, derefter ved J. Ruiz Calzado og F. Pradelles)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved F. Arbault, O. Beynet og V. Bottka, derefter ved O. Beynet, V. Bottka og B. Mongin, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: BNP Paribas (Paris, Frankrig) (ved advokaterne O. de Juvigny og D. Berg), BPCE, tidligere Caisse nationale des caisses d'épargne et de prévoyance (CNCEP) (Paris) (ved advokaterne B. Bär-Bouyssière og A. de Beaugrenier) og Société générale (Paris) (ved advokaterne A. Barav og D. Reymond)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2007) 5060 endelig af 17. oktober 2007 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] sag COMP/D1/38606 — Groupement des cartes bancaires — »CB«

Konklusion

1) Europa-Kommissionen frifindes.

2) Groupement des cartes bancaires »CB« bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger..

3) BPCE, BNP Paribas og Société générale bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 64 af 8.3.2008.

Rettens dom af 7. december 2012 — A. Loacker mod KHIM — Editrice Quadratum (QUADRATUM)(Sag T-42/09) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket QUADRATUM — det ældre EF-ordmærke LOACKER QUADRATINI — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009) — artikel 73, i forordning nr. 40/94 (nu artikel 75 i forordning nr. 207/2009) — artikel 74 i forordning nr. 40/94 (nu artikel 76 i forordning nr. 207/2009)

(2013/C 26/74)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: A. Loacker SpA (Auna di Sotto, Italien) (ved advokaterne V. Bilardo, C. Bacchini og M. Mazzitelli)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved A. Sempio, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Editrice Quadratum SpA (Milano, Italien) (ved advokaterne P. Pezzoi, P. Perani og G. Ghisletti)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 23. oktober 2008 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 34/2008-1) vedrørende en indsigelsessag mellem A. Loacker SpA og Editrice Quadratum SpA.

Konklusion

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) A. Loacker SpA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 69 af 21.3.2009.

Rettens dom af 6. december 2012 — Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen

(Sag T-167/10) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — indkaldelser af tilbud — afslag på aktindsigt — annullationssøgsmål — søgsmålsfrist — udgangspunkt — formaliteten — undtagelse vedrørende beskyttelsen af EU's økonomiske politik — undtagelse vedrørende beskyttelsen af tredjemands forretningsmæssige interesser — undtagelse vedrørende beskyttelse af offentlighedens interesser med hensyn til den offentlige sikkerhed — begrundelsespligt)

(2013/C 26/75)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (ved advokaterne N. Korogiannakis og M. Dermizakis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved E. Manhaeve og C. ten Dam, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 27. januar 2010 vedrørende afslag på anmodninger om aktindsigt i indkaldelser af tilbud vedrørende del 3A af udbudsprocedure DIGIT/PO/2005/113 — ESP DESIS (EUT 2005/S 252 248566), dels påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 11. marts 2010 vedrørende afslag på anmodninger om aktindsigt i indkaldelser af tilbud vedrørende alle andre dele af den ovenfor nævnte udbudsprocedure, alle dele af udbudsprocedurerne DI/0005 ESP (EUT 2001/S 53-036539) OG ADMIN/DI/2/PO/2003/192 ESP DIMA (EUT 2003/S 249 221337) og rammekontrakten BUDG/0101

Konklusion

- 1) Kommissionens beslutning af 27. januar 2010 vedrørende afslag på anmodninger om aktindsigt i indkaldelser af tilbud vedrørende del 3A af udbudsprocedure DIGIT/PO/2005/113 — ESP DESIS annulleres.
- 2) Kommissionens beslutning af 11. marts 2010 vedrørende afslag på anmodninger om aktindsigt i indkaldelser af tilbud vedrørende alle andre dele af den ovenfor nævnte udbudsprocedure, alle dele af udbudsprocedurerne DI/0005 ESP og ADMIN/DI/2/PO/2003/192 ESP DIMA og rammekontrakten BUDG/0101 annulleres.
- 3) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler omkostningerne afholdt af Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 19.6.2010.

Rettens dom af 6. december 2012 — Füller-Tomlinson mod Parlamentet

(Sag T-390/10 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — midlertidigt ansatte — social sikring — erhvervssygdom — fastsættelse af den erhvervsbetingede invaliditetsgrad — anvendelse af den europæiske tabel til evaluering af fysisk og psykisk invaliditet — urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder — rimelig frist)

(2013/C 26/76)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Paulette Füller-Tomlinson (Bruxelles, Belgien) (ved advokat L. Levi)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet (ved K. Zejdová og S. Seyr, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Personaleretten (Tredje afdeling) den 1. juli 2010 i sag F-97/08, Füller-Tomlinson mod Parlamentet, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, med påstand om ophævelse af denne dom

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Paulette Füller-Tomlinson bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Parlamentets omkostninger i forbindelse med appelsagen.

⁽¹⁾ EUT C 301 af 6.11.2010.

Rettens dom af 29. november 2012 — Adamowski mod KHIM — Fagumit (FAGUMIT)

(Sagerne T-537/10 og 538/10) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket Fagumit og EF-figurmærket FAGUMIT — det ældre nationale figurmærke FAGUMIT — relativ ugyldighedsgrund — artikel 8, stk. 3, og artikel 165, stk. 4, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2013/C 26/77)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Ursula Adamowski (Hamburg, Tyskland) (ved advokat D. von Schultz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Fabryka Węży Gumowych i Tworzyw Sztucznych Fagumit sp. z o.o. (Wolbrom, Polen) (ved advokaterne M. Krekora, T. Targosz og P. Podrecki)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 3. september 2010 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1003/2009-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Fabryka Węży Gumowych i Tworzyw Sztucznych Fagumit sp. z o.o og Ursula Adamowski.

Konklusion

- 1) Sagerne T-537/10 og T-538/10 forenes med henblik på doms-afsigelsen.
- 2) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 3) Ursula Adamowski bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er blevet afholdt af Harmoniseringskontoret og Fabryka Węży Gumowych i Tworzyw Sztucznych Fagumit sp. z o.o. under sagen for Retten.

⁽¹⁾ EUT C 30 af 29.1.2011.

Rettens dom af 29. november 2012 — Thesing og Bloomberg Finance mod ECB

(Sag T-590/10) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — afgørelse 2004/258/EF — dokumenter vedrørende en medlemsstats offentlige gæld og offentlige underskud — afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende Unionens eller en medlemsstats økonomiske politik — delvist afslag på aktindsigt)

(2013/C 26/78)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Gabi Thesing (Londom, Det Forenede Kongerige) og Bloomberg Finance LP (Wilmington, Delaware, De Forenede Stater) (ved solicitors M. Stephens og R. Lands, og T. Pitt-Payne, QC)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB) (først ved A. Sáinz de Vieuña Barroso, M. López Torres og S. Lambrinoc, som befuldmægtigede, og derefter ved M. López Torres og S. Lambrinoc, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 21. oktober 2010, hvorved sagsøgernes anmodning om aktindsigt i to dokumenter vedrørende Den Helleniske Republiks offentlige gæld og offentlige underskud blev afvist.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Centralbank frifindes.
- 2) Gabi Thesing og Bloomberg Finance LP bærer deres egne omkostninger og betaler Den Europæiske Centralbank (ECB)s omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 72 af 5.3.2011.

Rettens dom af 11. december 2012 — Sina Bank mod Rådet

(Sag T-15/11) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med henblik på at forhindre nuklear spredning — indefrysning af pengemidler — annullationssøgsmål — begrundelsespligt)

(2013/C 26/79)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sina Bank (Teheran, Iran) (ved advokaterne B. Mettetal og C. Wucher-North)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bishop og G. Marhic, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved F. Erlbacher og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels annullation af for det første bilag VIII til Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007 (EUT L 281, s. 1), for så vidt som dette bilag vedrører sagsøgeren, og for det andet Rådets skrivelse af 28. oktober 2010, »hvorved der blev truffet en afgørelse« over for sagsøgeren, dels en påstand om, at det fastslås, at hverken bilag II til Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39), som affattet ved Rådets afgørelse 2010/644/FUSP af 25. oktober 2010 om ændring af afgørelse 2010/413 (EUT L 281, s. 81), for så vidt som dette bilag vedrører sagsøgeren, eller artikel 16, stk. 2, i forordning nr. 961/2010, eller artikel 20, stk. 1, litra b), i afgørelse 2010/413 finder anvendelse på sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Bilag II til Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP, som affattet ved Rådets afgørelse 2010/644/FUSP af 25. oktober 2010 om ændring af afgørelse 2010/413, og bilag VIII til Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007, annulleres, for så vidt som de vedrører Sina Bank.
- 2) Virkningerne af bilag II til afgørelse 2010/413, som affattet ved afgørelse 2010/644, opretholdes for så vidt angår Sina Bank, indtil annullationen af bilag VIII til forordning nr. 961/2010 får virkning.
- 3) I øvrigt frifindes Rådet for Den Europæiske Union.
- 4) Rådet betaler to tredjedele af Sina Banks omkostninger og to tredjedele af sine egne omkostninger.
- 5) Sina Bank betaler en tredjedel af sine egne omkostninger og en tredjedel af Rådets omkostninger.
- 6) Europa-Kommissionen betaler sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 72 af 5.3.2011.

Rettens dom af 5. december 2012 — Consorzio vino Chianti Classico mod KHIM — FFR (F.F.R.)

(Sag T-143/11) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket »F.F.R.« — de ældre nationale figurmærker CHIANTI CLASSICO — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning nr. 207/2009)

(2013/C 26/80)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Consorzio vino Chianti Classico (Radda in Chianti, Italien) (ved advokaterne S. Corona, G. Ciccone og A. Loffredo)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (først ved V. Melgar og G. Mannucci, derefter ved V. Melgar og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Fédération française de rugby (FFR) (Marcoussis, Frankrig)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 10. januar 2011 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 43/2010-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Consorzio vino Chianti Classico og Fédération française de rugby (FFR)

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 10. januar 2011 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 43/2010-4) annulleres, for så vidt som appelkammeret har forkastet indsigelsen i det omfang, den var støttet på artikel 8, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker.
- 2) I øvrigt frifindes Harmoniseringskontoret.
- 3) Consorzio vino Chianti Classico og Harmoniseringskontoret bærer de omkostninger, de hver især har afholdt i forbindelse med sagen ved Retten.

⁽¹⁾ EUT C 152 af 21.5.2011.

Rettens dom af 29. november 2012 — Hopf mod KHIM (Clampflex)

(Sag T-171/11) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket Clampflex — absolutte registreringshindre — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009)

(2013/C 26/81)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Hans-Jürgen Hopf (Zirndorf, Tyskland) (ved advokat V. Mensing)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved K. Klüpfel, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 19. januar 2011 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1514/2010-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordmærket Clampflex som EF-varemærke.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 19. januar 2011 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (sag R 1514/2010-4) annulleres for så vidt angår varerne »sprøjter«.

- 2) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 3) Hans-Jürgen Hopf bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af Harmoniseringskontorets omkostninger. Harmoniseringskontoret bærer den anden halvdel af sine omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 145 af 14.5.2011.

Rettens dom af 5. december 2012 — Qualitest mod Rådet

(Sag T-421/11) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med det formål at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — annullations-søgsmål — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn)

(2013/C 26/82)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Qualitest FZE (Dubai, De Forenede Arabiske Emirater) (ved advokat L. Catrain González og barristers E. Wright og H. Zhu)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved G. Marhic og R. Liudvinavičiute-Cordeiro, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved S. Boelaert og T. Scharf, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Rådets afgørelse 2011/299/FUSP af 23. maj 2011 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 136, s. 65), af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 503/2011 af 23. maj 2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 961/2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 136, s. 26) og af Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1)

Konklusion

- 1) Følgende annulleres for så vidt angår Qualitest FZE:

- Rådets afgørelse 2011/299/FUSP af 23. maj 2011 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 503/2011 af 23. maj 2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 961/2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran
- Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010.

- 2) Virkningerne af afgørelse 2011/299 opretholdes for så vidt angår Qualitest, indtil annullationen af gennemførelsesforordning (EU) nr. 503/2011 og forordning nr. 267/2012 får virkning.

- 3) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Qualitest.

- 4) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 282 af 24.9.2011.

Rettens dom af 6. december 2012 — Strobl mod Kommissionen

(Sag T-630/11 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — tjenestemænd — ansættelse — almindelig udvælgelsesprøve — ansøgere opført på en liste over egnede ansøgere for den nye vedtægts ikrafttræden — meddelelse om ledig stilling — udnævnelse — indplacering i lønklasse efter de nye, mindre fordelagtige regler — artikel 12 i bilag XIII til vedtægten — retlig fejl — Personalerettens begrundelsespligt)

(2013/C 26/83)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Peter Strobl (Besozzo, Italien) (ved advokat H.-J. Rüber)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved J. Currall, som befuldmægtiget, bistået af advokat B. Wägenbaur) og Rådet for Den Europæiske Union (ved J. Herrmann og A. Jensen, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Personaleretten (Anden Afdeling) den 29. september 2011 i sag F-56/05, Strobl mod Kommissionen, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, med påstand om ophævelse af denne dom

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Peter Strobl bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Parlamentets omkostninger i forbindelse med appelsagen.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 49 af 18.2.2012.

**Rettens dom af 11. december 2012 — Fomanu mod KHIM
(Qualität hat Zukunft)**(Sag T-22/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket Qualität hat Zukunft — absolutte registreringshindringer — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2013/C 26/84)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Fomanu AG (Neustadt an der Waldnaab, Tyskland)
(ved advokat T. Raible)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved K. Klüpfel, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 27. oktober 2011 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1518/2011-1) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet Qualität hat Zukunft som EF-varemærke.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Fomanu AG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 80 af 17.3.2012.

**Rettens dom af 28. november 2012 — Bauer mod KHIM
— BenQ Materials (Daxon)**(Sag T-29/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Daxon — det ældre EF-ordmærke DALTON — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. (EF) 207/2009)

(2013/C 26/85)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Erika Bauer (Schaufing, Tyskland) (ved advokat A. Merz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved K. Klüpfel, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: BenQ Materials Corp. (Gueishan Taoyuan, Taiwan)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 9. november 2011 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2191/2012-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Erika Bauer og BenQ Materials Corp.

Konklusion

- 1) Det tillades, at Alva Management GmbH træder i stedet for Erika Bauer som sagsøger.
- 2) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 3) Alva Management betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 80 af 17.3.2012.

**Rettens kendelse af 27. november 2012 — Steinberg mod
Kommissionen**(Sag T-17/10) ⁽¹⁾

(annullationssøgsmål — aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende finansieringsafgørelser om tilskud til israelske og palæstinensiske ikke-statslige organisationer inden for rammerne af programmet »Partnerskab for Fred« og Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder — delvist afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelsen af offentlige interesser i henseende til offentlig sikkerhed — begrundelsespligt — åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er retligt ugrundet)

(2013/C 26/86)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Gerald Steinberg (Jerusalem, Israel) (ved solicitor T. Asserson)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Tufvesson og C. ten Dam, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse SG.E.3/MV/psi D(2009) 3914 af 15. maj 2009 hvorved sagsøgeren delvist fik afslag på aktindsigt i visse dokumenter vedrørende finansieringsafgørelser om tilskud til israelske og palæstinensiske ikke-statslige organisationer inden for rammerne af programmet »Partnerskab for Fred« og Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR)

Konklusion

- 1) Sagen afvises, idet det er åbenbart, at den delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet.

- 2) Gerald Steinberg bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

(¹) EUT C 80 af 27.3.2010.

Rettens kendelse af 23. november 2012 — Crocs mod KHIM — Holey Soles Holdings og PHI (gengivelse af fodtøj)

(Sag T-302/10) (¹)

(EF-varemærker — ugyldighedsbegæring — tilbagekaldelse af begæring om ugyldighed — ufornuddent at træffe afgørelse)

(2013/C 26/87)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Crocs, Inc. (Niwtot, De Forenede Stater) (ved solicitor I.R. Craig)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved S. Hanne, som befuldmægtiget)

De andre parter i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Holey Soles Holdings Ltd (Vancouver, Canada) og Partenaire Hospitalier International (La Haie Foissière, Frankrig)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 26. marts 2010 af Tredje Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 9/2008-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem Holey Soles Holdings Ltd og Partenaire Hospitalier International og Crocs, Inc.

Konklusion

- 1) Det er ufornuddent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Crocs, Inc. bærer sine egne omkostninger og betaler de af Harmoniseringskontoret afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 260 af 25.9.2010.

Rettens kendelse af 27. november 2012 — ADEDY m.fl. mod Rådet

(Sag T-541/10) (¹)

(Annullationssøgsmål — afgørelser rettet til en medlemsstat med henblik på at rette op på situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud — ikke umiddelbart berørt — afvisning)

(2013/C 26/88)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøgere: Anotati Dioikisi Enoseon Dimosion Ypallilon (ADEDY) (Athen, Grækenland), Spyridon Papaspyros (Athen), og Ilias Iliopoulos (Athen) (ved advokat M.-M. Tsipra)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved T. Middleton, A. de Gregorio Merino og E. Chatzioakeimidou, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved B. Smulders, J.-P. Keppenne og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation, dels af Rådets afgørelse 2010/320/EU af 10. maj 2010 rettet til Grækenland med henblik på at styrke og skærpe den finanspolitiske overvågning og med pålæg om at træffe foranstaltninger til den nedbringelse af underskuddet, der skønnes nødvendig for at rette op på situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud (EUT L 145, s. 6, berigtiget i EUT 2011 L 209, s. 63), dels af Rådets afgørelse 2010/486/EU af 7. september 2010 om ændring af afgørelse 2010/320 (EUT L 241, s. 12).

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Anotati Dioikisi Enoseon Dimosion Ypallilon (ADEDY), Spyridon Papaspyros og Ilias Iliopoulos bærer deres egne omkostninger og betaler Rådet for Den Europæiske Unions omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 30 af 29.1.2011.

Rettens kendelse af 27. november 2012 — ADEDY m.fl. mod Rådet

(Sag T-215/11) (¹)

(Annullationssøgsmål — beslutning rettet til en medlemsstat for at rette op på en situation med et uforholdsmæssigt stort underskud — ikke umiddelbart berørt — afvisning)

(2013/C 26/89)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Anotati Dioikisi Enoseon Dimosion Ypallilon (ADEDY) (Athen, Grækenland), Spyridon Papaspyros (Athen) og Ilias Iliopoulos (Athen) (ved advokat M.-M. Tsipra)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved G. Maganza, M. Vitsentzatos og A. de Gregorio Merino, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved B. Smulders, J.-P. Keppenne og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets afgørelse 2011/57/EU af 20. december 2010 om ændring af afgørelse 2010/320/EU rettet til Grækenland med henblik på at styrke og skærpe den finanspolitiske overvågning og med pålæg om at træffe foranstaltninger til den nedbringelse af underskuddet, der skønnes nødvendig for at rette op på situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud (EUT L 26, s. 15).

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Anotati Dioikisi Enoseon Dimosion Ypallilon (ADEDY), Spyridon Papaspyros og Ilias Iliopoulos bærer deres egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 186 af 25.6.2011.

Rettens kendelse af 13. november 2012 — ClientEarth m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-278/11) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — stiltiende afslag på aktindsigt — søgsmålsfrist — søgsmål for sent anlagt — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2013/C 26/90)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: ClientEarth (London, Det Forenede Kongerige), Friends of the Earth Europe (Amsterdam, Nederlandene), Stichting FERN (Leiden, Nederlandene) og Stichting Corporate Europe Observatory (Amsterdam) (ved advokat P. Kirch)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved K. Herrmann og C. ten Dam, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens stiltiende afslag af 22. april 2011 på at give sagsøgeren aktindsigt i visse dokumenter vedrørende frivillige certificeringsordninger, der har til formål at opnå anerkendelse i henhold til artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT L 140, s. 16).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.

- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger samt betaler tre fjerdedele af ClientEarths, Friends of the Earth Europes, Stichting FERN's og Corporate Europe Observatorys omkostninger, og disse bærer en fjerdedel af deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 219 af 23.7.2011.

Rettens kendelse af 19. oktober 2012 — Ellinika Nafpigeia og Hoern mod Kommissionen

(Sag T-466/11) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — statsstøtte — skibsbygning — støtte ydet af de græske myndigheder til et skibsværft — gennemførelsesforanstaltninger i Kommissionens beslutning om uforenelighed og anordning af tilbagesøgning af støtten — afvisning)

(2013/C 26/91)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Ellinika Nafpigeia AE (Skaramagka, Grækenland) og 2. Hoern Beteiligungs GmbH (Kiel, Tyskland) (ved advokaterne K. Chrysogonos og A. Mitsis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens skrivelse K(2010) 8274 endelig af 1. december 2010 vedrørende »statsstøtte CR 16/2004 — gennemførelse af den negative beslutning og tilbagesøgning af støtten ydet til selskabet [Ellinika Nafpigeia AE] — Grækenlands påberåbelse af artikel 346, stk. 1, litra b), TEUF og en procedure i henhold til artikel 348, stk. 1, TEUF«, således som suppleret af sagsakterne og øvrige dokumenter i sagen, som sagsøgerne fik delvist kendskab til i juni 2011.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er ufornuddent at tage stilling til Nafpigikes kai viomichanikes epicheiriseis Elefsinas' interventionsbegæring.
- 3) Ellinika Nafpigeia AE og 2. Hoern Beteiligungs GmbH bærer deres egne omkostninger, og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.
- 4) Intervenienten Nafpigikes kai viomichanikes epicheiriseis Elefsinas bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 331 af 12.11.2011.

Rettens kendelse af 20. november 2012 — Luigi Marcuccio mod Europa-Kommissionen(Sag T-491/11 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — tjenestemænd — varigheden af proceduren vedrørende anerkendelse af en vedvarende, delvis invaliditet — skade, som sagsøgeren angiveligt har lidt — erstatning af sagsomkostninger, der kunne være undgået — frifindelse i første instans under henvisning til at søgsmålet er åbenbart ugrundet — artikel 94, litra a), i Personalerettens procesreglement)

(2013/C 26/92)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og C. Berardis-Kayser, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Del Ferro)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Personaleretten (Tredje Afdeling) den 30. juni 2011 i sag F-14/10, Marcuccio mod Kommissionen, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, med påstand om ophævelse af denne kendelse.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Luigi Marcuccio bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Europa-Kommissionen har afholdt i appelsagen.

⁽¹⁾ EUT C 331 af 12.11.2011.

Rettens kendelse af 26. november 2012 — MIP Metro mod KHIM — Real Seguros (real,- QUALITY)(Sag T-548/11) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — fortabelse af de ældre nationale mærker — uformødent at træffe afgørelse)

(2013/C 26/93)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Tyskland) (ved advokaterne J.-C. Plate og R. Kaase)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Real Seguros, SA (Porto, Portugal)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 17. august 2011 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 114/2011-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Real Seguros, SA og MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG

Konklusion

- 1) Det er uformødent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Hver part bærer deres egne omkostninger ved sagens behandling for Retten.

⁽¹⁾ EUT C 6 af 7.1.2012.

Rettens kendelse af 26. november 2012 — MIP Metro mod KHIM — Real Seguros (real,- BIO)(Sag T-549/11) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — fortabelse af de ældre nationale mærker — uformødent at træffe afgørelse)

(2013/C 26/94)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Tyskland) (ved advokaterne J.-C. Plate og R. Kaase)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved A. Folliard Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Real Seguros, SA (Porto, Portugal)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 17. august 2011 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 115/2011-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Real Seguros, SA og MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG

Konklusion

- 1) Det er uformødent at træffe afgørelse i sagen.

- 2) Hver part bærer deres egne omkostninger ved sagens behandling for Retten.

(¹) EUT C 6 af 7.1.2012.

Rettens kendelse af 8. november 2012 — Marcuccio mod Europa-Kommissionen

(Sag T-616/11 P) (¹)

(Appel — personalesag — tjenestemænd — frifindelse i første instans, idet søgsmålet er åbenbart ugrundet — skade, sagsøgeren angiveligt har lidt — erstatning af udgifter, som kunne have været undgået, — artikel 94, litra a), i Personalerettens procesreglement)

(2013/C 26/95)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og C. Berardis Kayser, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Retten for EU-personalesager (Anden Afdeling) den 8. september 2011 i sag F-69/10, Marcuccio mod Kommissionen, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, med påstand om ophævelse af denne kendelse.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Luigi Marcuccio bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Kommissionen har afholdt i appelsagen

(¹) EUT C 25 af 28.1.2012.

Rettens kendelse af 27. november 2012 — H-Holding mod Parlamentet

(Sag T-672/11) (¹)

(Passivitetssøgsmål — erstatningssøgsmål — åbenbart, at sagen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ubegrundet)

(2013/C 26/96)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: H-Holding AG (Cham, Schweiz) (ved advokat R. Závodný)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved U. Rösslein og P. Schonard, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om at det fastslås, at Parlamentet uretmæssigt har undladt at indlede en traktatbrudsprocedure mod Den Tjekkiske Republik samt anmode Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) om at indlede en undersøgelse af et tjekkisk politisk parti som følge af dets andragende af 24. august 2011, dels påstand om erstatning for den skade, sagsøgeren har lidt som følge af Parlamentets angivelige passivitet.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) H-Holding AG betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 235 af 4.8.2012.

Rettens kendelse af 20. november 2012 — Shahid Beheshti University mod Rådet

(Sag T-120/12) (¹)

(Annulationssøgsmål — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med det formål at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — søgsmålsfrist — for sent anlagt søgsmål — afvisning)

(2013/C 26/97)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Shahid Beheshti University (Teheran, Iran) (ved advokat J.-M. Thouvenin)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved R. Liudvinavičiute-Cordeiro og A. Varnav, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Delvis annullation af Rådets afgørelse 2011/299/FUSP af 23. maj 2011 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 136, s. 65), af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 503/2011 af 23. maj 2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 961/2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 136, s. 26), af Rådets afgørelse 2011/783/FUSP af 1. december 2011 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 319, s. 71), og af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 af 1. december 2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 961/2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 319, s. 11), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren, samt af den afgørelse, der er indeholdt i Rådets skrivelse til sagsøgeren af 5. december 2011

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Shahid Beheshti University bærer sine egne omkostninger samt de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte udgifter.

(¹) EUT C 165 af 9.6.2012.

Rettens kendelse af 20. november 2012 — Geipel mod KHIM — Reeh (BEST BODY NUTRITION)

(Sag T-138/12) (¹)

(EF-varemærker — indsigelse — tilbagetagelse af indsigelsen — ufornuddent at træffe afgørelse)

(2013/C 26/98)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Yves Geipel (Auerbach, Tyskland) (ved advokat J. Sachs)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved G. Marten og R. Pethke, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Jörg Reeh (Buxtehude, Tyskland)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 12. januar 2012 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2433/2010-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Jörg Reeh og Yves Geipel

Konklusion

- 1) Det er ufornuddent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Yves Geipel bærer sine egne omkostning og betaler de af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 157 af 2.6.2012.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 29. november 2012 — Alstom mod Kommissionen

(Sag T-164/12 R)

(Særlige rettergangsformer — konkurrence — kommissionsafgørelse om at udlevere dokumenter til en national ret — fortrolighed — ret til en effektiv retsbeskyttelse — begæring om foreløbige forholdsregler — fumus boni juris — uopsættelighed — interesseafvejning)

(2013/C 26/99)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Alstom (Levallois-Perret, Frankrig) (ved advokat J. Derenne og solicitors N. Heaton, P. Chaplin og M. Farley)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Antoniadis, N. Khan og P. Van Nuffel, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: National Grid Electricity Transmission plc (London, Det Forenede Kongerige) (ved solicitors A. Magnus, C. Bryant og E. Coulson samt J. Turner og D. Beard, QC)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens afgørelse af 26. januar 2012, som er indeholdt i skrivelserne nr. D/2012/006840 og D/2012/006863 fra generaldirektøren for Kommissionens Generaldirektorat for Konkurrence, og som vedrører udlevering af visse dokumenter til High Court of Justice (England and Wales) til brug for bevisprøvelse inden for rammerne af en sag anlagt mod sagsøgeren, og en begæring om, at de forretningshemmeligheder, der er indeholdt i sagsøgerens svar af 30. juni 2006 på klagepunktsmeddelelsen i sag COMP/F/38.899 — GIS-anlæg, behandles fortroligt under sagen om foreløbige forholdsregler

Konklusion

- 1) Gennemførelsen af Kommissionens afgørelse af 26. januar 2012 udsættes, for så vidt som den vedrører udlevering til High Court of Justice (England and Wales) af den fortrolige udgave af Alstoms svar af 30. juni 2006 på klagepunktsmeddelelsen i sag COMP/F/38.899 — GIS-anlæg.
- 2) I øvrigt tages begæringen om foreløbige forholdsregler ikke til følge.
- 3) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 16. november 2012 — Evonik Degussa mod Kommissionen

(Sag T-341/12 R)

(Særlige rettergangsformer — konkurrence — offentliggørelse af en afgørelse, hvorved Kommissionen har fastslået en overtrædelse af bestemmelserne om forbud mod karteller — afslag på begæring om fortrolig behandling af oplysninger meddelt Kommissionen i henhold til samarbejdsmeddelelsen — interesseafvejning — uopsættelighed — fumus boni juris)

(2013/C 26/100)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Evonik Degussa GmbH (Essen, Tyskland) (ved advokaterne C. Steinle, M. Holm-Hadulla og C. von Köckritz)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Giolito, M. Kellerbauer og G. Meessen, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens afgørelse K(2012) 3534 endelig af 24. maj 2012 om afslag på den af sagsøgeren indgivne begæring om fortrolig behandling (sag COMP/F/38.620 — Hydrogenperoxid og perborat), og begæring om foreløbige forholdsregler om at pålægge opretholdelsen af fortrolig behandling af visse oplysninger om sagsøgeren i forbindelse med offentliggørelsen af en mere detaljeret version af Kommissionens beslutning 2006/903/EF af 3. maj 2006 vedrørende en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/F/38.620 — Hydrogenperoxid og perborat) (EUT L 353, s. 54).

Konklusion

- 1) Gennemførelsen af Kommissionens afgørelse K(2012) 3534 endelig af 24. maj 2012 om afslag på den af Evonik Degussa GmbH indgivne begæring om fortrolig behandling i henhold til artikel 8 i afgørelse 2011/695/EU vedtaget af formanden for Kommissionen den 13. oktober 2011 om høringskonsulentens funktion og kompetenceområde under behandlingen af visse konkurrencesager (sag COMP/F/38.620 — Hydrogenperoxid og perborat) udsættes.
- 2) Det bestemmes, at Kommissionen ikke på sin hjemmeside eller et andet sted offentliggør eller giver tredjemand adgang til en version af beslutning 2006/903/EF af 3. maj 2006 vedrørende en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 angående Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals Holding AB, Eka Chemicals AB, Degussa AG, Edison SpA, FMC Corporation, FMC Foret S.A., Kemira OYJ, L'Air Liquide SA, Chemoxal SA, Snia SpA, Caffaro Srl, Solvay SA/NV, Solvay Solexis SpA, Total SA, Elf Aquitaine SA og Arkema SA (sag COMP/F/38.620 — Hydrogenperoxid og perborat), som med hensyn til sagsøgeren er mere detaljeret end den version, som blev offentliggjort i september 2007 på Generaldirektoratet for Konkurrences hjemmeside.
- 3) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Rettens kendelse af 21. november 2012 — Grupo T Diffusión mod KHIM — ABR Producción Contemporánea (Lampe)

(Sag T-343/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ugyldighedsbegæring — tilbagekaldelse af begæring om ugyldighed — uformødent at træffe afgørelse)

(2013/C 26/101)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Grupo T Diffusión, SA (Barcelona, Spanien) (ved advokat A. Lasala Grimalt)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: ABR Producción Contemporánea, SL (Barcelona, Spanien)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 1. juni 2012 af Tredje Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1622/2010-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem ABR Producción Contemporánea, SL og Grupo T Diffusión, SA

Konklusion

- 1) Det er uformødent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 287 af 22.9.2012.

Sag anlagt den 12. oktober 2012 — Zoo Sport mod KHIM — K-2 (ZOOSPORT)

(Sag T-453/12)

(2013/C 26/102)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Zoo Sport Ltd (Leeds, Det Forenede Kongerige) (ved advokat I. Rungg)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: K-2 Corp. (Seattle, De Forenede Stater)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 9. august 2012 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1119/2011-4) ændres således, at indsigelsen forkastes i sin helhed.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Zoo Sport Ltd

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »ZOOSPORT« for varer og tjenesteydelser i klasse 18, 25 og 35 — EF-varemærkeansøgning nr. 8909251

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: K-2 Corp.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærkeregistrering nr. 5233119 af ordmærket »ZOOT« for varer i klasse 9 og 25; EF-varemærkeregistrering nr. 4719316 af figurmærket i sort og hvidt »SPORTS ZOOT SPORTS« for varer og tjenesteydelser i klasse 25, 35, 36 og 41

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge for en del af de omtvistede varer og tjenesteydelser

Appelkammerets afgørelse: Delvis annullation af den anfægtede afgørelse

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk.1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 22. oktober 2012 — Sothys Auriac mod KHIM — Grand Hotel Primavera (BEAUTY GARDEN)

(Sag T-470/12)

(2013/C 26/103)

Stævningen er affattet på fransk

Parter

Sagsøger Sothys Auriac (Auriac, Frankrig) (ved advokat A. Bert het)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Grand Hotel Primavera SA (Borgo Maggiore, Saint-Marin)

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling.
- Afgørelse truffet den 12. juli 2012 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1419/2011-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Ordmærket »BEAUTY GARDEN« for varer i klasse 3, 5, 29, 30 og 32 — EF-varemærke nr. 3 456 134

Indehaver af EF-varemærket: Sothys Auriac

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Grand Hotel Primavera SA

Begrundelse for ugyldighedsbegæringen: Det nationale figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »BEAUTY GARDEN«, for varer i klasse 3 og 5

Annullationsafdelingens afgørelse: Ugyldighedsbegæringen delvist taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Delvist afslag på klagen og annullationsafdelingens afgørelse delvist ophævet og ændret af appelkammeret

Søgsmålsgrunde:

— Tilsidesættelse af artikel 76, stk. 1, og artikel 75 i forordning nr. 207/2009

— Tilsidesættelse af det generelle princip om at afgørelser fra Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) skal begrundes og manglende iagttagelse af kontradiktionsprincippet

Sag anlagt den 1. november 2012 — Aer Lingus mod Kommissionen

(Sag T-473/12)

(2013/C 26/104)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Aer Lingus Ltd (Dublin, Irland) (ved barristers K. Bacon og D. Scannell samt solicitor A. Burnside)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Hel (eller subsidiært delvis) annullation af Kommissionens afgørelse af 25. juli 2012 i statsstøttesag SA.29064 (2011/C) (ex 2011/NN) — differentierede satser for lufttransportafgifter, som er indført af Irland.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

- 1) Første anbringende, hvorefter Kommissionen begik en retlig fejl, da den i den anfægtede afgørelse konkluderede, at den lavere afgiftssats udgjorde ulovlig statsstøtte. Nærmere bestemt begik Kommissionen en fejl, da den anså den højere afgiftssats for den »normale« afgiftssats med henblik på at afgøre, om den lavere sats udgjorde en selektiv fordel. Eftersom den højere afgiftssats var ugyldig i henhold til EU-retlige bestemmelser med direkte virkning, kunne den ikke med rette anses for den »normale« referencesats i den henseende. Af samme årsager begik Kommissionen en fejl, da den fandt, at de flyselskaber, som var omfattet af den lavere afgiftssats, nød godt af en fordel, som svarede til 8 EUR pr. passager.
- 2) Andet anbringende, hvorved det gøres gældende, at selv om Kommissionen med rette kunne anse den lavere afgiftssats for at udgøre statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, tilsidesatte påbuddet om tilbagesøgning af støtten fra de flyselskaber, som var omfattet af den lavere afgiftssats, under omstændigheder, hvor den højere afgiftssats også samtidigt skulle tilbagebetales, retssikkerhedsprincippet, effektivitetsprincippet og princippet om god forvaltnings-skik. Den anfægtede afgørelse var derfor, for så vidt som den indeholdt et påbud om tilbagesøgning af støtten, i strid med artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 659/99 ⁽¹⁾.
- 3) Tredje anbringende, hvorefter Kommissionen også begik en retlig og faktisk fejl ved at identificere de flyselskaber, som var omfattet af den lavere afgiftssats, som modtagerne af den påståede støtte på 8 EUR pr. passager og pålægge en tilbagesøgning af støtten på dette grundlag under omstændigheder, hvor Kommissionen anerkendte, at afgiftsbyrden eventuelt blev båret af passagererne, som derfor var dem, som primært nød godt af den lavere sats.
- 4) Fjerde anbringende, hvorved det gøres gældende, at eftersom det er umuligt at tilbagesøge de 8 EUR pr. passager med tilbagevirkende kraft fra de passagerer, som har nydt godt af den lavere afgiftssats, indebærer påbuddet om tilbagesøgning under disse omstændigheder en yderligere afgift for de omhandlede flyselskaber og udgør en uberettiget sanktionering af disse flyselskaber snarere end en genoprettelse af den situation, som forelå før tildelingen af den påståede støtte. Dette er uforholdsmæssigt og i strid med ligebehandlingsprincippet og udgør derfor yderligere en tilsidesættelse af artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 659/99.
- 5) Femte anbringende, hvorefter Kommissionen ikke gav nogen begrundelse eller ikke gav en tilstrækkelig begrundelse for påbuddet om tilbagesøgning af støtten og for fastsættelsen af støtten til 8 EUR pr. passager.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).

Sag anlagt den 5. november 2012 — Coca-Cola mod KHIM — Mitico (Master)

(Sag T-480/12)

(2013/C 26/105)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: The Coca-Cola Company (Atlanta, De Forenede Stater) (ved barrister S. Malynicz og solicitors D. Stone og L. Ritchie)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Modern Industrial & Trading Investment Co. Ltd (Mitico) (Damaskus, Syrien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 29. august 2012 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2156/2011-2) annulleres.
- Harmoniseringskontoret og Modern Industrial & Trading Investment Co. Ltd (Mitico) tilpligtes at bære deres egne omkostninger og at betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Modern Industrial & Trading Investment Co. Ltd (Mitico)

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »Master« for varer i klasse 29, 30 og 32 — EF-varemærkeansøgning nr. 9091612

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: The Coca-Cola Company

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærkeregistrering nr. 8792475 af figurmærket »Coca-Cola«; EF-varemærkeregistrering nr. 3021086 af figurmærket »Coca-Cola«; EF-varemærkeregistrering nr. 2117828 af figurmærket »Coca-Cola«; EF-varemærkeregistrering nr. 2107118 af figurmærket »Coca-Cola«; varemærkeregistrering i Det Forenede Kongerige nr. 2428468 af figurmærket »C«

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Afslag på indsigelsen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i Rådets forordning nr. 207/2009

Sag anlagt den 29. oktober 2012 — Internationaler Hilfsfonds mod Kommissionen

(Sag T-482/12)

(2013/C 26/106)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Internationaler Hilfsfonds eV (Rosbach, Tyskland) (ved advokat H.-H. Heyland)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens stiltiende afgørelse, hvorved der blev truffet afgørelse om afslag på sagsøgerens anden begæring af 4. oktober 2012, annulleres.
- Subsidiært annulleres Kommissionens afgørelse af 28. august 2012 delvist, idet denne ikke tog hensyn til de betingelser, der er indeholdt i Rettens dom af 22. maj 2012 i sag T-300/10.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet anfører sagsøgeren i det væsentlige, at Kommissionen i sin afgørelse ikke fuldt ud har taget hensyn til de retningslinjer, der fremgår af Rettens dom af 22. maj 2012 i sag T-300/10 (Internationaler Hilfsfonds mod Kommissionen, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser).

Sag anlagt den 5. november 2012 — Nestlé Unternehmungen Deutschland mod KHIM — Lotte (LOTTE)

(Sag T-483/12)

(2013/C 26/107)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH (Frankfurt am Main, Tyskland) (ved advokat A. Jaeger-Lenz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Lotte Co. Ltd (Tokio, Japan)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 3. september 2012 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2103/2010-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Lotte Co. Ltd

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket indeholdende ordbestanddelen »LOTTE« samt et billede af en koalabjørn i et træ, der holder en lille koalabjørn, for varer i klasse 30 — EF-varemærkeansøgning nr. 6 158 463

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det nationale figurmærke indeholdende ordbestanddelene »KOALA BÄREN« og »KOALA« samt et billede af en koalabjørn, der holder en lille koalabjørn, for varer i klasse 30

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Medhold i klagen og indsigelsesafdelingens afgørelse annulleret

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009, regel 22, stk. 2, i forordning nr. 2868/95 og artikel 15, stk. 1, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 6. november 2012 — CeWe Color mod KHIM (SMILECARD)

(Sag T-484/12)

(2013/C 26/108)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: CeWe Color AG & Co. OHG (Oldenburg, Tyskland) (ved advokat U. Sander)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 3. september 2012 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2279/2011-4), annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »SMILECARD« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 16 og 40 — EF-varemærkeansøgning nr. 9 861 691

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk.1, litra c), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 9. november 2012 — Grupo Bimbo mod KHIM (SANISSIMO)

(Sag T-485/12)

(2013/C 26/109)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Grupo Bimbo, SAB de CV (Mexico, Mexico) (ved advokat N. Fernández Fernández-Pacheco)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at Retten antager stævningen og de dertil knyttede dokumenter, der er indgivet rettidigt og korrekt, til realitetsbehandling og behandler søgsmålet til prøvelse af den afgørelse, der er truffet den 29. august 2012 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked i sag R 1218/2011-2, samt at Retten efter den relevante processuelle behandling afsiger dom, hvorved den nævnte afgørelse annulleres og Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, hvorefter EF-varemærkeansøgning nr. 9 274 119 SANISSIMO registreres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »SANISSIMO« for varer i klasse 29 og 30 — EF-varemærkeansøgning nr. 9 274 119

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde:

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), og c), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 9. november 2012 — Eckes-Granini mod KHIM — Panini (PANINI)

(Sag T-487/12)

(2013/C 26/110)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Eckes-Granini Group GmbH (Nieder-Olm, Tyskland) (ved advokat W. Berlit)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appellkammeret: Panini SpA (Modena, Italien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 6. september 2012 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2393/2011-2) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Panini SpA

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »PANINI« for varer i klasse 32 — EF-varemærkeansøgning nr. 8721987

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Eckes-Granini Group GmbH

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærkeregistriering nr. 127180 af ordmærket »GRANINI« for bl.a. varer i klasse 32; den tyske varemærkeregistriering nr. 30015871 af ordmærket »GRANINI« for bl.a. varer i klasse 32

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Afslag på indsigelsen i sin helhed

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 8. november 2012 — Planet mod Kommissionen

(Sag T-489/12)

(2013/C 26/111)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Planet AE Anonimi Etairia parochis symvouleftikon ypiresion (rådgivende aktieselskab) (Athen, Grækenland) (ved advokat B. Christianos)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Europa-Kommissionen har tilsidesat ONTOGOV-, FIT- og RACWeb-kontrakterne ved ikke at have godkendt personaleudgifter til sagsøgerens ledende personale, og at de personaleudgifter til samme ledende personale, som af sagsøgeren er anmeldt til Kommissionen vedrørende de nævnte kontrakter på i alt 547 653,42 EUR, udgør støtteberettigede omkostninger, og at sagsøgeren ikke skal tilbagebetale dem til Kommissionen.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålet vedrører Kommissionens ansvar i henhold til følgende kontrakter: a) nr. 507237 om gennemførelse af projekt »Ontology enabled E-Gov Service Configuration« (ONTOGOV), b) nr. 027090 om gennemførelse af projektet »Fostering self-adaptive e-government service improvement using semantic technologies« (FIT), og c) nr. 045101 om gennemførelse af projektet »Risk Assessment for Customs in Western Balkans« (RACWeb) jf. artikel 272 TEUF og artikel 340, stk. 1, TEUF. Sagsøgeren har navnlig gjort gældende, at selv om sagsøgeren har opfyldt sine kontraktlige forpligtelser fuldt ud, korrekt og med stor succes, har Kommissionen, i strid med de ovenfor nævnte kontrakter og bestemmelserne om revisionsproceduren, afvist at anerkende de personaleudgifter, som sagsøgeren havde haft til sine tre mest højtstående chefer.

Sagsøgeren har til støtte for sit søgsmål navnlig fremført to anbringender:

For det første har sagsøgeren ikke tilsidesat sine kontraktmæssige forpligtelser vedrørende personaleudgifter, eftersom a) sagsøgerens personaleudgifter til sine tre mest højtstående chefer opfylder samtlige betingelser for at være berettiget til støtte i henhold til de omhandlede kontraktlige forpligtelser, og b) ifølge kontrakten er det desuden ikke forbudt for højtstående personale at deltage i finansierede projekter.

Sagsøgeren har for det andet gjort gældende, at Kommissionen tilsidesatte sine kontraktlige forpligtelser under revisionsproceduren, idet a) Kommissionens revision blev foretaget i strid med græske og internationale revisionsstandarder, b) Kommissionens anmodning om fremlæggelse af dokumenter, som Planet under ingen omstændigheder var forpligtet til at opbevare, er i strid med de omhandlede kontrakter og en efterfølgende ensidig ændring af Planets kontraktlige forpligtelser, og c) konklusionerne af den omhandlede revision er i strid med konklusionerne af tidligere revisioner, som Kommissionen har foretaget hos Planet.

Sag anlagt den 6. november 2012 — Mondadori Editore mod KHIM — Grazia Equity (GRAZIA)

(Sag T-490/12)

(2013/C 26/112)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Arnoldo Mondadori Editore SpA (Milano, Italien) (ved advokaterne G. Dragotti og R. Valenti)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Grazia Equity GmbH (Stuttgart, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 6. september 2012 af Fjerde Appellammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1958/2010-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Grazia Equity GmbH

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »GRAZIA« for tjenesteydelser i klasse 35 og 36 — EF-varemærkeansøgning nr. 6840466

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke tegn: Arnoldo Mondadori Editore SpA

Det påberåbte varemærke eller tegn: Den italienske varemærkeregistrering nr. 906507 af figurmærket »GRAZIA« for varer og tjenesteydelser i klasse 3, 9, 16, 18, 25 og 38; EF-varemærkeregistrering nr. 1714146 af figurmærket »GRAZIA« for varer og tjenesteydelser i klasse 3, 9, 16, 18, 25 og 38; den italienske varemærkeregistrering nr. 1049965 af ordmærket »GRAZIA« for varer i klasse 16; den italienske varemærkeregistrering nr. 1050165 og de internationale varemærkeregistreringer nr. 276829, nr. 276833 og nr. 817006 af ovennævnte mærker, for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 16 og 38

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Afslag på indsigelsen i sin helhed

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 14. november 2012 — Sanofi mod KHIM — GP Pharm (GEPRAL)

(Sag T-493/12)

(2013/C 26/113)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Sanofi (Paris, Frankrig) (ved advokat C. Hertz-Eichenrode)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: GP Pharm, SA (Sant Quinti de Mediona, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 5. september 2012 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 201/2012-2) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket/EF-varemærkerne: GP Pharm, SA

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »GEPRAL« for varer i klasse 5 — international varemærkeansøgning nr. 1010832, hvori Den Europæiske Union er designet

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Sanofi

Det påberåbte varemærke eller tegn: International varemærkeansøgning nr. 418607 med virkning i Østrig for ordmærket »DELPRAL« for varer i klasse 5

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge i det hele

Appelkammerets afgørelse: Medhold i klagen, idet den internationale registrering blev tilladt fremmet i det hele

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009

Sag anlagt den 14. november 2012 — Biscuits Poult mod KHIM — Banketbakkerij Merba (Biscuits)

(Sag T-494/12)

(2013/C 26/114)

Stævningen er affattet på fransk

Parter

Sagsøger: Biscuits Poult (Montauban, Frankrig) (ved advokat C. Chapoullié)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Banketbakkerij Merba BV (Oosterhout, Nederlandene)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 2. august 2012 af Tredje Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 914/2011-3) annulleres eller i det mindste omgøres.
- Afgørelsen truffet af ugyldighedsafdelingen, der erklærede design nr. 001114292-0001 gyldigt, stadfæstes.
- Ugyldighedsbegæring nr. ICD 000007120 forkastes.
- Banketbakkerij Merba BV tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-design, der begæres erklæret ugyldigt: Design af en kage med flydende indre for kager i klasse 01-01 — EF-design nr. 001114292-0001

Indehaver af EF-designet: Biscuits Poult

Indgiveren af begæringen om, at EF-designet erklæres ugyldigt: Banketbakkerij Merba BV

Begrundelse for ugyldighedsbegæringen: Tilsidesættelse af artikel 4-9 i forordning nr. 6/2006

Ugyldighedsafdelingen afgørelse: Afslag på begæringen om, at EF-designet erklæres ugyldigt

Appelkammerets afgørelse: Klagen taget til følge og EF-designet erklæret for ugyldigt

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, og artikel 6 i forordning nr. 6/2002.

Sag anlagt den 16. november 2012 — European Drinks mod KHIM — Alexandrion Grup Romania (Dracula Bite)

(Sag T-495/12)

(2013/C 26/115)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: European Drinks SA (Ștei, Rumænien) (ved advokat V. von Bomhard)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: SC Alexandrion Grup Romania Srl (Pleasa, Rumænien)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 6. september 2012 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 680/2011-4) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: SC Alexandrion Grup Romania Srl

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket i farver »Dracula Bite« for varer og tjenesteydelser i klasse 33, 35 og 39 — EF-varemærkeansøgning nr. 7588247

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: European Drinks SA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Den rumænske varemærkeregistriering nr. 34847 af figurmærket »Dracula« for varer og tjenesteydelser i klasse 33 og 35

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet i sin helhed.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 42, stk. 2 og 3, i Rådets forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 16. november 2012 — European Drinks mod KHIM — Alexandrion Grup Romania (DRACULA BITE)

(Sag T-496/12)

(2013/C 26/116)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: European Drinks SA (Ștei, Rumænien) (ved advokat V. von Bomhard)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: SC Alexandrion Grup Romania Srl (Pleasa, Rumænien)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 6. september 2012 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 682/2011-4) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: SC Alexandrion Grup Romania Srl

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »DRACULA BITE« for varer og tjenesteydelser i klasse 33, 35 og 39 — EF-varemærkeansøgning nr. 7588288

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: European Drinks SA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Den rumænske varemærkeregistriering nr. 34847 af figurmærket »Dracula« for varer og tjenesteydelser i klasse 33 og 35

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet i sin helhed

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 42, stk. 2 og 3, i Rådets forordning nr. 207/2009.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 42, stk. 2 og 3, i Rådets forordning nr. 207/2009

Sag anlagt den 16. november 2012 — European Drinks mod KHIM — Alexandrion Grup Romania (DRACULA BITE)

(Sag T-497/12)

(2013/C 26/117)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: European Drinks SA (Ștei, Rumænien) (ved advokat V. von Bomhard)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: SC Alexandrion Grup Romania Srl (Pleasa, Rumænien)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 6. september 2012 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 679/2011-4) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: SC Alexandrion Grup Romania Srl

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket i farver »DRACULA BITE« for varer og tjenesteydelser i klasse 33, 35 og 39 — EF-varemærkeansøgning nr. 7588321

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: European Drinks SA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Den rumænske varemærkeregistrering nr. 34847 for figurmærket »Dracula« for varer og tjenesteydelser i klasse 33 og 35

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet i sin helhed.

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Sag anlagt den 16. november 2012 — Koinopraxia Touristiki Loutrakiou mod Kommissionen

(Sag T-498/12)

(2013/C 26/118)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Koinopraxia Touristiki Loutrakiou AE OTA — Loutraki AE — Club Hotel Loutraki Casino Touristikos kai Xenodocheiakos Epicheiriseis AE (Loutraki, Grækenland) (ved advokat S. Pappas)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens bekræftende afgørelse af 18. september 2012 — Ares (2012)1082114, hvorved den gav afslag på sagsøgerens begæring om aktindsigt i visse dokumenter, annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål har sagsøgeren i medfør af artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af Europa-Kommissionens afgørelse af 18. september 2012, hvormed Kommissionen gav endeligt afslag på sagsøgerens genfremsatte begæring om aktindsigt i skrivelse af 16. maj 2012 fra de græske myndigheder vedrørende fastsættelse af størrelsen af den ulovlige statsstøtte, som skulle tilbagesøges i henhold til beslutning af 24. maj 2011 fra Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Konkurrence ⁽¹⁾.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat følgende anbringender.

Sagsøgeren har for det første anført, at der er sket en tilsidesættelse af myndighedens begrundelsespligt med hensyn til afgørelserne om afslag, eftersom myndigheden i sit svar begrænser sig til generelt at henvise til undtagelserne fastsat i forordning nr. 1049/2001 uden yderligere uddybelse og uden at give nogen egentlig begrundelse for afgørelsen.

Sagsøgeren har for det andet anført, at der er sket en tilsidesættelse af gennemsigtighedsprincippet, hvilket er i strid med forordning nr. 1049/2001 og nr. 659/1999 ⁽²⁾, eftersom den anfægtede afgørelse ikke giver offentligheden videst mulig adgang til dokumenterne, idet den hverken fortolker undtagelserne i forordning nr. 1049/2001 eller anvender disse strengt.

Endelig har sagsøgeren anført, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 108, stk. 2, TEUF samt artikel 6 og 20 i forordning nr. 659/1999, hvilket er i strid med sagsøgerens ret til forsvar og endvidere i strid med princippet om god forvaltningsskik.

(¹) Europa-Kommissionens beslutning af 24.5.2011 K(2011) 3504 endelig om statsstøtte til visse græske kasinoer — C 16/2010 (ex NN 22/2010, ex CP 318/2009) (EUT L 285, s. 25).

(²) Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).

Sag anlagt den 13. november 2012 — HSH Investment Holdings Coinvest-C og HSH Investment Holdings FSO mod Kommissionen

(Sag T-499/12)

(2013/C 26/119)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: HSH Investment Holdings Coinvest-C Sàrl (Luxembourg, Luxembourg) og HSH Investment Holdings FSO Sàrl (Luxembourg) (ved advokaterne H. Niemeyer og H. Ehlers)

Sagsøg: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Europa-Kommissionens afgørelse af 20. september 2011 i sag C 29/09 (ex N 264/2009) — HSH Nordbank AG — annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført følgende anbringender imod påbud, der skal opfyldes af mindretalsaktionærerne.

1) Første anbringende: Ingen selvstændig støtte til mindretalsaktionærerne

Sagsøgerne gør gældende, at Kommissionen har anvendt begrebet støtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF fejlagtigt, idet den med urette har identificeret sagsøgerne som støttemodtagere. En forhøjelse af deres andelsværdier er for mindretalsaktionærerne blot en økonomisk følgevirkning af støtten til HSH Nordbank og ikke en indirekte støtte til mindretalsaktionærerne.

2) Andet anbringende: Utilstrækkelig begrundelse for konklusionen om, at sagsøgerne har opnået en fordel

Sagsøgerne anfører her, at Kommissionen har tilsidesat begrundelsespligten i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF,

idet den ikke tilstrækkeligt har redegjort for, hvorfor sagsøgerne skulle have modtaget en indirekte statsstøtte, og af hvilke årsager HSH Nordbanks virksomhedsværdi skulle være blevet fastsat fejlagtigt. Derudover har Kommissionen ikke angivet en talværdi for størrelsen af den angivelige støtte til mindretalsaktionærerne og sammenblandet undersøgelsen af denne støtte med undersøgelsen af byrdefordelingen.

3) Tredje anbringende: Fejlagtig fastlæggelse af de faktiske omstændigheder ved undersøgelsen af, om sagsøgerne havde modtaget en finansiell fordel

Med dette anbringende gøres gældende, at Kommissionen har foretaget en fejlagtig sagsfremstilling. Efter sagsøgernes opfattelse har det selskab, der vurderede HSH Nordbank ikke fastsat HSH Nordbanks virksomhedsværdi — og dermed emissionskursen for de nye ordinære aktier — for højt, men har derimod foretaget vurderingen i overensstemmelse med anerkendte vurderingsmetoder.

4) Fjerde anbringende: Undladelse af at tage sagsøgernes bidrag i betragtning ved byrdefordelingen

Sagsøgerne gør gældende, at Kommissionen har anvendt de i artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF og i restruktureringsmeddelelsen (¹) indeholdte krav om byrdefordelingen fejlagtigt, idet den ved sin undersøgelse af, om sagsøgerne i tilstrækkelig grad var inddraget i byrdefordelingen, havde undladt at tage hensyn til de af sagsøgerne ydede bidrag.

5) Femte anbringende: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, i forordning (EF) nr. 659/1999 (²) og retssikkerhedsprincippet ved en ikke-forskriftsmæssig afslutning af den formelle undersøgelsesprocedure

Sagsøgerne gør her gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 659/1999 og retssikkerhedsprincippet, idet den afsluttede den formelle undersøgelsesprocedure i forhold til sagsøgerne uden have truffet en afgørelse som omhandlet i artikel 7 i forordning nr. 659/1999.

6) Sjette anbringende: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 4, i forordning nr. 659/1999, artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF og restruktureringsmeddelelsen ved udstedelse af uegnede påbud

Med dette anbringende gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 7, stk. 4, i forordning nr. 659/1999 og restruktureringsmeddelelsen, idet den har udstedt påbud, som ikke stod i forbindelse med omstruktureringen af HSH Nordbank, men derimod udgjorde en skjult godkendelse af en indirekte støtte under betingelser.

7) Syvende anbringende: Tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet ved at pålægge sagsøgerne en uforholdsmæssig byrde

Sagsøgerne gør gældende, at Kommissionen har tilsidesat proportionalitetsprincippet, idet den har pålagt sagsøgerne uforholdsmæssige byrder ved byrdefordelingen.

- 8) Ottende anbringende: Tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet ved forskelsbehandling af sagsøgerne

Sagsøgerne gør her gældende, at Kommissionen har tilsidesat ligebehandlingsprincippet, idet den i sin afgørelse udstedte påbud, der bebyrdede sagsøgerne, og som Kommissionen ikke pålagde i andre sammenlignelige tilfælde.

Subsidiært gør sagsøgerne følgende anbringender gældende mod den anfægtede afgørelse:

- 1) Første anbringende: Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF og meddelelsen om værdiforringede aktiver ⁽³⁾ ved en fejlagtig beregning af de uforenelige støtteelementer

Med dette anbringende gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF og meddelelsen om værdiforringede aktiver, idet den har beregnet det med garantien for HSH Nordbank forbundne såkaldte uforenelige støtteelement fejlagtigt.

- 2) Andet anbringende: Utilstrækkelig begrundelse for fastsættelsen af den faktiske økonomiske værdi

Sagsøgerne gør her gældende, at Kommissionen ikke på tilstrækkelig vis har begrundet, hvorledes fastsættelsen af den faktiske økonomiske værdi af den portefølje, som er omfattet af garantien, har fundet sted.

- 3) Tredje anbringende: Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF og meddelelsen om værdiforringede aktiver ved en fejlagtig beregning af tilbagebetalingen

Sagsøgerne gør gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF og meddelelsen om værdiforringede aktiver, idet den har beregnet tilbagebetalingen fejlagtigt.

- 4) Fjerde anbringende: Tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet ved beregningen af tilbagebetalingen

Det gøres i denne sammenhæng for det fjerde gældende, at Kommissionen har tilsidesat ligebehandlingsprincippet, idet den ved beregningen af tilbagebetalingen har behandlet HSH Nordbank ringere end andre sammenlignelige tilfælde.

- 5) Femte anbringende: Tilsidesættelse artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF og proportionalitetsprincippet ved indrømmelse af tilladelse under påbud om en uforholdsmæssig stor balancereduktion

Endelig gør sagsøgerne gældende, at Kommissionen også har tilsidesat artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF og proportionalitetsprincippet, idet den har gjort en uforholdsmæssig stor balancereduktion for HSH Nordbank til en betingelse for Kommissionens tilladelse.

- ⁽¹⁾ Meddelelse fra Kommissionen om genoprettelse af rentabiliteten i finanssektoren under den nuværende krise og vurdering af omstrukturingsforanstaltninger på grundlag af statsstøttereglerne (EUT 2009 C 195, s. 9).
⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af [artikel 88 EF] (EFT L 83, s. 1).
⁽³⁾ Meddelelse fra Kommissionen om behandlingen af værdiforringede aktiver i Fællesskabets banksektor (EUT 2009 C 72, s. 1).

Sag anlagt den 15. november 2012 — Ryanair mod Kommissionen

(Sag T-500/12)

(2013/C 26/120)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ryanair Ltd (Dublin, Irland) (ved barrister B. Kennelly og advokaterne E. Vahida og I. Metaxas-Maragkidis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Annulation af artikel 1 i Kommissionens afgørelse af 25. juli 2012 i statsstøttesag SA.29064 (2011/C) (ex 2011/NN), som fastslår, at de differentierede satser, som blev anvendt i den irske lufttransportafgift (air travel tax, herefter »ATT«) i perioden fra den 30. marts 2009 til den 1. marts 2011, udgjorde ulovlig statsstøtte, der var i strid med artikel 107, stk. 1, TEUF.

— Annulation af samme afgørelses artikel 4, 5, og 6.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

- 1) Første anbringende, hvorefter Kommissionen begik en retlig fejl, da den fastslog, at satsen på 10 EUR i ATT var den »normale« eller »legitime« »standard«-sats, til trods for at denne højere sats på alle relevante tidspunkter var i strid med EU-retten.

- 2) Andet anbringende, hvorefter Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved bedømmelsen af den fordel, som blev indrømmet i henhold til ATT, da den fandt, at Ryanair og Aer Arann befandt sig i den samme situation hvad angik den økonomiske fordel og den konkurrencefordel, som ATT indebar, idet Kommissionen helt så bort fra ATT's særlige virkninger for konkurrencen mellem Ryanair og Aer Lingus, begik en fejl ved vurderingen af den angivelige fordel, som Ryanair opnåede i forhold til andre ikke-irske flyselskaber og ikke tog hensyn til den skade, som Ryanair blev påført ved ATT's fordelagtige virkninger for Ryanairs konkurrenter.
- 3) Tredje anbringende, hvorefter Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn med hensyn til afgørelsen om tilbagesøgning ved at fratage Irland det nødvendige skøn i forbindelse med at bedømme, i hvilket omfang statsstøtten fordrejede konkurrencen, og således genoprette den situation, som forelå tidligere, ved at undlade at analysere relevansen af de berøre flyselskabers mulighed for at overvælte ATT på deres kunder og ved at undlade at tage hensyn til de konkurrencefordrejninger, som vil opstå som følge af afgørelsen om tilbagesøgning kombineret med den ret til tilbagebetaling, som de flyselskaber, der angiveligt har modtaget støtten, har i medfør af EU-retten og irsk ret.
- 4) Fjerde anbringende, hvorefter Kommissionen undlod at meddele Ryanair sin beslutning om tilbagesøgning som krævet i henhold til artikel 6 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 ⁽¹⁾ og artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- 5) Femte anbringende, hvorefter Kommissionen tilsidesatte sin begrundelsespligt ved — som en fravigelse af fast retspraksis — at undlade at begrunde, hvorfor satsen på 10 EUR både kunne være i strid med EU-retten og samtidigt en »normal« og »legitim« referencesats og ved at undlade at analysere de økonomiske og konkurrencemæssige virkninger af den omhandlede foranstaltning.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).

Sag anlagt den 19. november 2012 — Farmaceutisk Laboratorium Ferring mod KHIM — Tillotts Pharma (OCTASA)

(Sag T-501/12)

(2013/C 26/121)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Farmaceutisk Laboratorium Ferring A/S (København, Danmark) (ved solicitor I. Fowler samt advokaterne A. Renck og J. Fuhrmann)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Tillotts Pharma AG (Ziefen, Schweiz)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 6. september 2012 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1214/2011-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, eller — såfremt Tillotts Pharma AG intervenerer i sagen til støtte for Harmoniseringskontorets påstande — Harmoniseringskontoret og Tillotts Pharma AG tilpligtes at betale sagens omkostninger in solidum.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Tillotts Pharma AG

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »OCTASA« for varer i klasse 5 — EF-varemærkeansøgning nr. 8169881

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Farmaceutisk Laboratorium Ferring A/S

De i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: østrigsk varemærkeregistrering nr. 102370 af ordmærket »PENTASA« for bl.a. varer i klasse 5; ungarsk varemærkeregistrering nr. 136836 af ordmærket »PENTASA« for varer i klasse 5; italiensk varemærkeregistrering nr. 40977 C/81 af ordmærket »PENTASA« for bl.a. varer i klasse 5; polsk varemærkeregistrering nr. 71634 af ordmærket »PENTASA« for varer i klasse 5; slovakisk varemærkeregistrering nr. 175482 af ordmærket »PENTASA« for varer i klasse 5; svensk varemærkeregistrering nr. 173377 af ordmærket »PENTASA« for bl.a. varer i klasse 5; fransk varemærkeregistrering nr. 1699236 af ordmærket »PENTASA« for bl.a. varer i klasse 5; irsk varemærkeregistrering nr. 107207 af ordmærket »PENTASA« for varer i klasse 5; tjekkisk varemærkeregistrering nr. 182567 af ordmærket »PENTASA« for varer i klasse 5

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet i sin helhed

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i Rådets forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 19. november 2012 — Ferring mod KHIM — Tillotts Pharma (OCTASA)**(Sag T-502/12)**

(2013/C 26/122)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Ferring BV (Haarlem, Nederlandene) (ved solicitor I. Fowler samt advokaterne A. Renck og J. Fuhrmann)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Tillotts Pharma AG (Ziefen, Schweiz)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 6. september 2012 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1216/2011-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, eller — såfremt Tillotts Pharma AG intervenserer i sagen til støtte for Harmoniseringskontorets påstande — Harmoniseringskontoret og Tillotts Pharma AG tilpligtes at betale sagens omkostninger in solidum.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Tillotts Pharma AG

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »OCTASA« for varer i klasse 5 — EF-varemærkeansøgning nr. 8169881

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Ferring BV

De i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: Benelux varemærkeregistrering nr. 377513 af ordmærket »PENTASA« for bl.a. varer i klasse 5; tysk varemærkeregistrering nr. 1181393 af ordmærket »PENTASA« for varer i klasse 5; portugisisk varemærkeregistrering nr. 218845 af ordmærket »PENTASA« for varer i klasse 5; dansk varemærkeregistrering nr. VR 024 301 980 af ordmærket »PENTASA« for varer i klasse 5; finsk varemærkeregistrering nr. 94367 af ordmærket »PENTASA« for varer i klasse 5; UK varemærkeregistrering nr. 1131049 af ordmærket »PENTASA« for varer i klasse 5; spansk varemærkeregistrering nr. 1766091 af ordmærket »PENTASA« for varer i klasse 5; international varemærkeregistrering nr. 605880 af ordmærket »PENTASA« for varer i klasse 5; Benelux varemærkeregistrering nr. 430245 af ordmærket »OCTOSTIM« for varer i klasse 5; tysk varemærkeregistrering

nr. 2024737 af ordmærket »OCTOSTIM« for varer i klasse 5; finsk varemærkeregistrering nr. 95782 af ordmærket »OCTOSTIM« for varer i klasse 5; fransk varemærkeregistrering nr. 1537576 af ordmærket »OCTOSTIM« for varer i klasse 5; UK varemærkeansøgning nr. 1262052 for ordmærket »OCTOSTIM« for varer i klasse 5; græsk varemærkeregistrering nr. 129507-A af ordmærket »OCTOSTIM« for varer i klasse 5; irsk varemærkeregistrering nr. 175341 af ordmærket »OCTOSTIM« for varer i klasse 5; portugisisk varemærkeregistrering nr. 246194 af ordmærket »OCTOSTIM« for varer i klasse 5; dansk varemærkeregistrering nr. VR 198601124 af ordmærket »OCTOSTIM« for varer i klasse 5; svensk varemærkeregistrering nr. 2000103 af ordmærket »OCTOSTIM« for varer i klasse 5

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet i sin helhed

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde:

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i Rådets forordning nr. 207/2009.
- Tilsidesættelse af Regel 80, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95.

Sag anlagt den 16. november 2012 — Det Forenede Kongerige mod Kommissionen**(Sag T-503/12)**

(2013/C 26/123)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved D. Wyatt, QC, barrister V. Wakefield og C. Murrell, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse 2012/500/EU af 6. september 2012, der udelukker visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt, fra EU-finansiering, annulleres for så vidt angår fire poster i bilaget, der vedrører en fast korrektion på 5 % for udgifter afholdt i Nordirland i regnskabsåret 2008 (beløb på 277 231,60 EUR og 13 671 558,90 EUR) og i regnskabsåret 2009 (beløb på 270 398,26 EUR og 15 844 193,29 EUR) (EUT L 244, s. 11).
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

- 1) Første anbringende om, at Kommissionen har begået retlige og faktiske fejl og har undladt at tage relevante overvejelser vedrørende størrelsen af mulige tab af EU-midler i betragtning med hensyn til den risiko for disse midler, som udgifter i ansøgningsårene 2007 og 2008 udgør, i særdeleshed som resultat af fejl ved fastsættelsen af det støtteberettigede areal i 2005, som påvirkede den oprindelige tildeling af rettigheder.
- 2) Andet anbringende om, at Kommissionen har begået retlige og faktiske fejl, idet Kommissionen med urette konkluderede, at Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development (herefter »DARD«) havde fejlanvendt eller slet ikke anvendt bestemmelser om sanktioner, tilbagebetaling af uretmæssigt udbetalte beløb og forsætlig manglende overholdelse, og at Kommissionen derved overvurderede og/eller undlod at tage relevante overvejelser vedrørende størrelsen af mulige tab af EU-midler i betragtning. Kommissionen har i særdeleshed:

- med urette kritiseret en angiveligt »systematisk« genberegning af betalingsrettigheder fra DARD's side,
- med urette hævdet, at fejl begået i 2005 kunne have væsentlige virkninger på det historiske element af rettighedernes værdi,
- anvendt en fejlagtig metode til beregning af overbetalinger,
- anvendt en fejlagtig tilgang til sanktioner, særlig ved:
 - at anvende en fejlagtig metode til beregning af sanktioner, og
 - at hævde med urette, at en sanktion skulle pålægges for hvert år i tilfælde, hvor en sanktion fandt anvendelse i 2005, men ikke i efterfølgende ansøgningsår — i det foreliggende tilfælde 2007 og 2008 — når overbetaling fandt sted som følge af den samme fejl, som blev sanktioneret i 2005,
- anvendt en fejlagtig tilgang til bevidst tilsidesættelse af reglerne.

Sag anlagt den 19. november 2012 — Murnauer Markenvertrieb mod KHIM — (NOTFALL CREME)

(Sag T-504/12)

(2013/C 26/124)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Murnauer Markenvertrieb GmbH (Trebur, Tyskland) (ved advokaterne F. Traub og H. Daniel)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 20. september 2012 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 271/2012-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærke indeholdende ordbestanddelene »NOTFALL CREME« for varer i klasse 3 og 5 — EF-varemærkeansøgning nr. 10 107 134

Undersøgerens afgørelse: Afslag på registrering

Appellkammerets afgørelse: Klagen ikke taget til følge

Søagsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og artikel 83 i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 19. november 2012 — Compagnie des montres Longines, Francillon mod KHIM — Cheng (B)

(Sag T-505/12)

(2013/C 26/125)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Compagnie des montres Longines, Francillon SA (Saint-Imier, Schweiz) (ved advokat P. González-Bueno Catalán de Ocón)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Xiuxiu Cheng (Buda-pest, Ungarn)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 14. september 2012 af Femte Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 193/2012-5) annulleres.
- Harmoniseringskontoret og Xiuxiu Cheng tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Xiuxiu Cheng

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket i sort og hvidt »B« for varer i klasse 9 og 25 — EF-varemærkeansøgning nr. 8483562

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Compagnie des montres Longines, Francillon SA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Den internationale varemærkeregistrering nr. 401319 af et figurmærke, der gengiver et mærke bestående af udfoldede vinger med et geometrisk mønster i midten for varer i klasse 7, 9 og 14

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet i sin helhed

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i Rådets forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 19. november 2012 — Automobile Association mod KHIM — Duncan Petersen Publishing (Mapper)

(Sag T-508/12)

(2013/C 26/126)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: The Automobile Association Ltd (St. Helier, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor N. Walker)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Duncan Petersen Publishing Ltd (London, Det Forenede Kongerige)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 12. september 2012 af Tredje Appellammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 172/2011-3) annulleres, og sagen hjemvises til Harmoniseringskontoret til fornyet behandling.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-design, der begæres erklæret ugyldigt: Et design for produktet »mapper« — EF-varemærkeansøgning nr. 1121404-0001

Indehaver af EF-designet: Duncan Petersen Publishing Ltd

Indgiveren af begæringen om, at EF-designet erklæres ugyldigt: The Automobile Association Ltd

Begrundelse for ugyldighedsbegæringen: Sagsøgeren fremsatte ugyldighedsbegæringen i henhold til artikel 4 og 9 i Rådets forordning nr. 6/2002

Ugyldighedsafdelingens afgørelse: Ugyldighedsbegæringen afvist

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde:

- Tilsidesættelse af artikel 8 i Rådets forordning nr. 6/2002.
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 2, sammenholdt med artikel 62 i Rådets forordning nr. 6/2002.
- Tilsidesættelse af artikel 25, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 3, litra a), i Rådets forordning nr. 6/2002.

Sag anlagt den 16. november 2012 — Advance Magazine Publishers mod KHIM — Nanso Group (TEEN VOGUE)

(Sag T-509/12)

(2013/C 26/127)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Advance Magazine Publishers, Inc. (New York, De Forenede Stater) (ved barrister C. Aikens)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Nanso Group Oy (Nokia, Finland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 17. september 2012 af Fjerde Appellammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 147/2011-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Advance Magazine Publishers, Inc.

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »TEEN VOGUE« for bl.a. varer i klasse 25 — EF-varemærkeansøgning nr. 3529476

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Nanso Group Oy

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Den svenske varemærkeregistrering nr. 126124 af ordmærket »VOGUE« for varer i klasse 25; den svenske varemærkeregistrering nr. 43934 af figurmærket »Vogue« for varer i klasse 25; den finske varemærkeansøgning nr. T 199 803 628 om ordmærket »VOGUE« for varer i klasse 25; det registrerede handelsnavn »VO Gue«

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge for alle de omtvistede varer

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk.1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 21. november 2012 — Conrad Electronic mod KHIM — Sky IP International (EuroSky)

(Sag T-510/12)

(2013/C 26/128)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Conrad Electronic SE (Hirschau, Tyskland) (ved advokaterne P. Mes, C. Graf von der Groeben, G. Rother, J. Bühling, J. Künzel, D. Jestaedt, M. Bergemann, J. Vogtmeier og A. Kramer)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Sky IP International Ltd (Isleworth, Det Forenede Kongerige)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 20. september 2012 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1183/2011-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne forbundet med sagens behandling ved appelkammeret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Conrad Electronic SE

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket EuroSky for varer i klasse 9 — EF-varemærkeansøgning nr. 4 539 896

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Sky IP International Ltd

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det nationale ord- og figurmærke samt EF-ord- og figurmærket »SKY« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 16, 18, 25, 28, 35, 36, 38, 41, 42, 43 og 45

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Medhold i indsigelsen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 22. november 2012 — NCL mod KHIM (NORWEGIAN GETAWAY)

(Sag T-513/12)

(2013/C 26/129)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: NCL Corporation Ltd (Miami, Amerikas Forenede Stater) (ved advokat N. Gröger)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 12. september 2012 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1014/2012-4) annulleres, og sagen hjemvises til appelkammeret.
- Subsidiært annulleres afgørelsen for så vidt angår tjenesteydelserne i klasse 39: »Arrangering af krydstogter, udbud på krydstogtskib, krydstogtsarrangementer«, og sagen hjemvises til appelkammeret.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »NORWEGIAN GETAWAY« for tjenesteydelser i klasse 39 — EF-varmærkeansøgning nr. 10 281 939

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), sammenholdt med artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 207/2009..

Sag anlagt den 22. november 2012 — NCL mod KHIM (NORWEGIAN BREAKAWAY)

(Sag T-514/12)

(2013/C 26/130)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: NCL Corporation Ltd (Miami, Amerikas Forenede Stater) (ved advokat N. Grüger)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 12. september 2012 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1017/2012-4) annulleres, og sagen hjemvises til appelkammeret.
- Subsidiært annulleres afgørelsen for så vidt angår tjenesteydelserne i klasse 39: »Arrangering af krydstogter, udbud på krydstogtskibe, krydstogtsarrangementer«, og sagen hjemvises til appelkammeret.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »NORWEGIAN BREAKAWAY« for tjenesteydelser i klasse 39 — EF-varmærkeansøgning nr. 10 281 905

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), sammenholdt med artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 22. november 2012 — El Corte Inglés mod KHIM — English Cut (The English Cut)

(Sag T-515/12)

(2013/C 26/131)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spanien) (ved advokaterne E. Seijo Veiguela, J. Rivas Zurdo og I. Munilla Muñoz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: The English Cut, SL (Malaga, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 6. september 2012 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1673/2011-1) annulleres, idet det i henhold til artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 fastslås, at den klage, indsigeren indgav til Harmoniseringskontoret, var velbegundet og at indsigelsesafdelingens afgørelse om i det hele at tillade registrering af EF-varemærke nr. 8 868 747 »The English Cut« (ordmærke) burde være blevet ophævet.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: The English Cut, SL

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »The English Cut« for varer i klasse 25 — EF-varmærkeansøgning nr. 8 868 747

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: El Corte Inglés

Det påberåbte varemærke eller tegn: De nationale ord- og figurmærker samt EF-ord- og figurmærkerne »El Corte Inglés« for varer i klasse 25 og 35

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde:

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 27. november 2012 — mobile.international mod KHIM — Kommission (PL mobile.eu)

(Sag T-519/12)

(2013/C 26/132)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: mobile.international GmbH (Kleinmachnow, Tyskland) (ved advokat T. Lührig)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 6. september 2012 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 1401/2011-1 annulleres for så vidt angår følgende varer og tjenesteydelser:
 - klasse 9: videnskabelige, nautiske, geodætiske, fotografiske, kinematografiske og optiske apparater og instrumenter, samt apparater til vejning, måling, signalering, kontrol, livredning og undervisning; apparater til optagelse, transmission og gengivelse af lyd eller billede; magnetiske databærere, lydplader; salgsautomater og mekanismer til mønt-opererede apparater; regnemaskiner, databehandlingsudstyr og computere, perifere enheder til computere og computerprogrammer (indeholdt i klasse 9); alle førnævnte varer kun i forhold til et online marked for køb og salg af køretøjer, trailere og køretøjstilbehør
 - klasse 16: papir, pap, varer heraf, indeholdt i klasse 16; tryksager; fotografier; papirhandlervarer, skrivemaskiner

og kontorartikler (dog ikke møbler); instruktions- og undervisningsmateriale (indeholdt i klasse 16); plasticmateriale til emballeringsbrug, nemlig hylstre, poser, sække og folie; alle førnævnte varer kun i forhold til et online marked for køb og salg af køretøjer, trailere og køretøjstilbehør

- klasse 35: annonce- og reklamevirksomhed; forretningsadministration, virksomhed vedrørende forretningsledelse; bistand ved varetagelse af kontoropgaver; alle førnævnte varer kun i forhold til et online marked for køb og salg af køretøjer, trailere og køretøjstilbehør

- klasse 36: forsikringsvirksomhed; forsikringsmæglervirksomhed; finansiel virksomhed; kreditformidling; valutarisk virksomhed; forvaltning af formuer; alle førnævnte varer kun i forhold til et online marked for køb og salg af køretøjer, trailere og køretøjstilbehør

- klasse 38: telekommunikationsvirksomhed, særlig internetjenester; indsamling, udbydelse og transmission af meddelelser, informationer, billeder og tekster; formidling af elektroniske annoncer; alle førnævnte varer kun i forhold til et online marked for køb og salg af køretøjer, trailere og køretøjstilbehør

- klasse 42: virksomhed inden for videnskab og teknologi samt forskning og design i forbindelse hermed; design og udvikling af computer hardware og computer software; udlejning af software; formidling af søgemaskiner til internettet; alle førnævnte varer kun i forhold til et online marked for køb og salg af køretøjer, trailere og køretøjstilbehør.

- Subsidiært annulleres afgørelse truffet den 6. september 2012 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 1401/2001-1 for tjenesteydelser i klasse 35, 38 og 42 i det ovenfor nævnte omfang.

- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »PL mobile.eu«, for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 16, 35, 36, 38 og 42 — EF-varemærke nr. 8 307 779

Indehaver af EF-varemærket: mobile.international GmbH

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Europa-Kommissionen

Begrundelse for ugyldighedsbegæringen: EF-varemærket gengiver en heraldisk efterligning af Den Europæiske Unions våbenmærke

Annulationsafdelingens afgørelse: Afslag på begæringen

Appelkammerets afgørelse: Annulationsafdelingens afgørelse ophævet og EF-varemærket erklæret ugyldigt

Søgsmålsgrunde:

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra h), i forordning nr. 207/2009, sammenholdt med Pariserkonventionens artikel 6
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra g), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

Sag anlagt den 6. december 2012 — DeMaCo Holland mod Kommissionen

(Sag T-527/12)

(2013/C 26/133)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: DeMaCo Holland BV (Langedijk, Nederlandene) (ved advokaterne L. Linders og S. Bishop)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold.
- Euratom dømmes derfor til øjeblikkelig at ophøre med enhver anvendelse af de planer, som sagsøgeren har rettighederne til, og Euratom dømmes endvidere til at betale skadeserstatning til sagsøgeren for en krænkelse uden for kontraktforhold, hvilken erstatning foreløbig anslås til 100 000 EUR.

— Euratom tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren kræver med sit søgsmål skadeserstatning for ansvar uden for kontraktforhold fra Det Europæiske Atomenergifællesskab, repræsenteret ved Europa-Kommissionen, fordi Det Europæiske Atomenergifællesskab har benyttet tekniske tegninger, som er sagsøgerens ejendom, og har videregivet disse ved et offentligt udbud til anvendelse for Det Europæiske Fællesforetagende for ITER og Fusionsenergiudvikling (Fusion for Energy).

Sagsøgeren gør til støtte for sit søgsmål gældende, at sagsøgte har benyttet sagsøgerens tekniske tegninger uden at være beføjet dertil.

De tekniske tegninger, som sagsøgeren alene har frembragt — uden forbindelse med nogen kontraktmæssig relation mellem parterne — er blevet anvendt af sagsøgte uden sagsøgerens godkendelse. Endvidere har sagsøgte lettet tredjemands, nemlig Fusion for Energys, anvendelse af de tekniske tegninger.

Sagsøgte forsætligt ubeføjede anvendelse af sagsøgerens tekniske tegninger udgør en retsstridig handling og tilsidesætter sagsøgerens ophavsrettigheder.

Sagsøgte har dermed skaffet sig en uretmæssig økonomisk fordel ved sagsøgerens finansielle og intellektuelle ydelser, hvilket tilsidesætter god handelsskik og konkurrencen.

Den litte skade udgøres af det indtægtstab, som sagsøgeren har lidt som følge af Fusion for Energys udbud, som blev muliggjort ved sagsøgte medvirken, og af den mistede godtgørelse for sagsøgerens krænkede rettigheder vedrørende dennes intellektuelle ejendom.

Rettens kendelse af 3. december 2012 — JSK International Architekten und Ingenieure mod ECB

(Sag T-468/09) ⁽¹⁾

(2013/C 26/134)

Processprog: tysk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 30.1.2010.

Rettens kendelse af 28. november 2012 — Nordzucker mod Kommissionen(Sag T-100/10) ⁽¹⁾

(2013/C 26/135)

Processprog: tysk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 113 af 1.5.2010.

Rettens kendelse af 4. december 2012 — Wahl mod KHIM — Tenacta Group (bellissima)(Sag T-77/12) ⁽¹⁾

(2013/C 26/138)

Processprog: tysk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 109 af 14.4.2012.

Rettens kendelse af 4. december 2012 — Arla Foods mod KHIM — Artax (Lactofree)(Sag T-364/11) ⁽¹⁾

(2013/C 26/136)

Processprog: tysk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 282 af 24.9.2011.

Rettens kendelse af 12. november 2012 — Shannon Free Airport Development mod Kommissionen(Sag T-200/12) ⁽¹⁾

(2013/C 26/139)

Processprog: engelsk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 258 af 25.8.2012.

Rettens kendelse af 14. november 2012 — S & S Szlegiel Szlegiel i Wiśniewski mod KHIM — Scotch & Soda (SODA)(Sag T-590/11) ⁽¹⁾

(2013/C 26/137)

Processprog: engelsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 25 af 28.1.2012.

Rettens kendelse af 21. november 2012 — Axa Belgium mod Kommissionen(Sag T-230/12) ⁽¹⁾

(2013/C 26/140)

Processprog: fransk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 243 af 11.8.2012.

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

Sag anlagt den 27. september 2012 — ZZ mod Europol

(Sag F-103/12)

(2013/C 26/141)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne W.J. Dammingh og N.D. Dane)

Sagsøgt: Den Europæiske Politienhed (Europol)

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af Europol's afgørelse til opfyldelse af dom afsagt af Personaleretten den 29. juni 2010 i sag F-37/09, Doyle mod Europol, hvorved Europol tildelte sagsøgeren et fast beløb i erstatning for den skade, sagsøgeren har lidt ved den afgørelse, som blev annulleret ved nævnte dom.

Sagsøgerens påstande

— Afgørelsen af 28. november 2011, hvorved sagsøgte tildeler sagsøgeren et beløb på 3 000 EUR i erstatning for den skade, sagsøgeren har lidt, og til opfyldelse af en af Personaleretten tidligere afsagt dom, samt af afgørelsen af 29. juni 2012, hvorved den af sagsøgeren indgivne klage over afgørelsen af 28. november 2011 blev afvist, annulleres.

— Europol tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder advokatsalær.

Sag anlagt den 27. september 2012 — ZZ mod Europol

(Sag F-104/12)

(2013/C 26/142)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne W.J. Dammingh og N.D. Dane)

Sagsøgt: Den Europæiske Politienhed (Europol)

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af Europol's afgørelse til opfyldelse af dom afsagt af Personaleretten den 29. juni 2010 i sag F-27/09, Hanschmann mod Europol, hvorved Europol tildelte sagsøgeren et fast beløb i erstatning for den skade, sagsøgeren har lidt ved den afgørelse, som blev annulleret ved nævnte dom.

Sagsøgerens påstande

— Afgørelsen af 28. november 2011, hvorved sagsøgte tildeler sagsøgeren et beløb på 13 000 EUR i erstatning for den skade, sagsøgeren har lidt, og til opfyldelse af en af Personaleretten tidligere afsagt dom, samt af afgørelsen af 29. juni 2012, hvorved den af sagsøgeren indgivne klage over afgørelsen af 28. november 2011 blev afvist, annulleres.

— Europol tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder advokatsalær.

Sag anlagt den 27. september 2012 — ZZ mod Europol

(Sag F-105/12)

(2013/C 26/143)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne W.J. Dammingh og N.D. Dane)

Sagsøgt: Den Europæiske Politienhed (Europol)

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af Europol's afgørelse til opfyldelse af dom afsagt af Personaleretten den 29. juni 2010 i sag F-44/09, Knöll mod Europol, hvorved Europol tildelte sagsøgeren et fast beløb i erstatning for den skade, sagsøgeren har lidt ved den afgørelse, som blev annulleret ved nævnte dom.

Sagsøgerens påstande

— Afgørelsen af 28. november 2011, hvorved sagsøgte tildeler sagsøgeren et beløb på 20 000 EUR i erstatning for den skade, sagsøgeren har lidt, og til opfyldelse af en af Personaleretten tidligere afsagt dom, samt af afgørelsen af 29. juni 2012, hvorved den af sagsøgeren indgivne klage over afgørelsen af 28. november 2011 blev afvist, annulleres.

- Europol tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder advokatsalær.

Sag anlagt den 9. oktober 2012 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-113/12)

(2013/C 26/144)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne L. Levi og A. Tymen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af afgørelsen om ikke at opføre sagsøgeren på reservelisten for udvælgelsesprøven EPSO/AD/204/10.

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen af 20. januar 2012 om ikke at opføre sagsøgeren på reservelisten for udvælgelsesprøven EPSO/AD/204/10 annulleres.
- Afgørelse af 6. juli 2012 om afslag på sagsøgerens klage annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 10. oktober 2012 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-114/12)

(2013/C 26/145)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat P.K. Rosiak)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om ikke at tildele sagsøgeren udlandstillæg.

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 11. juli 2012, hvorved sagsøgeren ikke tildeles udlandstillæg i Italien, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 15. oktober 2012 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-115/12)

(2013/C 26/146)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat Giuseppe Cipressa)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af Kommissionens stiltiende afgørelse om afslag på ansøgningen om erstatning for den skade, sagsøgeren påstår at have lidt på grund af Kommissionens fremsendelse af en skrivelse vedrørende tilbagebetaling af et tilgodehavende på 4 875 EUR svarende til de sagsomkostninger, som Retten pålagde sagsøgeren i sag T-241/03.

Sagsøgerens påstande

- Afslaget — uanset dets form — på ansøgningen af 19. juli 2011 annulleres.
- Afslaget — uanset dets form — på klagen af 19. februar 2012, der blev indgivet over afgørelsen om afslaget på ansøgningen af 19. juli 2011, annulleres.
- Om fornødent annulleres skrivelsen af 12. juni 2012, der er affattet på fransk, og som øverst i højre hjørne på den første af fem sider indeholder henvisningen »Ref. Ares (2012) 704847-13/06/2012«.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 5 500 EUR med tillæg af renter af dette beløb på 10 % p.a. med årlig opskrivning, beregnet fra den 20. juli 2011 og indtil betaling sker.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 22. oktober 2012 — ZZ mod Rådet

(Sag F-122/12)

(2013/C 26/147)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat J. Lecuyer)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af Rådets afgørelse om afskedigelse af sagsøgeren og om erstatning for det af sagsøgeren lidte økonomiske og ikke-økonomiske tab.

Sagsøgerens påstande

- Den af Rådet truffene afgørelse om afskedigelse af sagsøgeren og, om fornødent, annullation af afslaget på sagsøgerens klage over denne afgørelse, annulleres.
- Rådet tilpligtes at betale sagsøgeren et foreløbigt beløb på 160 181,85 EUR i erstatning for det lidte økonomiske tab.
- Rådet tilpligtes at betale sagsøgeren et foreløbigt beløb på 25 000 EUR i erstatning for det lidte ikke-økonomiske tab.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 22. oktober 2012 — ZZ mod EONN

(Sag F-124/12)

(2013/C 26/148)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne D. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (EONN)

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af afgørelsen om ikke at forlænge sagsøgerens kontrakt som midlertidigt ansat.

Sagsøgerens påstande

- Ansættelsesmyndighedens afgørelse om ikke at forlænge sagsøgerens kontrakt som midlertidigt ansat, jf. artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, annulleres.
- Om fornødent annulleres af svaret med afslag på sagsøgerens klage over den manglende forlængelse af hans kontrakt.
- EONN tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 3. november 2012 — ZZ mod KHIM

(Sag F-125/12)

(2013/C 26/149)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat H. Tettenborn)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation sagsøgerens bedømmelsesrapport for 2011 og af den afgørelse, hvorved de mål, som han skal opnå, fastsættes, samt en påstand om erstatning.

Sagsøgerens påstande

- Annullation af sagsøgerens bedømmelsesrapport (Appraisal Report) for 2011 i dennes affattelse af 1. februar 2012 samt af sagsøgtens e-mails af henholdsvis 2. februar 2012, kl. 14:51 og 2. februar 2012, kl. 15:49, for så vidt som KHIM's mål for sagsøgeren for perioden 1. oktober 2011 til 30. september 2012 er fastsat deri.
- KHIM tilpligtes at betale sagsøgeren en passende erstatning efter Personalerettens skøn for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som han er blevet forvoldt.
- Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 29. oktober 2012 — ZZ mod Europa-Parlamentet**(Sag F-128/12)**

(2013/C 26/150)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger:* ZZ (ved advokaterne A. Salerno og B. Cortese)*Sagsøgt:* Europa-Parlamentet**Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten**

Påstand om annullation af afgørelsen om, i henhold til vedtægtens artikel 85, stk. 2, at iværksætte tilbagesøgning af samtlige de tilskud til børn, over for hvem der består forsørgerpligt, som fejlagtigt er udbetalt til sagsøgeren, og ikke blot af de beløb, som han fejlagtigt har fået udbetalt i de sidste fem år.

Sagsøgerens påstande

- Ansættelsesmyndighedens afgørelse af 9. december 2011, for så vidt som denne i medfør af andet punktum i vedtægtens artikel 85, stk. 2, har krævet tilbagebetaling af samtlige de beløb, som fejlagtigt er udbetalt siden september 1999 og ikke blot af de beløb, der fejlagtigt er udbetalt i de sidste fem år, hvorefter kan udledes, at ansættelsesmyndigheden er af den opfattelse, at sagsøgeren forsætligt har vildledt administrationen, annulleres.
- Om fornødent annulleres af afgørelsen om afslag på klagen.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 31. oktober 2012 — CH mod Parlamentet**(Sag F-129/12)**

(2013/C 26/151)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger:* CH (ved advokaterne L. Levi, C. Bernard-Glanz og A. Tymen)*Sagsøgt:* Europa-Parlamentet**Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten**

Påstand om annullation af afgørelse om at afskedige sagsøgeren og af afgørelsen om afslag på hendes ansøgning om bistand i forbindelse med anerkendelse af psykisk chikane, samt en påstand om erstatning.

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold.
- Afgørelsen om at afskedige sagsøgeren af 19. januar 2012 annulleres.
- Afgørelsen af 20. marts 2012 om afslag på sagsøgerens ansøgning om bistand af 22. december 2011 annulleres.
- Om fornødent annulleres den af Europa-Parlamentets generalsekretær truffne afgørelse af 20. juli 2012, modtaget den 24. juli 2012, om afslag på sagsøgerens klage af 30. marts 2012 over afgørelsen om hendes afskedigelse.
- Om fornødent annulleres den af Europa-Parlamentets generalsekretær truffne afgørelse af 8. oktober 2012, modtaget den 11. oktober 2012, om afslag på sagsøgerens klage af 22. juni 2012 over afgørelsen om afslag på hendes ansøgning om bistand.
- Sagsøgte tilpligtes at betale 120 000 EUR i erstatning.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 7. november 2012 — ZZ m.fl. mod Kommissionen**(Sag F-132/12)**

(2013/C 26/152)

*Processprog: italiensk***Parter***Sagsøgere:* ZZ m.fl. (ved advokaterne F. Di Gianni og G. Coppo)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten**

Påstand om annullation af afvisningen af ansøgningen om erstatning for den ikke-økonomiske skade, som sagsøgerne har lidt som følge af drabet på et familiemedlem, der var tjenestemand i Kommissionen, og dennes ægtefælle

Sagsøgernes påstande

- Ansættelsesmyndighedens afgørelse af 26. juli 2012, der blev meddelt sagsøgerne den 31. juli 2012, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale et beløb på 463 050 EUR til hver af de ydelsesberettigede pårørende til den myrdede tjenestemand som erstatning for den ikke-økonomiske skade, som de har lidt.
- Kommissionen tilpligtes at betale et beløb på 308 700 EUR til den første sagsøger som erstatning for den ikke-økonomiske skade, som den pågældende har lidt.
- Kommissionen tilpligtes at betale et beløb på 308 700 EUR til den anden sagsøger som erstatning for den ikke-økonomiske skade, som den pågældende har lidt.
- Kommissionen tilpligtes at betale et beløb på 154 350 EUR til den tredje sagsøger som erstatning for den ikke-økonomiske skade, som den pågældende har lidt.
- Kommissionen tilpligtes at betale et beløb på 154 350 EUR til den fjerde sagsøger som erstatning for den ikke-økonomiske skade, som den pågældende har lidt.
- Kommissionen tilpligtes at betale et beløb på 574 000 EUR til de ydelsesberettigede pårørende til den myrdede tjenestemand som erstatning for den ikke-økonomiske skade, som de har lidt i forbindelse med drabet.
- Kommissionen tilpligtes at betale de renter og morarenter, der er forfaldet i mellemtiden.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 9. november 2012 — ZZ mod Rådet

(Sag F-134/12)

(2013/C 26/153)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, D. Abreu Caldas og S. Orlandi)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation, for det første af Rådets afgørelse 2011/866/EU af 19. december 2011 vedrørende afgørelsen om ikke at vedtage Kommissionens forslag til forordning om årlig tilpasning af vederlag og pensioner til tjenestemænd og øvrige ansatte ved Unionen, samt for det andet af sagsøgerens lønsedler for januar, februar og marts 2012, som er udfærdiget i medfør af nævnte afgørelse.

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Rådets afgørelse (nr. 2011/866/EU) af 19. december 2011 om Kommissionens forslag til Rådets forordning om tilpasning med virkning fra den 1. juli 2011 af vederlag og pensioner til tjenestemænd og øvrige ansatte ved Den Europæiske Union samt af justeringskoefficienterne for disse vederlag og pensioner, er ulovlig.
- Svaret med afslaget på klagen af 30. juli 2012 over lønsedlerne for januar, februar og marts 2012, som er udfærdiget i medfør af Rådets afgørelse nr. 2011/866/EU af 19. december 2011, annulleres.
- Rådet tilpligtes at betale sagsøgeren de løn- og pensions-efterbetalinger, som han har krav på siden den 1. juli 2011, med tillæg af morarenter, der beregnes fra den dato, hvor efterbetalingerne forfaldt til betaling, med den af Den Europæiske Centralbank fastsatte rentesats for de vigtigste refinansieringstransaktioner, forhøjet med to procentpoint.
- Rådet tilpligtes at betale en symbolsk erstatning på én euro til sagsøgeren for den lidte ikke-økonomiske skade som følge af den tjenestefejl, der blev begået ved vedtagelsen af Rådets afgørelse (2011/866/EU) af 19. december 2011.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 9. november 2012 — ZZ mod Forvaltningsorganet for Forskning (REA)

(Sag F-135/12)

(2013/C 26/154)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne S. Rodrigues, A. Blot og A. Tymen)

Sagsøgt: Forvaltningsorganet for Forskning (REA)

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annulation af afgørelsen om ikke at opføre sagsøgeren på reservelisten for udvælgelsesprøven REA/2011/TA/PO/AD5.

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen om ikke at optage sagsøgeren på reservelisten i forbindelse med udvælgelsesprøven REA/2011/TA/PO/AD5, annulleres.
- Afgørelse af 10. august 2012 om afslag på sagsøgerens klage, annulleres.
- REA tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 9. november 2012 — ZZ mod Rådet**(Sag F-136/12)**

(2013/C 26/155)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger: ZZ (ved advokat M. Velardo)**Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union***Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten**

Annulation, for det første af Rådets afgørelse 2011/866/EU af 19. december 2011 vedrørende afgørelsen om ikke at vedtage Kommissionens forslag til forordning om årlig tilpasning af vederlag og pensioner til tjenestemænd og øvrige ansatte ved Unionen, samt, for det andet af sagsøgerens lønsedler for januar, februar og marts 2012, som er udfærdiget i medfør af nævnte afgørelse.

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelser som kommer til udtryk i lønsedlerne for januar 2012 og efterfølgende, samt i lønsedlerne for 2011, for så vidt som der ikke heri anvendes den af Kommissionen foreslåede tilpasningssats på 1,7% annulleres.
- Rådet tilpligtes at godtgøre sagsøgeren forskellen mellem den løn, som udbetales i medfør af Rådets afgørelse af 19. december 2011 indtil datoen for afsigelsen af dommen i denne sag, og den løn, som burde have været udbetalt til sagsøgeren, hvis tilpasningen var blevet beregnet korrekt, med tillæg af morarenter, der beregnes med den af Den Europæiske Centralbank fastsatte rentesats for de vigtigste refinansieringstransaktioner i de relevante perioder, forhøjet med tre og et halvt procentpoint fra den dato, hvor de i hovedsagen krævede beløb forfaldt til betaling.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 14. november 2012 — ZZ mod Kommissionen**(Sag F-137/12)**

(2013/C 26/156)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger: ZZ (ved advokat S. Pappas)**Sagsøgt: Europa-Kommissionen***Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten**

Påstand om annulation af EPSO's afgørelse om ikke at opføre sagsøgeren på listen over de personer, som har bestået prøverne efter afslutningen af den uddannelse, som indgår i certificeringsproceduren, samt en påstand om erstatning.

Sagsøgerens påstande

- Sagens antages til realitetsbehandling og der gives sagsøgeren medhold.
- Den anfægtede retsakt annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren 10 000 EUR i erstatning for det lidte tab.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 14. november 2012 — ZZ mod Kommissionen**(Sag F-138/12)**

(2013/C 26/157)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger: ZZ (ved advokat S. Pappas)**Sagsøgt: Europa-Kommissionen***Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten**

Påstand om annulation af EPSO's afgørelse om ikke at opføre sagsøgeren på listen over de personer, som har bestået prøverne efter afslutningen af den uddannelse, som indgår i certificeringsproceduren, samt en påstand om erstatning.

Sagsøgerens påstande

- EPSO's afgørelse om ikke at opføre sagsøgeren på listen over de personer, som har bestået prøverne efter afslutningen af den uddannelse, som indgår i certificeringsproceduren, annulleres.

- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren 10 000 EUR i erstatning for det lidte tab.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 14. november 2012 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-139/12)

(2013/C 26/158)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat S. Pappas)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af EPSO's afgørelse om ikke at opføre sagsøgeren på listen over de personer, som har bestået prøverne efter afslutningen af den uddannelse, som indgår i certificeringsproceduren, samt en påstand om erstatning

Sagsøgerens påstande

- Sagens antages til realitetsbehandling og der gives sagsøgeren medhold.
- Den anfægtede retsakt annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren 10 000 EUR i erstatning for det lidte tab.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 16. november 2012 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-140/12)

(2013/C 26/159)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat R. Duta)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af afslaget på den genfremsatte begæring, som sagsøgeren indgav til Kommissionen, om adgang til nogle spørgsmål, som sagsøgeren blev stillet i forbindelse med stopprøve-proceduren ved den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/230-231/12.

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse om afslag på den af sagsøgeren indgivne genfremsatte begæring om adgang til dokumenter annulleres.
- Om fornødent og navnlig for så vidt som deres karakter af afgørelser godtgøres, annulleres EPSO's afgørelser af 20. juli 2012, hvorved sagsøgeren blev nægtet fremsendelse af syv af de spørgsmål, som var genstand for stopprøve-fasen i forbindelse med den eksterne udvælgelsesprøve EPSO/AD/230-231.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 16. november 2012 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-141/12)

(2013/C 26/160)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat S. Pappas)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af EPSO's afgørelse om ikke at opføre sagsøgeren på listen over de personer, som har bestået prøverne efter afslutningen af den uddannelse, som indgår i certificeringsproceduren, samt en påstand om erstatning.

Sagsøgerens påstande

- Sagens antages til realitetsbehandling og der gives sagsøgeren medhold.
- Den anfægtede retsakt annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren 10 000 EUR i erstatning for det lidte tab.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 16. november 2012 — ZZ mod Kommissionen**(Sag F-142/12)**

(2013/C 26/161)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne B. Cambier og A. Paternostre)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse vedrørende den ansøgning om anerkendelse af en erhvervssygdom, som sagsøgeren indgav i henhold til vedtægtens artikel 73, hvori det anerkendes, at sagsøgerens vedvarende, delvise invaliditetsgrad er på 20 % og hvori datoen for konsolideringen fastsættes til den 25. februar 2010, samt om erstatning af det af sagsøgeren lide økonomiske og ikke-økonomiske tab.

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kommissionen er ansvarlig for tilsidesættelsen af en rimelig frist og for forskellige fejl, som Kommissionen eller dennes tjenestegrene har begået i forbindelse med behandlingen af den ansøgning om anerkendelse af en erhvervssygdom, som sagsøgeren indgav i henhold til vedtægtens artikel 73.
- Ansættelsesmyndighedens afgørelser af 11. januar og 7. august 2012, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren og dennes familie et beløb på 100 000 EUR til erstatning af det ikke-økonomiske tab, som specifikt blev forvoldt sagsøgeren uafhængigt af dennes sygdom.
- Det fastslås, at Kommissionen er ansvarlig for de forskellige fejl begået af Kommissionen selv eller af dens tjenestegrene, som har medvirket til, at sagsøgerens sundhedstilstand opstod, vedvarede og forværredes, og Kommissionen tilpligtes følgelig at betale sagsøgeren et beløb på 1 798 650 EUR i erstatning for sagsøgerens økonomiske tab og 145 850 EUR for så vidt angår hans ikke-økonomiske tab og diverse udgifter. Dette samlede beløb kan nedsættes med de 268 679,44 EUR, som sagsøgeren allerede har fået udbetalt i medfør af vedtægtens artikel 73.
- Kommissionen tilpligtes at betale renter på 12 % af samtlige fornævnte beløb, og dette fra november 2004, som er den dato, hvor sagsøgerens ansøgning i henhold til vedtægtens artikel 73 kunne have været afgjort.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 21. november 2012 — ZZ mod Kommissionen**(Sag F-143/12)**

(2013/C 26/162)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne L. Levi og A. Tymen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af EPSO's afgørelse om ikke at opføre sagsøgeren på listen over de personer, som har bestået prøverne efter afslutningen af den uddannelse, som indgår i certificeringsproceduren, samt en påstand om erstatning

Sagsøgerens påstande

- EPSO's afgørelse af 16. december 2011 om ikke at opføre sagsøgeren på listen over certificerede tjenestemænd i forbindelse med certificeringsproceduren 2010-2011 annulleres.
- Om fornødent annulleres EPSO's afgørelse af 16. august 2012 om afslag på sagsøgerens klage.
- Sagsøgeren tildeles en erstatning på 5 000 EUR.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 21. november 2012 — ZZ mod Kommissionen**(Sag F-144/12)**

(2013/C 26/163)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal og D. Abreu Caldas)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af afgørelsen om overførsel af sagsøgerens pensionsrettigheder til Unionens pensionsordning, en afgørelse, som anvender de nye almindelige gennemførelsesbestemmelser vedrørende artikel 11 og 12 i bilag VIII til tjenstemandsvedtægten

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at artikel 9 i de almindelige gennemførelsesbestemmelser i artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten er ulovlig.
- Afgørelsen af 3. februar 2012 om anvendelse af parametrene i de almindelige gennemførelsesbestemmelser i artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten af 3. marts 2011 på overførslen af sagsøgerens pensionsrettigheder annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 28. november 2012 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-146/12)

(2013/C 26/164)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal og D. Abreu Caldas)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af afgørelsen om overførsel af sagsøgerens pensionsrettigheder til Unionens pensionsordning, en afgørelse, som anvender de nye almindelige gennemførelsesbestemmelser vedrørende artikel 11 og 12 i bilag VIII til tjenstemandsvedtægten

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at artikel 9 i de almindelige gennemførelsesbestemmelser i artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten er ulovlig.
 - Afgørelsen af 3. februar 2012 om anvendelse af parametrene i de almindelige gennemførelsesbestemmelser i artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten af 3. marts 2011 på overførslen af sagsøgerens pensionsrettigheder annulleres.
 - Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
-

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 26/162	Sag F-143/12: Sag anlagt den 21. november 2012 — ZZ mod Kommissionen	77
2013/C 26/163	Sag F-144/12: Sag anlagt den 21. november 2012 — ZZ mod Kommissionen	77
2013/C 26/164	Sag F-146/12: Sag anlagt den 28. november 2012 — ZZ mod Kommissionen	78

ABONNEMENTSPRISER 2013 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 300 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 420 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	910 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA